

NOVI TEDIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

Človečnost med ljudmi

Na priporočilo Lige društev Rdečega križa, Rdečega polmesca in Rdečega leva s soncem je zvezni odbor JRK sprejel za letošnji teden RK in proslavljanje mednarodnega dne RK temo »Človečnost med ljudmi«.

Namen tega tedna je predvsem prikazati prebivalstvu, kaj je RK storil v minulih letih za povečanje solidarnosti med ljudmi, za dvig življenjskih in delovnih pogojev, za zdravstveno in socialno kulturo in pri krvodajalstvu.

Svoje poslanstvo je RK opravljal v tem, da je pogumno prevzemal vlogo pobudnika, organizatorja in izvajalca pri elementarnih nesrečah in narodni obrambi. Pri katastrofah je bil vedno pripravljen in se nam vstajajo pred očmi slike iz Banja Luke, Agadirja, Skopja. Povsod je bil takoj prvi RK.

Prisoten je bil tudi in je še v velikih in neumljenih vojnah. Indija, Bangla Des, Izrael, Arabija, Vietnam. Tipične pomoči RK sežejo povsod in pomagajo higienizirati zaostala področja.

Rdeči križ pa ni samo zbiranje starih oblačil enkrat na leto. Je nekaj več. Je organizacija ljudi z visoko razvito etiko. Organizacija vseh tistih, ki ne pozabljajo na sočloveka, pa vseeno ni karitas. To je borbena organizacija, ki se bori za izboljšanje obstoječega stanja na zdravstvenem in socialnem področju. Aktivizira ljudi, jih vzgaja in je zagovornik najboljšega, kar nosi človek v sebi. To dobroto pa mora potem prenesti v drugega.

Letošnji moto Rdečega križa — za človečnost med ljudmi, je bil izbran prav zaradi tega. Zato moramo dejavnost RK razumeti širše in se boriti za te medčloveške odnose. Pa ne samo v tednu RK (potem bi vse bilo le fraza), ampak vse dni, mesece in leta. Za lepše odnose med ljudmi. Za trdno vero v nje, pa čeprav so na vietnamskih bojiščih še krvava tla.

Z. STOPAR

PODPORO CINKARNI

Kolektiv celjske Cinkarne se je zopet znašel pred nerešljivim problemom. Grozi mu, da bo letošnje poslovno leto zaključil z večmilijardno izgubo, v kolikor se ne bodo pravočasno uredile določene zadeve na področju cen. Skrajni napor, odrekanje pri osebnih dohodkih in maksimalno angažiranje vseh dejavnikov v podjetju je v lanskem letu rodilo pozitiven sad. Podjetje je prvič po treh letih zaključilo leto s pozitivno bilanco. Bili so izgledi, ki so viivali optimizem, toda...

Stvari so se bistveno spremenile. Dispariteta med cenami reprodukcijskega materiala in prodajnimi cenami izdelkov Cinkarne je tolikšna, da grozi podjetju velikanska izguba. Delež dohodka v celotnem dohodku je lani znašal še 17,13 odst., dočim bo predvidoma znašal v letošnjem letu le še 7, 7 odst. Takšno znižanje dohodka, pa nujno pogojuje poslovanje s predvideno izgubo in seveda v zvezi s tem obvezno sanacijo, ustavljanje obratov, ki nerentabilno proizvajajo ali pa v končni konsekvenci, likvidacija podjetja. Kaj pa to pomeni za kolektiv in celjsko gospodarstvo, je bolje ne razmišljati! Cene surovinam, ki jih uporablja Cinkarna so se izredno povečale, tako da je v povprečju vrednost osnovne surovine v ceni proizvoda letos porasla za 30,92 odst. Ob zamrznjenih cenah končnih proizvodov je seveda razumljivo, da je stanje, v katerem se nahaja Cinkarna, vse prej kot zavidanja vredno. Gre torej za problem, ki je rešljiv izključno izven domene kolektiva, kjer ne pomagajo več nobeni ukrepi boljše organizacije in racionalnejšega poslovanja. Tu so možnosti izčrpane! Kolektiv se je torej znašel v slepi ulici, iz katere praktično ni izhoda. Kolektiv

sam si ga ne more najti, odvisno je torej od drugih. Kadar pa probleme rešujejo drugi, se zna marsikaj zgoditi...

Vsa opozarjanja pristojnih zveznih organov s strani vodstva podjetja so bila doslej zaman in kot vse kaže se restriktivni in stabilizacijski ukrepi v posameznih primerih uveljavljajo do absurda, medtem ko velja za druge, kakor da jih ni. Kako je to mogoče, oziroma kako dolgo bo to še mogoče, ne da bi kdorkoli za to odgovarjal?

Kolektiv ima pred sabo praktično le dve možnosti (tercium non datur!) in to, da mu pristojni zvezni organi nemudoma povečajo prodajne cene vseh kritičnih izdelkov (ti pa predstavljajo štiri petine vseh cinkarniških proizvodov) ali pa bo morala kot nujna posledica slediti likvidacija z vsemi svojimi katastrofalnimi posledicami.

Jutri, to je v petek 12. maja, se bodo v Cinkarni sestali na skupni seji člani organizacije ZKS in samoupravnih organov podjetja, da bodo analizirali nastali položaj ter ponovno resno opozorili na kritičnost situacije. Seji bodo predvidoma prisostvovali tudi nekateri predstavniki republiških oblastnih in političnih forumov, zato je pričakovati, da kolektiv ne bo doživel le deklarativne podpore, temveč zagotovila, da bodo pristojni pravočasno podvzeli vse kar je potrebno. Tokrat gre za konkretno podporo, za podporo brez jalovih obljub, temveč realnih odločitev, ki bodo kolektivu pomagale iz zagate, ki je ni ustvaril sam.

Člani kolektiva Cinkarne so s primeri dokazali, kako je treba izvajati sanacijo in kaj mora pri tem žrtvovati kolektiv. Sedaj so na potezi drugi in čas je, da tudi oni opravijo svoje!

Berni Strmčnik

Včeraj je bila v celjskem Likovnem salonu otvoritev kiparskih del mladega črnogorskega akademskega kiparja Vasilija Cetkovića, ki sicer že nekaj let živi in dela v Zadobravi pri Skofji vasi. Tja ga je pripeljala pot iz Črne gore, iz Mojkovca pri Bijelem polju, preko Meštrovićeve male akademije v Splitu pa v Ljubljano na Akademijo likovne umetnosti in končno v Zadobravo, kjer je doma tudi njegova soproga Anica Cetkovića. To je kaj skromna predstavitev mladega svobodnega umetnika, ki se je že povsem vživel v ta kraj in ljudi, kaj bolje pa ga boste morda spoznali ob njegovih delih v Likovnem salonu.

Drago Medved

Žalec

KAJ JE Z ZDRAVSTVOM?

Resnici na ljubo moramo takoj uvodoma zapisati, da je bilo v preteklih tednih o organizaciji in delovanju zdravstvene službe v žalski občini izrečenih precej kritičnih ocen. Zanimivo je, da so razprave o tem vodili na zelo avtoritativnih mestih vse od zborov volilcev pa tja do občinske skupščine. Ravno na seji slednje je bilo slišati nekaj kritičnih misli in ocen, ki kažejo na določeno neurenost, ki vlada v žalski občini na tem področju.

Seveda pa stvari ne kaže ocenjevati zgolj na podlagi tega, kar je bilo povedano. Saj bo bile mnoge ocene silno subjektivne in čestokrat pogojene tudi z osebnimi težavami, ki so jih govrnikli imeli v preteklem času; ko so iskali zdravniške pomoči v tej ali oni instituciji v žalski občini. Pa vendarle tam, kjer je dim, je tudi ogenj, pravi ljudski pregovor. Osnovni problem v organizaciji zdravstvene službe v žalski občini je v tem, da je kad-

rovsko kljub določenim prizadevanjem prešibko zasledena. Po številu imajo v občini sicer enajst zdravnikov, vendar sta od tega dva že upokojena in torej ne zmoreta polno angažirano opravljati prakse. Da ni zdravnikov, pa je krivda tudi v tem, ker ni ustreznih stanovanj. Kljub temu, da se je temu vprašanju posvečala določena pozornost, je stanovanje kljub temu takšno, da terja hitrih ukrepov. Stanovanja za zdravnike je treba zagotoviti in tu bo morala svoje reči tudi občinska skupščina. Še zlasti, ker v nekaterih krajih samo krajevni dejavniki tega nikakor niso v stanju opraviti sami.

Mnogo so govorili o čakalnju v čakalnicah, o določeni protekciji, ki jo imajo nekateri in še zlasti o tem, da včasih zelo dolgo traja preden pride zdravnik v kak odročnejši kraj na nujen poziv. Za vse to seveda obstoje objekтивne okoliščine. Nema lokrat,

tudi to je treba odkrito priznati, pa je to tudi rezultat subjektivnih momentov in vsaj tem bi se kazalo v bodoče izogniti.

Poleg vsega tega pa učinkovitost zdravniške službe zmanjšujejo tudi razprtije, ki vladajo med zdravstvenimi delavci. To velja predvsem za enoto v osrednji zdravstveni ustanovi v občini, to je Žalcu. Vse kaže, da so se sicer v zadnjem času stvari nekoliko uredile, koristno pa bi bilo, če bi jih uredili enkrat za vselej in dokončno ter vse svoje sile posvetili delu in pacientom.

Ob koncu je treba dodati še to, da so tudi v zvezi z zdravstvom porastle zahteve občanov, da leti čestokrat izražajo nezadovoljstvo nad stvarmi, ki bi jih še pred leti sprejeli kot same po sebi umevne. Tudi tu smo napravili določeni razvoj. Tako bo potrebno v bodoče ravno v zdravstveni službi, ki tako neposredno zadeva v interese občanov.

z urednikove mize

Prejšnji teden smo našim najmlajšim bralcem pozabili sporočiti, da se je slikanica Med nebotičniki iztekla. No, morda pa bo pisec spet zavihal rokave in nam čez čas napisal dogodivščine Paradižnikovih na Marsu.

Poslušalci oddaje Poslušate jih najraje vprašujete, kam naj se da pošljete kupone. Seveda, še kar na uredništvo. Ne pozabite pa obkrožiti, kje plošče kupujete.

V prihodnji številki začnemo z novo rubriko Vprašanje javnemu delavcu. Nekateri ste se že oglasili, le podpisali se niste. V uredništvu seveda želimo, da bomo prejeli mnogo tehničnih a podpisanih vprašanj. Danes smo nekaj več prostora namenili šmarskemu referendumu. Za mnoge krajevne skupnosti bo nedelja zelo pomembna, saj bo primerna odločitev občanov marsikje pomagala do vodovoda, ceste, elektrike...

Danes ne zamudite prebrati zapis o gostovanju sovjetskih košarkarjev v Celju, Sosed sosedu, reportažo z Vranskega in zanimive komentarje na 8. strani.

VAS UREDNIK

T

STOP - pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

T

prometne nesreče

S PARKING PROSTORA

JOZEF CARL, iz Hajdine, je v Latkovi vasi zapeljal z osebnim avtomobilom s parkirnega prostora pred gostilno Kapus na cesto I. reda. Pri tem se ni prepričal, če je cesta prosta. Zapeljal je preko neprekinjene črte, ko je iz Celja privozil s tovornjakom ROMAN ZUPANC, 23, iz Trnave. Vozil je s hitrostjo 65 kilometrov. Ko je opazil osebni avtomobil, je močno zaviral in zavijal, vendar nesreče ni bilo mogoče preprečiti. Osebni avtomobil je po trčenju vrglo deset metrov daleč na njivo. Carla so hudo poškodovanega odpeljali v celjsko bolnišnico, od koder pa je pobegnil, češ da se gre zdraviti v Ptuj.

PEŠEC Z DEŽNIKOM

RAFKO BREMEC, 42, iz Celja, je na Mariborski cesti v Celju prečkal vozišče pri osnovni šoli, ne da bi se prepričal, če je cesta prosta. V rokah je imel odprt dežnik. Tako ni opazil voznika osebnega avtomobila ZDRAVKA PONDELAKA, 20, s Prekorij, ki ga je zadel. Bremez je dobil pretres možganov in druge hude telesne poškodbe. Odpeljali so ga v bolnišnico.

TESNO PREHITEVANJE

VALENTIN STROPNIK, 24, z Zg. Hudinje, se je peljal s kolesom po Mariborski cesti proti Vojniku pravilno po desni strani. Za njim je pripeljal in ga pretesno prehiteval voznik kombija JANEZ ZUPAN, 37, iz Celja. Zadel ga je s stranskim ogledalom. Kolesar je bil lažje poškodovan. Voznik Zupan po nesreči ni počakal. Zbežal je. V Škofji vasi so ga prijeli prometni miličniki.

PREUTRUJEN ZA VOLANOM

OTO KACIČ, 44, iz Laškega, je vozil z osebnim avtomobilom popoldne iz Celja proti domu in v Debru na ravnici cesti zaspal za krmilom. Avtomobil je zavozil na desno stran ceste po bankini na nasip ob železniški progi, zadel v občestni kamen in se prevrnil. Obstal je na travniku. K sreči telesnih poškodb ni bilo, škode na vozilu pa je za 20.000 dinarjev.

S STRANSKE CESTE V SMRT

KATARINA AJDIC, iz Kranja, je vozila z osebnim avtomobilom proti Slovenskim Konjicam, ko je pripeljal s stranske ceste, iz smeri Bukovlja, v Stranicah na prednostno cesto mopedist IVAN KOROŠEC, 49, iz Stranic, s sopotnikom FRANCEM ERTL, 40, iz Bukovlja. Voznica ju je zadela. Oba sta padla. Ajdičeva je zavila na levo, da ju ne bi povozila. Za njo je pripeljala z osebnim avtomobilom ERNA FERK, iz Grosupelj, ki je oba ležeča na cesti zadela in rinila pred sabo nekaj metrov. Hudo poškodovana so ju odpeljali v bolnišnico, vendar je ERTL med prevozom umrl.

SILOVIT ZADETEK MOPEDISTA

STANE ZAKRAJSEK, iz Ljubljane, je hodil pravilno po levi strani ceste iz Laškega proti Rečici. V Debru mu je pripeljal nasproti mopedist JOZE HORJAK, 40, iz Debra, ki je zadel pešca tako močno, da ga je odbilo več kot dva metra. Zakrajšek je obležal na cesti hudo poškodovan.

V PLOČNIK

KAREL ZUPANC, 59, iz Medloga, se je peljal po Čopovi ulici v Celju proti Ljubljanski cesti in v bližini železniškega prehoda zadel v rob pločnika. Pri padcu se je laže poškodoval.

NESREČA V VELENJU

IVAN OSREDKAR je vozil po Tomšičevi ulici v Velenju, ko je z leve strani pritekla na cesto pred avtomobil 11-letna MAJDA KEDLIČEK, iz Velenja. Zbilo jo je na pokrov motorja, od koder je padla na cesto, vendar je dobila samo lažje poškodbe.

OTROK LAŽJE POŠKODOVAN

NIKO SEVNIK, 21, iz Velenja, je vozil s kolesom na pomožni motor po Bračičevi cesti, ki je zaprta za promet v obeh smereh. Pri tem je zadel štiriletnega MARKA MAJHNA, iz Velenja, ki je stopil s pločnika na cesto. Deček je bil laže poškodovan, kolesar pa se je odpeljal.

VEČKRAT SE JE PREVRNIL

IVAN BOŽIČ, 42, iz Celja, v Tremarjih ni mogel izvoziti ovinka. Dostavni avtomobil je zaneslo v desno, kjer je trčil v zid železniškega nadvoza. Zaradi sunka se je avtomobil nekajkrat prevrnil. Voznik je bil hudo poškodovan, sopotnik JOZE NOVAK, iz Celja, pa je dobil lažje poškodbe. Škode na vozilu je za 20.000 dinarjev.

BREZ IZPITA

MIROSLAV PUSNIK, 21, iz Dramelj, se je peljal z ne-registriranim mopedom in brez izpita iz Spitaliča proti domu. Srečeval je večjo skupino otrok, ki so hodili po levi strani ceste. Zaradi vožnje sem ter tja je s ščitnikom zadel šestletnega JOZETA VERBIČA, iz Dramelj, in ga zbil po cesti. Dečka so odpeljali v bolnišnico zaradi lažjih poškodb.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

CELJE

Poročilo se je 26 parov, od teh: DRAGO KOPRIVSEK in MARIJA SOLN, oba iz Celja; BRANIMIR ZUPANC in MARIJA GRACER, oba iz Obrežja pri Zidanem mostu; FRANC MOČNIK, Vrbeno in DARINKA PODRIŽNIK, Celje; STANISLAV STIH Lušečka vas in DRAGICA TAJNSEK, Celje; BORIS MRAC in ANA VREČER, oba iz Celja; JOZE MAGDIČ, Sl. Konjice in MILENA POTISK, Sl. Bistrica; AVGUST ZORKO in ZDENKA GRMEK, oba iz Kopolj; KARL MAGLAJ, Celje in IRENA RODOSEK, Štore; STANISLAV KRAMPERSEK, Štore in RUŽA BUTINAR, Celje; FRANC JAZBAR, Brežice in LJUDMILA VRTOVSEK, Sevnica; MARJAN LUZAR in IVANKA KLARIČ, oba iz Celja ter MARTIN GUNZEK, Krajncica in JOZICA MAJCEN, Nova vas.

HRASTNIK

MILAN HRIBAR, strojni ključavničar in NATASA GUZAJ, študentka, oba iz Hrastnika; MILAN SALOPEK, delavec in BOŽISLAVA KALUŽA, gospodinja, oba iz Hrastnika ter SLOBODAN MLADENOVIC, nabiralec stekla, Puča in MARIJA HOHKRAUT, odnašalka stekla, Hrastnik.

SLOVENSKE KONJICE

STEFAN POVH, 36, Tepanje in TEREZIJA VREČKO, 26, Ostrožno; EMIL BESKOVNIK, 28, Boharina in ANICA PETRIČ, 20, Planina na Pohorju; DRAGO RES, 23, Draža vas in MIROSLAVA BOBNER, 21, Celje; Franc OB-RUL, 22, Zbelovska gora in DRAGICA ŽITNIK, 22, Zbelovo; ZDENKO TOPLISEK, 26, Maribor in VIKTORIJA SOJIC, 21, Prevrta; JOZEF DRNOVSEK, 36, Klomberg in MARIJA HRIBERNIK, 18, Sp. Grušovlje; DUSAN GLANČNIK, 26 in MARJETA VIDMAR, 25, oba iz Celja; JANEZ JELENKO, 25, Loška gora in MARIJA JOŠT, 20, Tepanjski vrh; ANTON KUSTER, 31, Laže in IVANKA KOROŠEC, 23, Jernej; RUDOLF CAROTTA, 25, Lesce in TEREZIJA SITAR, 20, Ostrožno; Franc

PRELOZNIK, 24, Brezen in MILENA VIDMAR, 23, Resnik in FRANC FLJAVŽ, 21, Polene in JUSTINA FLJAVŽ, 23, Bukovlje

SENTJUR PRI CELJU

IVAN KOLMAN, 23, avtoklepar in DANICA STOJAN, 19, krojačica, oba iz Sentjurja; JOZEF VENGUST, 23, avtomehaničar, Vodruž in SILVA SUSTER, 23, delavka, Osre-

dek; MIHAEL VERHOVSEK, 24, strojnik, Grobelno in MILENA VEBER, 22, uslužbenka, Stopče; LEOPOLD ZNIDAR, 46, delavec, Vrbeno in MARIJA HORVAT, 33, delavka, Prožanska vas; MARJAN DRAME, 22, ključavničar, Loka pri Zusmu in ALOZIJA SENIČAR, 21, trg. pomočnica, Gorica pri Slivnici; DRAGO GAJSEK, 22, valjar, Sele in TEREZIJA KOVAC, 20, de-

lavka, Podišje; VIKTOR RAJH, 33, delavec, Planina in DANICA TOVORNIK, 20, šivilja, Planina; AVGUST VINKLER, 21, delavec, Dravograd in ROZALIJA AMON, 21, poljedelka, Lobaca; FRANC KOVACIČ, 26, valjar, Repuž in KAZIMIRA FRECE, 19, poljedelka, Večje brdo; FRANC DEBEVC, 35, mizar, Postojna in MIROSLAVA LUKANC, 25, uslužbenka, Sentjur.

posebno lepa izbira
damskih torbic

pomladanske
modne novosti
že v prodaji

**VELEBLAGOVNICA
TKOVNINA
CELJE**

stalni oddelek blaga
z znižanimi cenami
odprto non-stop

Mitja (6) Umnik

Ze v zadnjem sestavku šte. 5 sem objavil nekaj informacij o možnostih šolanja in zaposlitve na železnici. To svojo obljubo danes tudi izpolnjam. Se prej pa odgovor učencu 8. razreda Cvetku Tovorniku iz Planincev šte. 21. Za poklic strojnega tehničarja oziroma šolanje na strojnem oddelku tehniške šole bodo štipendirale naslednje delovne organizacije: Libela Celje, Zelezarna Štore, Merx Celje, avto Celje, Kostroj iz Slovenskih Konjic, Kovaška industrija Zreče, SIP Sempeter in še nekatere druge. Tehniška šola je v Celju in bo v naslednjem šolskem letu sprejela v strojni odtok 90 učencev. Kandidati morajo vložiti prijavo do 30. junija t. l. Glede štipendije pa lahko vložijo prošnjo na podjetje takoj. Toliko v zvezi z našo pošto, sedaj pa k informacijam o šolanju pri železnici.

Naša železnica predstavlja največjo slovensko delovno organizacijo, v kateri je zaposlenih 19.000 delavcev, različnih poklicev in stopenj izobrazbe. Prav za naša združena

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

železničarska podjetja je značilna izredna pestrost poklicev, vendar pa lahko izbirate v grobem med dvema glavnima dejavnostima: elektro-kovinarska smer ali prometno-transportna smer, ki imata seveda vsaka svojo ustrezno šolo. Za prometno-transportno smer obstaja ŽELEZNIŠKA PROMETNO-TRANSPORTNA ŠOLA v Mariboru, Preradovičeva 33. Pogoji za sprejem je uspešno končana osnovna šola in zdravstvena sposobnost. Pouk je razdeljen po stopnjah. Po prvi stopnji, ki traja dve leti, izpolnijo učenci pogoje za priznanje osnovnega poklica, kot so: kretnik, premikač, zavirač, tranziter, vlakovni manipulant, odjavnik-progovni blokar, popisovalec voz in vozovni evidenčnik. Učenci, ki nadaljujejo šolanje na drugi stopnji (traja še eno leto!), se lahko izšolajo za naslednje tri poklice: skladiščnik, blagovni manipulant in spredovnik. Najboljši učenci grede lahko z druge stopnje še naprej — za eno leto in se usposobijo za

prometno-transportne tehnike (vlakovne odpravničke). Vsi učenci dobivajo štipendijo, ki je odvisna od letnika in šolskega uspeha. Toliko o prometno-transportni stroki.

Za elektro-kovinarsko smer obstaja ŽELEZNIŠKA ELEKTRO-KOVINARSKA ŠOLA v Ljubljani, Kurilniška 3. Letos se bo ta šola preselila v nove prostore v Aljaževi 32. Pogoji za vpis sta enaka kot pri prometno-transportni šoli. Šola ima naslednje odseke: za elektromehaniko (jaki tok), mehaniko za železniška vozila, strojne ključavničarje in strugarje. Elektromehanik je na elektrificiranih progah osnovni poklic v vlečni službi na železnici, mehanik se lahko zaposli pri vzdrževanju in popravilih dizelskih vlečnih vozil, strojni ključavničar je nasploh poklic s širokimi možnostmi zaposlitve, kar podobno velja tudi za strugarja. Šolanje traja 3 leta in je pogoj za nadaljnje šolanje n. pr. strojevodje. Kandidati za strojevodje se vpišejo na Železniško strojevodsko šolo, kjer

traja šolanje eno leto; v tem času ostanejo kandidati v delovnem razmerju z železniško delovno organizacijo, ki jih pošlje v to šolo. Strojvodje se delijo na tri vrste, glede na vrste vleke — parno, dizelsko ali električno. Z nadaljnjim enoletnim šolanjem v Železniški šoli v Kastvu pri Reki si lahko kandidati pridobijo poklic vozovnega preglednika. Elektromehaniki, mehaniki za železniška vozila in strojni ključavničarji imajo poleg tega še možnosti za specializacijo za strojnike na strojih za progovna dela in na gradbenih strojih ali za voznike motornih progovnih vozil (drezin). Kot vidimo, nudi železnica precejšnje možnosti za poklicno usposabljanje in morda bo prav ta informacija vzpodbudila kakšnega letošnjega absolventa osnovne šole, da se bo odločil zanjo. Za zaključek naj povem še to, da je bil razpis za sprejem kandidatov v železniške šole in razpis štipendij že objavljen in sicer v časopisu Delo. Toliko za danes — do prihodnjic pa lep pozdrav.

Šmarje pri Jelšah

REFERENDUM: SEVEDA BO USPEL

Vrsta referendumov za samoprispevek, kakršenkoli že, se v občini Šmarje vztrajno nadaljuje. Vsi, brez izjeme, so doslej uspeli, vsi so prinesli nekaj novega, boljšega in vsi pomenijo korak naprej. V zavesti občanov šmarske občine so se za nekaj, kar prinaša napredek, na voličih vselej odločali za. Boj za razvoj in dobro občanov se nadaljuje in najbrž referendum, ki bo 14. maja, ne bo zadnji. Dogaja se celo to, da hočejo ponekod občani sami povečati prispevno stopnjo, ker so jim našle potrebe. Dogaja se tudi to, da hočejo imeti samoprispevek tam, kjer že je. Vse v želji, da se življenje čimprej izboljša, da se izvlečejo iz globokega blata kolovozov, da v vasi priteče voda in zasveti elektrika.

Prejšnji teden smo obiskali nekaj zaselkov v šmarski občini z željo, da se pogovorimo z ljudmi o njihovem referendumu, da nam povedo, kaj bomo naredili z denarjem, ki ga bodo zbrali v petih letih in kaj na splošno menijo o tej akciji.

Ni bi najbolje izbran dan, ko sva z Virkom Straškom iz Radia Šmarje rinila v bregove Vinskega vrha. Pršilo je in blato je bilo na vsakem koraku. Počasi se mi je zavitilo, da bo tukaj, sredi njiv in travnikov, razržitih cest in skromnih bajtic, referendum uspel. Drugače tudi biti ne more. Nekako se je treba rešiti. Ljudje z Vinskega vrha vedo, da jim bo pomagala tudi občina. In menda svoji občini zaupajo, ker skrbi zanje, kolikor je pač v njeni moči.

Odločila sva se, da najdeva predsednika krajevne skupnosti, a domuje pol ure hoda vstran od Vinskega vrha. Napotila sva se k predsedniku SZDL, pa je bil na ekskurziji. Nato sva šla na krajevni urad, k tajniku krajevne skupnosti, Fricu ČO. KLC-u. Bil je, za vso srečo, doma, se pravi, v krajevnem uradu. Morala sva čakati, na krajevnih uradih je vedno dovolj dela, ljudje so prihajali in odhajali, pisala se je štira, štel denar in ura je tekla. Končno je potok opravkov usahnil in Fric Čokle nama je bil na voljo.

Nismo hodili okoli ovinkov. Hitro smo se zakopali v programe, ki jih je naredila krajevna skupnost Vinski vrh: kaj vse bodo naredili z denarjem, koliko ga bodo porabili tukaj in koliko tam.

Predvsem, in to sva videla na lastne oči, bodo z denarjem, če bo referendum uspel, morali popraviti in urediti krajevne ceste. V poštev bodo prišli cestni odseki v Lekmarje, v Babno reko na odseku proti Sentjanžu in v vasi Grobelce.

To je le en del njihovega namena. Treba bo urediti pokopališče in zgraditi novo mrliško vežico, ki je v slabem stanju.

Največ sredstev, ki se bodo zbrala v petih letih, računajo, da bodo letno dobili okoli tri milijone in pol, vsega skupaj sedemnajst in pol starih milijonov, nameravajo odrediti za gradnjo gasilskega doma, ki bi imel tudi avtobusno garažo. Pri tem računajo na pomoč občinske gasilske zveze in Izletnika iz Celja in seveda na občinsko skupščino Šmarje pri Jelšah, ki je pomoč že obljubila. Kljub samoprispevku bodo nekaj sredstev primaknili še občani sami in pa seveda opravili vsa dela, ki bodo potrebna.

Na referendum so se v Vinskem vrhu dobro pripravili. Organizirali so sestanke, naj več pa so se zmenili kar sami med štirimi očmi: tajnik — občan, sosed — sosed in tako dalje.

«Prepričan sem, da se bodo občani odločili za samoprispevek, ker se zavedajo, da je v njihovo korist. Skoraj lahko zatrdim, da bomo uspeli.» Tako nama je zatrdil Franc Čokle in če lahko verjamem prepričanju, ki je izvenelo iz njegovega glasu, je referendum v Vinskem vrhu že dobljen.

Preko Loke pri Zusmu sva se po ridasti in preko bregov

se vzpenjajoči cesti prekobalila v Podčetrtek. Vse je bilo isto. Ljudi, ki delajo, je vedno težko najti. Malo več sreče pa sva le imela: dobila sva Franca Renirja, trgovca in po malem človeka za vse, uradno pa predsednika SZDL Podčetrte.

«Letno se nam bo nabralo od samoprispevka okoli štiri milijone in pol, to pa pomeni v petih letih dvajset in pol starih milijonov dinarjev. Ze v naprej smo se odločili, po predlogu sveta krajevne skupnosti, da se 20 odst. teh sredstev odbije za ureditev obeh pokopališč in avtobusnih postajališč.

Na področju Podčetrte bomo dokočili javno razsvetljavo, vodovod za gornji del trga, uredili bomo krajevne ceste V. reda, soudeleženi pa bomo tudi pri asfaltiranju ceste skozi trg in kanalizacije. Ceste V. reda nameravamo urediti s tem denarjem še na območju Sopot in Slak, v Olimju pa čim prej ure-

V Pristavi čaka na občane še mnogo dela

diti javno razsvetljavo in postaviti mostove, kjer so potrebni.

V Imenu, nedaleč stran, in v Imenski gorci moramo poskrbeti za javno razsvetljavo, za degraditev cest Imeno — Imenska gorca in Imeno — Sv. križ, hkrati pa bodo prišle na vrsto še vse ceste V. reda.»

Podrobno bodo porazdelili sredstva občani sami na zborih volivcev, ki že tečejo, tam pa bodo tudi celoten program še dopolnili. Franci Renir je še povedal, da je prepričan, da bo stvar, ki se mu zdi zelo posrečena, uspela že zaradi pomoči občinske skupščine, ki se trudi, da bi se občani čimbolj zavedali, pred kako pomembno odločitvijo stojijo.

Rešila sva se makadama, ki je v teh krajih že marsikomu požrl živce, in zapeljala na odrešilni asfalt. Mimogrede sva skočila še v Atomsko toplice, kjer nadvse pridno vrtajo v zemljinu drobce in iščejo »atomsko« vodo, ki naj reši Obsotelje s svojo močjo. Mimo toplice sva se pripeljala v Pristavo, majhen kraj med Podčetrtkom in Smarjem.

V prodajalni trgovskega podjetja Jelša v Pristavi je bilo živo kot pred viharjem. V bližnji šoli so cepili otroke

Fric Čoklec je optimist

ir. trgovina je bila prav zaradi tega najbrž polna. Nava-jen sem čakanja, pa tudi tega je naju kmalu odrešil Peter ČOH, predsednik krajevne skupnosti, in si odtrgal nekaj minut, da nama je razložil, kaj nameravajo z »referendumskim« denarjem v Pristavi.

Najvažnejša je predvsem gradnja lokalnih cest in njih vzdrževanje. Precej smo jih že naredili. Del sredstev smo namenili tudi tako zvani mali komunalni in pa dokončni ureditvi vodovoda. So pa še takšne stvari, kot na primer razširitev pokopališča, gradnja pokopališke vežice, avtobusnega postajališča, adaptacija kulturnega doma, gasilskega doma, mostovi, brvi, regulacije, pri tem pa upamo na pomoč celjske vodovodne skupnosti, no, in še tisoč drobnih stvari.»

Tudi tukaj so doslej občani mnogo prispevali s prostovoljnimi sredstvi, pa tudi z delom. Zato meni Peter Čoh, da bo referendum uspel.

Povsod, kjer sva bila, sva naletela na mnenje, ki sem ga pozneje slišal tudi na »vrhu«, v občinski skupščini. Vsi se namreč trdno zavedajo da je njihova največja perspektiva prav kmetijstvo, ki pa je najmanj razvito. Prav tako pa se vsi

zavedajo, da naprednega kmetijstva brez vode, elektrike in cest, ki bi vodile v dolino in po katerih bi spravljali pridelke, ni. Odločenost ljudi ob Sotli, Bohorju in Boču za samoprispevek je torej povsem jasna in je ne kaže razlagati na dolgo in široko.

Poudariti je treba tudi to, da je občinska skupščina sama pripravljena pomagati krajevnim skupnostim s svojim deležem, saj je jasno, da zbranega denarja še vedno ne bo dovolj in da referendum ne bo rešil šmarskega kmetijstva in vseh ostalih problemov. Bo pa prav gotovo pomemben korak pri reševanju mnogih krajevnih problemov, ki bi sicer ostali v ozadju mogoče še leta in leta.

Za konec rajnega izleta sva se podala še na občinsko skupščino, k podpredsedniku Jerneju Peterlinu, ki nama je, poln optimizma, dejal: »Bo uspel.«

MILENKO STRAŠEK

Seminar za mlade komuniste

Komisija za idejnopolitično usposabljanje pri komiteju občinske konference ZKS Celje bo pripravila v sredo popoldne seminar za mlade člane ZK v zadnjih letnikih srednjih in poklicnih šol. O nalogah komunistov na višjih in visokih šolah jim bo govoril Tone Zimšek, o delu ZK v organizacijah združenega dela pa Stane Seničar. Pred začetkom študija ali dela v delovnih kolektivih bosta za mlade člane ZK ta dva razgovora prav gotovo zelo koristna.

Mladi govorijo

SMO ZA REFERENDUM

Maks Vuser

Marija Sarlah

Friderik Trebše

Šmarski občani žive v pripravi na referendum in človek ima občutek, da je v zraku »nekaj«. To se občuti še zlasti na občinski skupščini, vendar nas to tisti dan, ko smo hodili po šmarski glavni cesti, ni toliko vznemirjalo. Na cesti smo ustavili tri mlade ljudi in jih povprašali, kaj mislijo o referendumu za samoprispevek. Znano je, namreč, da so mladi do novosti kritični, da vse procese v družbi gledajo nekoliko drugače kot starejši. Kaj torej menijo najmlajši šmarski občani o odločitvi, ki stoji pred njimi?

MAKS VUSER, 30, trgovec iz Šmarja: »Brez vsakega pomisljanja — sem za samoprispevek. To je edina pot,

da se izvlečemo iz sedanjega stanja, da nekaj naredimo. Cisto jasno mi je in mislim, da mora biti tudi vsem ostalim, da občina ne zmore vsega sama, da ji moramo pri tem pomagati in ji stati ob strani. Če kdaj, potem naj vsaj zdaj velja pregovor: V slogi je moč.«

MARIJA SARLAH, 21, natakarka in Celju, sicer občan občine Šmarje pri Jelšah: »Seveda bom glasovala za samoprispevek, čeprav tukaj ne živim vedno. Vendar to ni razlog. Poznam ljudi, njihove potrebe in vem, da si moramo danes mogoče bolj kot kdajkoli prej pomagati sami. Všeč mi je to, da bodo občani v krajevnih skupnostih sami razpolagali z denarjem

in mislim, da je to res tisto pravo samoupravljanje, kakršnega si predstavljam. Ljudje bodo lahko sami odločali, kam in kako bodo porazdelili denar. To je velik korak.«

FRIDERIK TREBŠE, 18, mizar iz Rogatca: »Če je ta stvar za ceste, tiste, ki grejo v hribe in so takšne, da je groza, potem sem seveda za. Menda bo to kar pametna stvar. Seveda, naj se nekaj naredi, ne pa samo govori. Tistih par kovačev pa res lahko vsak odtrga, ne da bi se mu poznalo v žepu. Skupaj pa se le nekaj pozna. Meni se zdi, da bodo kar vsi glasovali za samoprispevek, če bodo hoteli imeti lepše ceste.«

Kmetijstvo

KAKO Z MLEKOM?

Novi predpisi za odkup mleka bodo precej prizadeli šmarske kmetovalce. Predpisi namreč zahtevajo, da se mleko zbira v higiensko urejenih zbiralnicah, ohlajeno na 12 stopinj C in da je čas razbarvanja metilenskega modrila (reduktazni test) dve uri. Organizator odkupa mleka v šmarski občini, Kmetij-

ski kombinat Zalec, zbira mleko po zbiralnicah, od katerih, vseh je 72, nitj ena ne ustreza minimalnim pogojem katerekoli od petih kategorij, v katerih so te zbiralnice razvrščene. Na območju šmarske občine so zbiralnice IV. in V. kategorije, torej najnižje.

Ker mleko v zbiralnicah ni možno hladiti, bo razmnoževanje bacilov v mleku hitrejše, posledica tega pa bo, da mleko ne bo izdržalo reduk-

cijskega testa, ki ga vsakokrat opravljajo. Iz tega pa izhaja končna posledica, to je nižje plačevanje mleka za 29 SD za tolično enoto in izgubo premije za organizatorja proizvodnje mleka.

Rešitev današnjega položaja je potemtakem predvsem v izboljšanih pogojih kmetijstva. Gospodarstva bi nujno morala imeti samostojne hladilne naprave, vodo in ceste za dovoz mleka k zbiralnemu centru. Da pa bi dosegli vse to, je nujna pomoč družbe. Posameznik si sam skoraj gotovo ne bo mogel pomagati, vsaj v takšni meri ne, da bi docela uskladil svoje proizvodne procese s modernim načinom, kakršnega zahteva čas.

-mst-

RAZGOVOR Z NOVINARJI

Jutri popoldne bo v sejni sobi občinskega komiteja ZKS Celje razgovor s komunisti — novinarji o stališčih, ki jih je o delu sredstev javnega obveščanja nedavno sprejel občinski komite. Ze na seji je bilo namreč določeno, da bo komite pripravil celovito razpravo o delu informativnih sredstev in o delu novinarjev.

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

PRODVALNA
GALEB

Stanetova ul. 31, Celje

nudi potrošnikom kompletno opremo sanitarnih prostorov novogradenj ali adaptiranih stanovanj, po predložitvi načrtov tudi strokovni nasvet.

Prodajalna je odprta NON STOP.

Z obiska na Vranskem

PREGLOBOKO LE V OBČANOV ŽEP!

Ugotoviti moramo, da je Vransko v minulih letih stagniralo, v določenem smislu pa celo nazadovalo. Nekoč živahen obrtniški, trgovski in gospodarski center je danes praktično odrinjen na stranski tir. Ljudje se čutijo zapostavljene...

Verjeli ali ne, toda večino vsega, kar imajo v celotni krajevni skupnosti, ki je izredno razsežna, so zgradili občani sami. Preko ŠTIRIDESET SAMOPRISPEVKOV smo našli in verjetno smo katerega še izpustili. Le kje so ljudje toliko prispevali, da o udarniškem delu niti ne govorimo.

Hudi problemi tarejo Vranšane in okoličane, tudi takšni so med njimi, ki jim sami niso kos. Čeprav navajeni, da vse rešujejo sami, tokrat le ne bo šlo. Več razumevanja bo potrebno tudi s strani občine. Prepričani smo, da jim te pomoči ne bodo odrekli!

Razgovora na Vranskem se je udeležilo veliko predstavnikov kraja, zato ni čudno, da je beseda stekla o mnogih problemih, ki tarejo kraj.

v kraju zelo aktivno delujejo. Bodo zmogli to sami?

DOSLEJ PLAČEVAL LE OBČAN

Verjeli ali ne, toda doslej so pri reševanju svojih problemov Vranšani poznali le eno učinkovito obliko: samoprispevek in udarniško delo. Ceste so bile to že od nekaj problem. Nič več in nič manj kot sedemnajst cestnih odsekov so zgradili občani s svojim denarjem in žulji svojih rok. In še grade in še asfaltirajo. Obrobim krajem je cesta okno v svet, pomeni jim povezavo z dolino. Le težko je razumeti to, da je za cesto Klance — Pečenik kmet FRANC SEMPRIMOŽNIK iz Jeronima prispeval milijon in pol starih dinarjev. Občina je za ta odsek dala dva, vranski gozdni obrat pa nekaj čez milijon in pol!

Tudi elektrifikacija okoliških zaselkov in vasi so opravili v glavnem kar sami. Enajst samoprispevkov, enajst električnih vodov in stotine veselih ljudi, ko je posvetila električna luč. Tudi vodovodi so bili zgrajeni po isti poti. Devet so jih potegnili doslej, ravno sedaj pa na Vranskem grade novega, okoli 60 milijonov bo stal in kar 18 milijonov jih bodo prispevali zopet občani sami.

Ne pritožujejo se Vranšani zaradi tega, kar so doslej dali in nameravajo dati tudi še v prihodnje. Čutijo se le zapostavljene. Preveč so odrezani od občinskega središča, premalo je to občutiti skladnost razvoja. Ne terjajo veliko, le v korak z drugimi bi radi šli. To jim na koncu koncev tudi pripada. Dobili bodo novo šolo. Dogodek stoletja bo to, so povedali. Vse njihove akcije v prihodnje so posvečene šoli, ki jo bodo pričeli graditi drugo leto. Za opremo bodo sveda zopet morali zbrati sami, zato so dali občani sedaj ravno šoli vse prednost, čeprav imajo še druge potrebe.

ALBIN HOMSAK, vranski odbornik v žalski občinski skupščini

VLADO RANCIGAJ, predsednik Krajevne organizacije skupščini

O ZDRAVNIKU, TELEFONU IN ŠE ČEM...

Zoper zdravstveno službo imajo občani veliko pripomb. Ravno na tem področju, pravijo, se jim godi največja krivica. Zdravnik stanuje na Polzeli, pa so v primeru nujnega poziva zunaj ordinacijskega časa vezani na dežurno službo v Zalcu. Traja pa še in še, preden pride zdravnik. Tudi po štiri ure so ga že čakali... Nekaj jim groze, da bo celo živinozdravnik odšel, lekarna pa je menda nerentabilna. Saj tudi je lahko, ko pa ljudje drugam hodijo k zdravniku, potem pa tudi zdravila tam kupujejo. Treba bo zagotoviti stanovanje za zdravnika na Vranskem, potem bodo težave odpadle.

Vransko je trg in še ob glavni cesti takorekoč, pa zunanaj delovnega časa pošte ni možno klicati od nikoder drugod, kakor s postaje milice. In tudi to bodo menda kmalu zgubili. Ukinili jo bodo, kaj pa potem? Pa to vsekakor še ni vse. Trgovina ni ustrezno založena, saj menda še žeblijev ni mogoče kupiti, da o tem, da včasih kmetje potrebujejo tudi kakšno verigo in podobno, niti ne govorimo.

Tudi mehanika nimajo. In kako bi cvetela obrt, saj ga vse od Zalca do Domžal ni niti enega. Eden je menda poskušal doli na Ločici pri Siferski mami, da bi si postavil delavnico, pa ni dobil dovoljenja in odšel je drugam. Hitra cesta je menda »požrla« lokacijo in z njo tudi mehanika, ki je nujno potreben.

Sicer pa so Vranšani gospodarni, vedri, kritični in dobri ljudje. Radi pomagajo v sili in sebičnost jim je tuja. Radi sodelujejo pri skupnih zadevah, še raje pa bi, ko bi jih pri tem kdo ustrezno podprl. Nekatera domača podjetja imajo polno razumevanja, druga pa bolj ob strani stojijo. »SLOVAN«, »INDE« in Gozdno gospodarstvo so osnovni nosilci pomoči, kombinat pa bolj slabo občutijo... Je pač tako, da vsi nismo enaki, pa tudi podjetja ne morejo biti. Vranšani pa kljub temu z optimizmom zro v prihodnost, kajti pričani so, da ničesar ni zamujeno. Poleg tega pa imajo nekaj, kar drugim včasih najbolj primanjkuje. Povezuje jih neomajna solidarnost, ki je trdo prekaljena. Imajo voljo in enotnost, ki bosta zagotovo rodila sadove.

Tekst in slike: BERNI STRMCNIK

KULTURNA SKUPNOST GREJE TOPLARNO

Na včerajšnji seji Sveta za družbeni plan in finance Skupščine občine Celje, je bila med drugim na dnevnem redu tudi prošnja Kulturne skupnosti Celje, za dodatna sredstva iz družbeno investicijskega sklada za adaptacijo del v Slovenskem ljudskem gledališču, Pokrajinskem muzeju in v Kulturnem domu Vojnik. Izven prvotnega dnevnega reda pa je bil pred Svet postavljen problem do konca dotrajane kotlarne na Otoku, kjer je treba nabaviti po sedmih letih že nove kotle. Zaradi tega nepredvidenega zahtevka je bil v celoti zavržen zahtevak Kulturne skupnosti Celje, ki je najbrž kriva za dotrajanost kotlov.

dm

BREZ NAČRTA NI RAZVOJA

Ze ko stopite po Vranskih ulicah in cestah, boste prav kmalu ugotovili, da v nasprotju z drugimi kraji, tod ni bogve koliko novih gradenj. Kje je razlog? Brez ugibanja naj povemo, da je osnovna krivda v tem, ker nimajo urbanističnega načrta. Pa so še tisti, ki so hoteli graditi hiše, odšli drugam. Kraj so stagnirali, pridobitve pa, ki so vidne, so sad odpovedovanja in pridnih rok Vranšanov.

Tistih šest hiš, tam na močvari, je praktično odrezanih, saj ni ustreznih komunalnih naprav in tako bo, kot vse kaže, še nekaj časa tudi ostalo. Vranšani občini zamerijo, zakaj se je tako dolgo odlašalo z njihovim urbanističnim načrtom, kajti to je v glavnem krivo za prepočasen razvoj kraja.

Sicer pa je treba že ugodoma priznati, da žive tod aktivni in pridni ljudje, ki niso zaprti vase, temveč imajo veliko razumevanje za skupne akcije in skupno dobro. Aktivno se vključujejo tudi v delo in življenje organizacij in društev. Pohvaljo se lahko z enim najstarejših gasilskih društev, saj bo kmalu slavilo stoletnico obstoja in delovanja. Zelo je aktivno. Enako tudi lovsko, pa planinsko in strelci in Partizan. Mlade je predvsem privlačil nogomet, pa kaj ko niso imeli ne dresov in ne

»kopačka«. Beseda ni konj, so dejali in hajdi v Ljubljano, k Olimpiji! In glej, sprosil so prve drese, sami kupili »kopačke«, dobili nekaj malega denarja od občine in z jesenjo bodo že pričeli tekovati v conski ligi. Bravo!

Prosvetno društvo ima tri sekcije in društveni dom, ki je bil zgrajen iz Hrašanovega hleva. Dosti na boljšem pa niso gasilci, ki imajo svojo orodjarno v bivši šolski drvarnici. S tem pa smo se dotaknili osrednjega problema Vranšanov — nov kulturni dom, v katerem bi dobile svoj prostor tudi vse družbene politične organizacije, ki

Naši znanci

Piše: M. SENIČAR

OD LENINGRADA DO RAZVANJA

Ce hočeš karkoli napisati o šentjurskem šolstvu, je povsem razumljivo, da boš omenil tudi Ernesta Rečnika, ravnatelja šentjurske osnovne šole. Rečnik ni samo ravnatelj šole, ampak tudi eden najvidnejših družbeno političnih delavcev v občini, je človek, h kateremu je že marsikdo prišel po nasvet, skratka, je gotovo med najbolj znanimi šentjurskimi, čeprav se ni tu rodil.

Bil je sončni junij 1913. leta, ko je Ernest »zagledal luč sveta« v Leningradu. Oče je bil Slovenec iz Gornjih Hoč, mati pa Čehinja. Poklic sodarja je odpeljal očeta v številna mesta, med drugim tudi v Leningrad. Ko je izbruhnila 1. svetovna vojna, je bil oče interniran kot avstrijski državljani v Sibirijo. Materi so dali dve možnosti, ali z možem v Sibirijo ali v Avstrijo. Za žensko s štirimi otroki je

Ernest v naročju matere z rusko kučmo na glavi. Silka je iz družinskega potnega lista.

bilo mogoče samo drugo. Tako je 1915. odšla v Razvanje pri Mariboru. Otroštvo med vojno ni

ERNEST REČNIK

bilo rožnato. »Životarili smo,« se danes spominja Ernest Rečnik. Otroci brez očeta in matere brez podpore. Ob izbruhu revolucije v Rusiji je oče zbežal iz taborišča in v Leningradu poslušal Lenina. Ruski delavci so ga hoteli zadržati, želja po družini pa ga je vlekla domov. Toda, ko se je z ameriškim potnim listom vrnil, so ga mobilizirali.

»1919. leta sem začel hoditi v šolo v Razvanju in vidite, kako neumen sem, še danes hodim v šolo,« se je pošalil ravnatelj Rečnik. Šest let pozneje se je vpisal v meščansko šolo in nato na moško učiteljsko v Mariboru. Takrat so bila tri učiteljska, moško, žensko in za šolske sestre.

Pet let je hodil peš v šolo. Sedem kilometrov tja in sedem nazaj. Dan za dnem. Ko mu je oče kupil kolo, je bilo zanj tako, kot bi danes dobil Mercedes.

(Prihodnjič: Brez službe)

POLZELA
NOGAVICE

POLZELA
ONA ELLE

Bralci pišejo

ZANEMARJENO IGRISČE

Po zaslugi krajevne skupnosti in krajevne organizacije SZDL je Soštanj v teh pomladnih dneh spet dobil lepšo podobo. Stevilne zelenice z lepo negovanimi gredami dajejo mestu prijeten videz.

Zaj pa je v središču Soštanja tudi igrisčje za košarko in rokomet, ki daje mestu zelo slabo podobo. Igrisčje je polno polomljenih klopi, obdaja ga raztrgana mreža in da bi bila zadeva še slabša, obešajo na to mrežo še bolj raztrgano juto.

Prav bi bilo, če bi se to igrisčje o Soštanju primerno uredilo.

V. KOJC

ZAHVALA

Prosim objavite moj dopis, da se zahvaljujem vodstvu in celotnemu kolektivu Montjana Zalec, da mi je odobrilo stanovanje v Grižah in da so bili z mano in z družino tako prijazni.

Engelbert Zertek, Griže 67

MLADI PEVCI PŠC V CELJU

V petek, 14. aprila, je bila v Narodnem domu v Celju občinska revija mladinskih pevskih zborov. Med drugimi je nastopil tudi deklški pevski zbor PŠC (pedagoškega šolskega centra), ki ga vodi Vid Marcen.

To je na novo ustanovljen zbor, ki deluje komaj šest mesecev. V njem je večletnih približno šestdeset dijakinj. Na občinski reviji so zadovoljivo nastopili s štirimi skladbami. Z uspešnim nastopom pa so si priborili tudi nastop na republiški reviji v Zagorju.

Na vprašanje pevovodju prof. Vidu Marcenu, kakšni so njihovi načrti za letošnje šolsko leto in v prihodnje, je odgovoril: »Za letos je naš cilj solidno nastopiti na republiški reviji. Z disciplino dijakinj v zboru sem zadovoljen in prihodnje leto bomo z delom nadaljevali.

N. P. »Reportera Celje (Akcijski novinar »M«)

DEVETI MAJ 1945

Po štiriletni vojni je šel okupator nazaj. Ko bi mogli rajni proslaviti bi prišli 9. maj.

Kaj je okupator v štirih letih storil? Streljal, požigal in moril. Naši borci so v gozdovih mogli biti, okupator pa je držal cestni hoditi.

Ko je okupator ponižan odšel, pregnanci so se začeli vračati. Vsak prišel je vesel, na svoji zemlji delati je začel.

Po letu 1945 svobodno živimo, vsak ima veselje do dela. Veselje do dela dobimo, če je kaj narobe, to pa že potrpiamo. Franc Čepin, upokojenec, Zalec

PRIDITE

Vabimo vas, da se oglasite pri nas. Mnogo vam

ZA MLADINSKO STRAN

Moram vam povedati, da sem bila prav presenečena in vesela, ko sem videla, da je tudi moj skromni prispevek našel prostor v Novem tedniku. S tem pa ste mi dali pogum, da se vam danes zopet oglušam s prispevkom »Tito naš vzornik«. Ker se bliža njegov rojstni dan, mislim, da je prav, da tudi mi mladi kaj napišemo o našem velikem voditelju. Ne zahtevam, da spis objavite, sicer pa presodite sami. Zelo pa bi bila vesela, če mi vaše mnenje o spisu sporočite, po pošti.

Novi tednik vedno preberem od prve do zadnje strani in mi je prav všeč. Posebno pa sem bila presenečena, ko sem ugledala nekakšno mladinsko stran. Mislim, da bi bila takšna stran kar primerna, da bi našla prostor vsaj enkrat v mesecu v Novem tedniku.

Joj, skoraj sem se pozabila predstaviti: čeprav sem vam že poslala en prispevek (Najmlajša žrtev frankolovskega zločina), me po tem še ne poznate. Sem učenka 8. razreda OŠ Zalec, stanujem pa v manjši vasi Ponikvi pri Zalcu.

NADA DRAŽNIK, Podkraj 11, Zalec

ODGOVOR: Draga Nada, spis bomo verjetno objavili, mladinska stran pa bo. Vsak mesec enkrat! Kar oglasi se še.

NI MOGLA DAROVATI KRVI

Moram priznati, da se je NT bistveno spremenil. To mi je zelo všeč.

Se to moram opozoriti. Redno se udeležujem krvodajalskih akcij. Tega meseca so mi poslali iz transfuzijske postaje povabilo, da naj darujem kri. Vabilu sem se odzvala, ker rada pomagam ubogim ljudem. Na transfuzijsko postajo sem prišla ob uri, kot je bilo napisano. Pokazala sem potrdilo oziroma vabilo, a sestra mi ovrne, da nimajo časa. Zelo me je prizadelo, ker so se v resnici pogovarjali. Če je tako, pa jim ni treba drugič prositi za kri.

BRALKA MARICA iz Ljubljane

ODGOVOR: Marija, novinar Milenko vas je ponovno iskal, pa vas je težko najti. Zato mu sam pišite, pa bo vse v redu.

KAKŠNI SO SPREVDNIKI?

Doživela sem nekaj, kar ne morem zamolčati. Pred dnevi sem se peljala na progri Celje—Planina s petletno hčerko. Avtobus je bil zelo poln. Sprevodnik je zavpil, da moramo na avtobus vsi pri zadnjih vratih. Neke potnica je rekla, da naj bi medve s hčerko vstopili spredaj, pa sprevodnik ni pustil. Menil je, da naj vstopam v avtobus enako kot drugi in da če bo kdo hotel, mi bo že odstopil prostor. Jaz pa mislim, da bi lahko mater z otrokom drugače obravnaval.

Zgodilo se mi je še nekaj drugega. Če potnik reče, da želi do postaje Vrbnica, Prožinska vas ali Opolje, sprevodnik pravi, da moramo počakati na avtobus Sentjur—Celje. No, in ta dan pripelje do Sentjura avtobus Celje—Kozje prazen, ko sva s hčerko že uro čakali na avtobus, da bi se odpeljali do Slivnice. Sprevodnik pa nama ni dovolil vstopa, ampak je rekel, da imamo lokal-

ca. In tako sem morala s petletno hčerko čakati v deževnem in hladnem vremenu.

J. J., Gorica pri Slivnici

BREZPLAČNO ALI NE?

Doma sem bil v času, ko so pri nas razsajale črne koze. Proti kozam so nas cepili tudi v šentjurskem Zdravstvenem domu. Za cepljenje sem moral plačati 20 dinarjev, potem pa sem moral v Celje, da sem dobil potrdilo o cepitvi. Med ljudmi sem nekako zvedel, da je cepljenje brezplačno. Brezplačno so cepili zdomce tudi v Slovenskih Konjicah. Vem, da so nam s cepitvijo pomagale mnoge tuje države.

Ne želim, da mi vrnejo denar za cepljenje. Naj ga uporabijo za gradnjo otroškega doma v Sentjuru. Mislim pa, da ni prav, da so ponekod plačali za cepljenje, druge pa ne.

MILAN PAVŠNER, 5868 Letmathe, Insel 26

OBISKALI SO ME

Letos so bili prvomajski prazniki res prijetni, saj nam je vreme postreglo s čudovitim vremenom. Veselili smo se stari in mladi, bolni in zdravi. Jaz kot večletni nepokretni bolnik pa sem se posebej razveselil obiska predsednika delavskega sveta Zelezarne Štore inženirja Cerna ka Feliksa, ki me je obiskal in mi izročil darilo. Obojega sem bil zelo vesel in se za lepo gesto tovarni lepo zahvaljujem.

JAKOB LESKOSEK, Lesično 63

POZNAM SAMO-UPRAVLJANJE

Ze dolgo časa sem bralec Novega tednika in moram vam priznati, da mi je vsestransko všeč. V številki 15 sem v rubriki Sosed sosedubral odgovor predsednika delavskega sveta EMO, inženirja Viljema Sulgaja. Pisec pravi, da bodo bralci tednika že znali presoditi, kaj je stvarnost in nestvarnost v pisanju. V EMO sem delal nekaj manj kot sedem let in mi je ta kolektiv dobro znan. Dobro poznam tudi, kakšno je samoupravljanje v tem kolektivu. V uredništvu bi morda še boljje storili, da bi delavec vprašali za informacijo o tem, kako je s samoupravljanjem, ksko je s kandidiranjem za odgovorne funkcije v samoupravnih organih in podobno. Takrat je bilo samoupravljanje mnogokrat zgolj formalnost.

MARKO KALEM, Unterekanal Strasse 5 Nürnberg 85

VOZNI RED

24. 4. sem v Sentjuru čakala na avtobus, ki pelje ob 9.28 uri na progri Kozje—Celje s številko CE 192—54. Hotela sem se popeljati do Vrbnega, bila sem z otrokom, pa me sprevodnik ni hotel vzeti. Vprašujem, ali ta avtobus nima postaje v Vrbnem ali pa je to sprevodnikova malomarnost. Mislim, da bi bil lahko sprevodnik vljudnejši do matere. Izletnik pa bi prosila, da nam v Sentjuru objavijo vozni red lokalnega avtobusa Slivnica—Celje.

TEREZIJA ZALOKER, Vrbnica 44, Sentjur

PESMI

Kot naročnik vašega časnika vas moram najprej pohvaliti, saj je vsebina sedaj mnogo bolj pisana

in bogata. Bral sem, da sprejemate različne spise, pesnike in različne življenjske utrinke z našega območja. Zato vam pošiljam nekaj prispevkov in si želim, da bi jih objavili.

A. KREZELJ, Smartno ob Paki

ODGOVOR: Pesnice prejeti, za objavo se bomo v uredništvu še dogovorili.

ŠE »MOŽJE SO IZKORIŠČEVALCI«

V zadnji številki NT št. 18 so se nekatere tovarišice posteno razpisale o svojih pravicah, enakopravnosti, svobodi itd. Tovarišice, nihče vam je ne jemlje, bodite brez skrbi. Svojih osebnih in družbenih razmer na ne smete mešati z ustavnimi zakoni. Tudi ne kaže posameznih primerov posploševati in trditi, da so vsi moški takih kot jih ve prikazuje. Tudi med vami niso vse »angelčke«, po pustimo to.

Rad priznam, da je žena, ki je navadno še malo dveh ali več otrok, preveč obložena z delom; zlasti še, če je zaposlena. To vprašanje zaposlitve pa je treba bolj temeljito pretehtati. Bodimo odkriti, da marsikje mož lepo zasluži in bi lahko štiri ali več članska družina lepo živela v miru in zadovoljstvu skromno, toda zdravo življenje. Toda danes mora biti pri hiši avto, cela vrsta novih oblik, ki jih bodo drugo leto prodajale za vsako ceno, ker ne bodo več po modri; treba je iti na drage dopuste na morje in v tujino itd. Doma pa je stiska za denar, nervoza, očitanja, neurejeno življenje, vzgojno zanemarjeni otroci, ker imata starša preveč dela, da bi se ukvarjala še z vzgojo itd. Zapomnite si: zaposlena žena z majhnimi otroki ne more biti dobra gospodinja, niti dobra mati, niti dobra delovna moč; saj je tudi ona človek in je vse to zanjo preveč. Treba se je pametno in trezno odločiti — ali za poklic ali pa za posteno gospodinsko delo, ki ga naša skupnost premalo upošteva in premalo ceni. Danes nekaj velja le tista, ki si služi denar. Nisem proti zaposlitvi žensk, trdim le, da v večini primerov mož lahko zasluži toliko, da bo ob pametnem in varčnem gospodinjstvu preživel družino. Le izračunajte, koliko vas stane hrana v gostilni, ker nimate po delu časa niti volje kuhati doma, koliko oskrba otrok, koliko razne druge usluge, ki jih morate iskati, pa boste videli, da vam od vaše plače le malo ostane, v družini pa ni tistega reda, kot bi moral biti.

Mati mora biti v prvi vrsti res mati, potem šele vse drugo, če je še čas in možnost. Noben vrtec, noben vzgojitelj ali rednik ne more nadomestiti matere pri njenem vzgojnem delu; vse to so le slabi nadomestki, v skrajni sili.

Vse to trdim iz lastnih izkušenj, ker sem oče petih majhnih otrok in vem, koliko dela vzameta vzgoja in gospodinjstvo. Nimamo avta, niti televizorja, živimo pa veselo, zadovoljno in urejeno življenje, katerega ne zamenjamo za noben »sodobni standard«, za katerim se skriva toliko jeze, nervoznosti in pritaženih solza.

Mnoge žene se upravičeno jezijo na može, češ da so pljanci, lenuhi, nezvesti itd. Toda malo si izprašajmo vest, ali so bili ta-

ki pred zakonom: če so bili, zakaj ga potem jemlješ? Večina deklet se moči prezgodaj, ko še nimajo razsodnega pogleda na življenje in se zanašajo le na zunanji videz. Čimdaljši lase ima in čimbolj razmršeno brado, tembolj je »interesantna« in zato ga je treba »osvojiti« za vsako ceno. Ko pa pridejo življenjske nadloge, je pa vsega konec. Če bo šlo tako naprej, bo več ločenih, kot pa je poročenih.

Mnogi fantje so pa pred zakonom dobri, pošten in skrbni. Če postanejo pozneje drugačni, najbrže niso vsega sami privi. Nemogoče družinske razmere napotijo marsikoga v gostilno in na kriva pota.

Rubrika Pisma bralcev mi je všeč in jo oba z ženo rada prebirava. Tu lahko pride do besede vsakdo, če to želi. Bralec NT

VPRAŠANJE

Odločila sem se, da se vam javim z nekaj vrsticami zaradi priljubljene igre Naše vprašanje — vaš odgovor. V tej igri Konjličani res malo sodelujemo. Kje je vzrok za to, res ne vem. Odgovore sama redno pošiljam, če le znam. Se mi pa večkrat zgodi, da odgovora ne znam, ker premalo poznam kulturne in druge znamenitosti celjskega območja. Odločila pa sem se, da vseeno predlagam eno vprašanje za igro, ker mislim, da ga boste morda objavili.

IVANKA POŠ, Slovenske Konjice

ODGOVOR: Draga Ivanka, potrdili ste se, zato lepa hvala. Vprašanje pa najbrž ne bomo vrgli v koš.

NADLEGOVANJE

Dva celjska rubežnika sta me nadlegovala v javnem lokalu, kar merim, da ni prav. Tudi se nista najbolje vedla. Ne vem, kako lahko med delovnim časom zahajata v lokal in da govorita nerensnico. Doma sta me iskala samo enkrat, zato ni opravičila, da me nadlegujeta v lokalu.

MIRO SLUGA, Tomšičev trg 17, Celje

PRIŠLA JE POMLAD

Odeti v cvetje in zelenje je prišla pomlad. Narava se je prebudila iz zimske otopelosti. Pokrila se je z bujnim cvetjem in zelenjem. Ozelenela so drevesa, koj za njimi pa še grmičevje, tisto, ki je pred nedavnim ždelo pod debelo zimsko odejo. Iz južnih krajev so priletele ptice. Med prvimi znanilci je bila kukavca. Dnevi so postali daljši, noči krajše. Sonce z neba nam pošilja svoje tople spomladanske žarke. Pričela so se prava spomladanska dela na vrtu in polju.

Tudi na našem vrtu se je mudila pomlad. Zavečela je češnja. Nad njo no košato krošnjo se spreletava čmriji in čebele, ki srkajo medicino iz drobnih belih cvetov. Razcvetajo se tudi vitke rumene narcise. Tulipani odpirajo svoje škrlatne in žolte glavice.

Želim, da iz naše lepe dežele pomlad ne bi odšla in da bi se vedno naselila pri nas.

ANDREJA LESNIK, OŠ Miroslava Sirca, Petrovče, 5. a razred

TRETJINA KOLEKTIVA EMO JE BILA DOMA

Pomanjkanje reprodukcijskega materiala, točneje dekapirane pločevine, je povzročilo, da je prejšnjo sredo ostalo doma 1200 delavcev kolektiva EMO. Pri dobavi pločevine je zatajila Železarna Škopje, ki je v prvih treh mesecih dobavila le 50 odstotkov pogodbenih količin dekapirane pločevine.

Da bodo težave še večje, bo letošnji dohodek v podjetju doživel precejšen izpad tudi zaradi tega, ker nova radiatorska proga še vedno ni stekla. Zamuda pri tej investiciji je več kot normalna in resno se postavlja vprašanje odgovornosti.

Vse po načrtih pa zaenkrat teče pri izgradnji tovarne kontejnerjev. Nekaj opreme je že prispelo, firma EMOKONTEJNER je tudi že ustanovljena in vse kaže, da bo poskusna proizvodnja le stekla s 1. januarjem prihodnjega leta.

NEPREDVIDENA PREKINITEV DELA

Podjetje EMO je že lani na na podlagi restriktivskih ukrepov bistveno zmanjšalo uvoz dekapirane pločevine. Od prejšnjih 15.000 ton so je lani uvozili le še 3.700 ton. Ze itak majhne uvozne količine pa so bile z letošnjim letom še zmanjšane za 10 odstotkov. Osnovni problem pri uvozu pa je nastal pri tem, da je bil razrez kontingenta opravljen z veliko časovno zamudo (decembra lani za prvi kvartal), kar je seveda povzročilo zamude. Realizacija uvoza traja približno tri mesece, zato bo tudi z dobavo kontingentov za ostale kvartale hude težave, ker je bil le-ta odobren šele v začetku aprila.

Za vse preostale količine je EMO Celje sklenilo pogodbe z domačimi proizvajalci, vendar so s skopsko železarno stalne težave. Ze lani ni izdobil vseh pogodbenih količin, letos pa je dobava v zadnjih tednih popolnoma odpovedala. Glede na potrebne količine pločevine pa tudi s postranskimi nakupi problema ni bilo mogoče reševati. Ni kazalo drugega kot ustaviti proizvodnjo, dokler iz Škopja

niso prispele potrebne količine pločevine.

Kljub temu, da je podjetje v globoki nelikvidnosti in da so blokirani za nekaj manj kot šest starih milijard, pa podjetje skopski železarni ne dolguje nič. Nasprotno, v času, ko je dobava pločevine popolnoma zastala, ima EMO celo 200 milijonov starih dinarjev preplačila. Denar torej, kljub izredno kritični situaciji, ne more biti razlog. Zataknilo se je drugod, to pa je v tem trenutku in tudi sicer v glavnem zunaj vpliva kolektiva EMO. Z minulim ponedeljkom je delo zopet steklo.

IZPAD PRI RADIATORJIH

Nič manjše težave kot pomanjkanje pločevine pa nastajajo tudi pri montaži nove radiatorske proge. Tod gre seveda za probleme drugačne narave in kot vse kaže vsa krivda le ne zadeva samo dobavitelja opreme, temveč se tudi koga drugega znotraj podjetja. Za kaj gre v tem primeru?

Radiatorji so glede na intenzivno stanovanjsko izgradnjo in glede na dejstvo, da tudi individualni graditelji v

glavnem posegajo po centralnem ogrevanju, zelo konjunkturalen artikel. Povpraševanje po njih je bilo tolikšno, da niso zmogli zadovoljiti potreb, zato so se odločili za novo investicijo, gre pa tudi za novo izvedbo radiatorjev, ki odgovarjajo sodobnejšim atestom in tehničnim normativom. Kot smo izvedeli v EMO, je bila pogodba z dobaviteljem strojne opreme za novo proizvodnjo radiatorjev sklenjena na podlagi odločitve posebne strokovne komisije, ki je partnerja (gre za firmo ALFRED KORMAN iz MUNCHNA) izbrala na podlagi štirih ponudb, v uradnem listu objavljene licitacije...

Poudariti velja, da bi proizvodnja v tem obratu morala že zdavnaj steči in da takšne zamude pri izgradnji nekoga objekta v Celju pravzaprav še nismo imeli. Trenutno so v podjetju zopet nemiški monterji in kot vse kaže bodo nekaj časa še ostali. V podjetju so nam povedali, da sta dva stroja za normalno proizvodnjo praktično neuporabna in da računajo s tem, da jih bo dobavitelj zamenjal. (Mimogrede, ali ni to malo pozno?) Trenutno teče proizvodnja le s 35 odst. razpoložljivih kapacitet, to pa pomeni izpad, ki ga ni mogoče nadoknaditi. Dobavitelj opreme je baje, tako so nam povedali v podjetju, na zahtevo vodstva podjetja že pristal na plačilo 10 odst. penalov.

Bodi že tako ali drugače, sliši se, da bi bilo v zvezi s tem velikim izpadom nujno potrebne nekatere vodilne delav-

ce poklicati na odgovornost. Kdo je namreč odgovoren za tak zastoj pri gradnji radiatorske proge — to bi morali samoupravni organi podjetja zelo dosledno ugotoviti.

KONTEJNERJI NA DOBRI POTI

K vsem tem težavam pa kaže dodatki tudi razveseljivejši novice. Izgradnja tovarne kontejnerjev napreduje po začrtanem programu. Del strojne opreme je prispel (pocinkovalnico že montirajo), ostali del pa bo tudi pravočasno na svojem mestu. Poskusna proizvodnja naj bi tako stekla s 1. januarjem prihodnjega leta.

Kot je bilo predvideno, je bilo novo podjetje EMOKONTEJNER že ustanovljeno. Vsi potrebni krediti, okoli katerih je bilo nemalo težav, so odobreni in trenutno ni nikakršnih zadržkov, ki bi lahko prekrizali račune. Nova tovarna bo zaposlovala okoli 400 delavcev, letno pa bo ustvarjala cca 20 milijard starih din bruto prometa in okoli 12 milijonov dolarjev izvoza. Proizvodnja tako imenovane nulte serije je poteka, in sicer v novi radiatorski hall, kjer bi sicer morala teči radiatorska proizvodnja.

Pri tej novi proizvodnji je torej trenutno vse v najlepšem redu. Če se bo zataknilo tudi pri tem, potem bo nastal pravi gordijski vozol problemov, ki bi ga bilo težko uspešno rešiti. Zaenkrat pri kontejnerjih česa takega ni pričakovati.

Sicer pa kaže ob zaključku zapisati le še to, da so sedanje težave v veliki meri odraz zunanjih, v marsičem pa tudi notranjih dejavnikov. Vzroke bo potrebno odpraviti. Kolektiv EMO tudi tokrat ni sam. Pozornost mu posvečajo vsi dejavniki v občini in ob tvornem in konstruktivnem sodelovanju bo prav gotovo moč najti ustrezne rešitve tudi iz sedanjih težav. To ni nomenobno le za velik kolektiv EMO, ampak tudi za celotno občino in republiko.

B. S.

intervju

POSEGANJE V PRAVICE KOLEKTIVA

Prepričani, da tudi v gozdarskih delovnih organizacijah vladajo specifični pogoji glede načina samoupravnega organiziranja in delovanja celotnega sistema samoupravnih odnosov, smo tokrat za naš osrednji intervju izbrali predsednika delavskega sveta GLIN iz Nazarij, IVANA STERGARJA. Ivan Stergar je po poklicu gozdarski tehnik in dela na delovnem mestu vodje gozdnega obrata v Gornjem gradu. V kraju živi že od leta 1949, sicer pa je rojen Lučan. Predsednik centralnega delavskega sveta v GLIN je že dve leti in prav v teh dneh se mu izteka zjegov mandatsna doba.

NOVI TEDNIK: Kako ocenjujete vaše gospodarske dosežke in v čem je največja pridobitev kolektiva v zadnjem obdobju?

IVAN STERGAR: Podjetje je ustvarilo okoli 10 milijard starih dinarjev brutto realizacije in zdi se mi, še zlasti če pri tem upoštevamo nekatere izjemne pogoje, da so naši gospodarski dosežki kar v redu. Verjetno bi lahko bili še večji, kdo ve? Kar pa največjega dosežka tiče, je to nedvomno nova iverica, tovarna, ki je lani pričela s svojim obratovanjem in pomeni za kolektiv izredno veliko pridobitev.

NOVI TEDNIK: Ob dosežkih pa ste nedvomno imeli tudi težave. V čem so se le-te kazale pri vas in kako ste jih reševali?

IVAN STERGAR: Seveda tudi težav ni primanjkovalo. Najbolj nas je pestilo pomanjkanje obratnih sredstev, pomanjkanje kapitala na sploh, svoje pa je prispevala nelikvidnost. Še vedno nam v podjetju primanjkuje mehanizacije in tudi delovne sile. Le redki so, ki se odločajo za težak gozdarski poklic. Zadnji dve leti manjka ljudi predvsem v obratu Solčava, tu v Gornjem gradu, kjer je stanje najhujše, pomanjkanje delavcev pa je tudi v Nazarijih.

NOVI TEDNIK: Pa vendarle se je v gozdarstvu marsikaj bistveno spremenilo. Nekoč je bilo res zelo težavno, danes menda ni več?

IVAN STERGAR: Res je, veliko več je mehanizacije, menjala se je tehnologija, pa vendarle je gozdni delavec še vedno izpostavljen vremenskim razmeram, z mnogih delovišč pa se ne more vrniti domov. Družino vidi le enkrat na teden. To pa menda ni ravno najbolj simpatično. Pri tem pa velja opozoriti še na to, da se mnogi raje dnevno vozijo na delo v Kamnik in celo v Litostroj. Res morajo zgodaj vstajati, pa vendarle so zvečer doma.

NOVI TEDNIK: So tudi osebni dohodki razlog za pomanjkanje delavcev?

IVAN STERGAR: Morda tudi ti, kajti nikakor ne moremo govoriti, da so visoki. Lani smo imeli povprečje 1.333 din, letos pa smo jih povečali za 10 odstotkov, pa še kljub temu po samoupravnem sporazumu nismo dosegli meje, ki nam jo dopušča.

NOVI TEDNIK: Kakšno samoupravno organizacijo imate v podjetju, še zlasti mislimo pri tem na privatne lastnike gozdov?

IVAN STERGAR: Vsi obrati imajo svoje obratne delavske svete, na sedežu podjetja pa imamo centralni delavski svet kmetov lastnikov gozdov.

NOVI TEDNIK: Kako so razmejene pristojnosti med obe vrsti organov, kajti kmetje konec koncev le niso člani kolektiva?

IVAN STERGAR: Pristojnosti so razmejene že s statutom. Vendar pri tem kljub temu prihaja do nekaterih problemov. Zaključni račun podjetja obravnavamo na skupni seji obeh svetov. S tem pa se zgodi, da imajo kmetje možnost vplivanja, in to se tudi dogaja, na razpore-

Ivan Stergar

janje tistega dela dohodka, ki je izključno stvar pravice odločanja članov kolektiva. V vsakem primeru bi morali ločevati poslovne rezultate ter zaključne račune in druge stvari obravnavati ločeno. Tendence po tem, da bi se akumulacija lesne industrije prevalila drugam, so seveda prisotne. To bi kazalo drugače urediti.

NOVI TEDNIK: Kako vi ocenjujete vlogo svetov kmetov lastnikov gozdov? Kaj predstavljajo kot samoupravna telesa?

IVAN STERGAR: Mislim, da so sveti kmetov že kar za živeli, nekaj posebnih uspehov pa niso pokazali. Prav je, da jih imamo, čeprav bi se marsikaj dalo tudi drugače urediti. Sveti pri obratih na primer delijo kvoto za lastno uporabo, kar pa povzroča zelo subjektivne ocene in povzroča mnoge pritožbe.

NOVI TEDNIK: Kako skrbite za družbeni standard vaših delavcev?

IVAN STERGAR: Pri Crnkvenici imamo svoj dom, kjer lahko v eni izmeni letu je okoli 70 delavcev. V Nazarijih in Mozirju imamo nekaj blokov, v drugih krajih pa ne. Večina naših delavcev ima svoje hiše, nekaj pa je seveda tudi takih, ki bi rabili stanovanja. Mislim, da bomo morali tem vprašanjem posvetiti več pozornosti.

NOVI TEDNIK: Kakšno so vaši odnosi s SMREKO?

IVAN STERGAR: Če mislite na to, da jim ne moremo dati zadostne količine lesa — potem moram reči, da menim niso ravno kolosalni. Vendar smo pri tem omejeni. Sicer pa mislim, da bi bila s SMREKO najboljša rešitev če se integrira z GLINO in postane temeljna organizacija združenega dela. To bi bilo redvomno najboljše.

NOVI TEDNIK: Kako ocenjujete odnose v podjetju?

IVAN STERGAR: Načelnim mislim, da niso slabi. So pa še vedno nekateri posamezniki, ki se še danes niso sprijaznili z integracijo me GLIN in LIN in še danes vidijo lepo perspektivo, če bi LIN še naprej delal kot samostojno podjetje. To seveda ni res in večina je to zdavnaj spoznala.

NOVI TEDNIK: In perspektiva? Katerim nalogam bi ste namenili največ skrbi in prizadevanj?

IVAN STERGAR: Poleg ugotovitve centralnega skladišča nabave mehanizacije, odplačila anuitet, se mi zdi, da bomo morali usmeriti v razvoj prizadevanja v to, da postopoma preidemo od primitivne na debelo metodo eksploatacije, kar pomeni sodobnejši način, ki je dan v svetu. Sicer pa, mo še videti...

Razgovor je pripravil Berni STRMČNI

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

FRANJO PAJK

Cisto malo je manjkalo, pa bi v zadnjem trenutku morali izbrati koga drugega za današnjo rubriko o brazih, kajti Franjo je toliko skromen možakar, da sem ga moral kar precej časa prepričevati, da mi je k tistemu, kar sem o

njem že vedel, povedal se preostalo.

Sedem otrok je bilo v družini, ki je pred vojno živele v Marofu pri Jurklostru. Franjo je bil peti po vrsti in po končani šoli ga je pot zanesla v Maribor, kjer se je učil fotografskega poklica. Kot mnogo njegovih vrstnikov je tudi on spoznal, da je rešitev prenekaterih političnih, socialnih in nacionalnih problemov le v oboroženem uporu okupatorju. Odsel je v partizane in konec vojne dočkal kot borec Kozjanskega odreda v Murski Soboti. Avgusta 1947 se je demobiliziral in okrajni vojni odsek Celje ga je štampiliral, da je v Ljubljani opravil enoletno šolo za kinooperaterja. Nastavljen je bil v Nazarije, kjer je poleg kinooperaterstva prevzel še mesto upravnik komunalnega podjetja. Bilo je to leta 1948 in takrat je bil tudi sprejet v Komunistično partijo; že od 1944 leta pa je bil član SKOJ.

Po enoletni partijski šoli v Ljubljani je Franjo Pajka pognalo v profesionalno politično delo. Prevzel je funkcijo sekretarja

komiteja v Mozirju in jo opravljal vrsto let. Ko je ugotovil, da bo potrebno počasi prepustiti tovrstno delo tudi drugim, se je vpisal na Višjo tehnično varnostno šolo v Kranju, jo končal in se pred enajstim leti zaposlil v LIN, sedanjem GLIN-u. Se danes je tu kot varnostni tehnik...

Dvoje lastnosti je tesno povezanih z osebnostjo Franja Pajka: trdna volja in doslednost, s katero se je vedno loteval dela, slehernega, političnega pa še posebej. In druga lastnost je v tem, da Franjo nikoli ni bil brez funkcij. Tudi danes jih ima takole okoli pet, šest in še bi morda katero našli. Ves svoj prosti čas, vse svoje moči je razdal za reševanje skupnih stvari. Politično delovanje je tako tesno povezano z njegovo osebnostjo, da si ga brez tega enostavno ne moremo predstavljati. Vedno je bil v središču dela, tak je ostal tudi do današnjih dni. Za svoje nesebično in požrtvovalno delo je dobil mnogo družbeno priznanja. Ima šest odlikovanj, vojska in mironodobska, pred dnevi pa jim je dodal še

obrazi

srebrno značko Ostvobodilne fronte, s katero ga je občinska konferenca SZDL Mozirje odlikovala za dolgoletno požrtvovalno in nesebično politično delo.

Kolikor pa mu vendarle le še preostane prostega časa, pa se napoti za Savinjo. Ribarjenje je njegov hobi, sicer pa se veliko ukvarja s športom, saj je tudi v podjetju vodja ekipe, ki se vsako leto udeležuje gozdarskih in drugih tekmovanj.

Veselo mi je pomahal v slovo, ko sem z avtomobilom odbrzel mimo njegove nove hiše in že ej verjetno razmišljal o tem, na kateri sestanek mora še ta večer, naslednji dan, jutri, pojutrišnjem, vedno... Da, vedno! Vedno odhaja na sestanke, vedno odhaja na delo, tak je bil skozi in takšen bo ostal. So ljudje, ki mislijo, da morajo vse svoje moči razdaljati za skupnost in Franjo Pajk je prav gotovo eden med njimi.

Srečno, Franjo!

Po „Naši besedi“

Letošnja velika kulturna manifestacija celjske mladine Naša beseda 72 je za nami. Ob koncu prejšnjega meseca se je na odru Slovenskega ljudskega gledališča v Celju prstilo lepo število mladih, v foyerju gledališča pa so razstavljali svoja dela mladi likovniki. Te tradicionalne prireditve, ki so postale že gibanje, nam ponovno potrjujejo ugotovitev, da niso tovrstne prireditve samo zaželjene, temveč tudi potrebne. V letošnji organizaciji pa je žal prišlo do velike napake. Namreč, ko se je v Idriji že iztekla republiška Naša beseda, smo v Celju šele pričeli z občinsko. Naj nam zadostuje pojasnilo organizatorja — komiteja celjske mladine, da je prišlo do zamenjave datumov. Tega si vsekakor ne bi smeli dovoliti. Ze zategadelj ne, ker se je Naša beseda rodila v Celju. Resno se bo treba pomeniti tudi z organizatorjem republiške Naše besede.

Med osnovnimi šolami je letos resno izstopala IV. osnovna šola. Učenci so s pomočjo mentorice Darinke Joštove pripravili zanimiv, aktualen in prisrčen nastop z naslovom: Malo za šalo, malo zares. Ta nastop je dokazal, da je uspeh v precejšnji meri pogojen s primernim tekstom, ki so mu bili omenjeni učenci posebej dorasli. Ob pomoči dobre in izkušene pedagoginje Darinke Joštove pa so podali omenjeno delo z šarom in lahkoto. Če bi letos žirija morala podeljevati naslov zmagovalca pri srednjih šolah, bi nedvomno bila zmagovalec še četrti zapored Tehniška šola. Pripravili so recital Ne, ne! Delo govori o vietnamski vojni in je resen opomin človeštva nad grozotami, ki se že vrsto let dogajajo v Indokini. Dijaki Tehniške šole so izvedli recital na visoki stopnji umetniškega izražanja. Bili pa so tudi redki izmed tistih, ki so znali izkoristiti prednosti gledališkega odra. K dobri izvedbi je nedvomno pripomogla tudi strokovna pomoč igralca celjskega gledališča Štejana Volfa. Velja pa omeniti to, da je bil recital mnogo predolg. Posebnost letošnje prireditve pa je bilo sodelovanje pripadnikov Jugoslovanske ljudske armade.

Na koncu tega zapisa naj omenim še nekatere zaključke, do katerih je prišla žirija, ki si je ogledala vsa dela. Zagotoviti bo treba boljše sodelovanje z republiškim organizatorjem Naše besede, bolj bo treba sodelovati z mentorji skupin na šolah, šole pa so obvezne, da same pripravijo vsebino nastopa. Zgodilo se je, da je gledališki igralec sam naredil izbor, izbral skupino dijakov in jih vadil. Ker je bil pozneje na Sterijinem pozorju, bi se skoraj zgodilo to, da dijaki ne bi hoteli nastopiti brez njegove prisotnosti.

Sodelovanje igralcev je zaželeno in potrebno kljub temu, da se vse šole nimajo možnosti, da bi takšno strokovno pomoč dobile. Vendar je sodelovanje igralca potrebno samo zaradi večje strokovnosti. Idejnost vsebine, izbor pa mora biti odraz šolskega dela z mladino.

D. M.

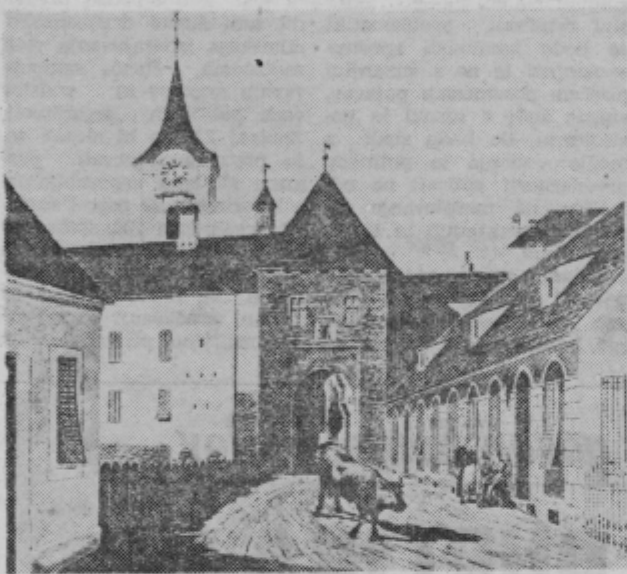
Na pragu starega Celja

V Celju smo imeli priložnost videti dve razstavi vedut starega Celja. Prvo je organiziral Pokrajinski muzej, drugo pa Zavod za spomeniško varstvo. Zaprošili smo direktorja Zavoda za spomeniško varstvo v Celju profesorja IVANA STOPARJA, da bi nam povedal kaj več o tem delu.

Stare upodobitve mesta so nedvomno zelo važen faktor pri raziskovalnem delu Zavoda za spomeniško varstvo. Znano nam je, da originale zbira in evidentira celjski Pokrajinski muzej, Zavod pa le kopije. Kje je osnovni vzgib, ki vas je privedel do raziskovalnega dela na tem področju?

Vedute kot likovne stvaritve že od konca preteklega stoletja vzbujajo med raziskovalci, ki se ukvarjajo s preteklostjo mest, veliko pozornost. V Celju jih Pokrajinski muzej že dolgo sistematično

doslej neevidentiran primer sledi stenskega koledarja iz leta 1841. Na njem je upodobitev Celja. Nekaj slik so hranili celo posamezniki. Mojster Josip Pelikan je našel v svojem arhivu upodobitev južnih mestnih vrat iz prve polovice 19. stoletja. To delo je bilo povsem neznano in predstavlja edino ohranjeno upodobitev tega dela mestnega obrambnega sistema. Tako se je Zavodu posrečilo, da je zbral reprodukcije 110 različnih starih celjskih vedut do leta 1880, medtem ko je bilo doslej v katalogih evidentira-

Neznani avtor: Vodna vrata. Fotografija upodobitve neznane avtorja iz prve polovice preteklega stoletja. Doslej edina znana upodobitev l. 1850 podrtih južnih mestnih vrat, ki so držala k nekdanjemu kapucinskemu mostu.

zbira in proučuje ter je pripravil že tudi razstavo celjskih vedut. Vzporedno pa se je s tem raziskovalnim delom ukvarjala tudi spomeniško-varstvena služba. Naj omenim le prvega raziskovalca — konservatorja Jožeta Curka, ki je objavil na to temo že več študij. Dela, ki jih zdaj opravlja Zavod pri proučevanju vedut pomenijo nadaljevanje začete poti. Služba se čedalje pogosteje srečuje z urbanističnimi problemi. Naloženo ji je namreč skrb, da tvorno sodeluje pri rasti in razvoju naših mest ter zlasti pri vseh obnovitvenih posegih v naselbinskih jedrih. Pri tem proučuje obstoječe spomenike, pisane vire in upodobitve, ki kažejo podobo naselja v preteklosti. Ko se je naš Zavod lotil zbiranja vedutnega gradiva, se je pokazalo, da je evidentiranih že precej starih upodobitev, da pa so le redke dostopne. Nekaj gradiva hrani celjski Pokrajinski muzej, za vse drugo pa se ni vedelo, kje je. Ker pa se je pokazala potreba, da se to gradivo na enem mestu zbere vsaj v obliki fotokopij, se je Zavod te naloge lotil.

Kakšna so izhodišča za zbiranje gradiva, glede na to, da je precej upodobitev izgubljenih ali posebej uničenih?

Najprej je bilo treba ugotoviti, kaj je sploh evidentirano. Temu je sledilo sistematično iskanje gradiva. Prva vrata, na katera smo potrkali, so bile naše domače institucije. Vendar je pri nas ohranjenega zelo malo. Pot nas je pripeljala do zamejskih kulturnih ustanov — v graški Deželni arhiv pa tudi v druge ustanove. V Gradcu smo si pomagali s korespondenco. Iz deželnega arhiva v Linzu smo dobili po pošti fotoposnetek originala iz popotnega dnevnika nekega Šlezijca iz leta 1713 in tam je tudi upodobitev Celja. Vendar smo našli tudi pri nas nekaj neupoštevane gradiva. Tako je profesor Novak v celjski študijski knjižnici našel

razpravah pa so podatki pomajnkajlivi.

Iz dosedanjega razgovora je razvidno, da je bilo opravljeno izredno veliko delo. Toda takšna dela doletijo največkrat takšna usoda, da ostanejo zaklenjena, če že ne pozabljena v predalih. Mi lahko kot avtor tega dela poveste, kakšna bo njegova usoda?

Gradivo je res dozorelo do tiste stopnje, da bi bilo škoda, če bi obležalo v predalu, saj je takšno, da ga pri svojem vsakdanjem delu potrebuje vsak, ki se kakorkoli ukvarja s Celjem. Izdaja takega dela bi tudi res lahko pritegnila širši krog ljudi zaradi svoje specifične snovi. Vedute s svojo govorico ponazarjajo razvoj mesta od njegovih skromnih srednjeveških zasnov do časa, ko je urbanizacija razbila meje starega mestnega obzidja. Teža morebitne publikacije bi morala biti na brezhbitnih reprodukcijah. Predvsem je važna neposredna govorica slik. Predstavljenih bi bilo v albumskem delu 30 najbolj zanimivih vedut, temu pa bi sledil obsežen katalog, ki bi v manjšem formatu predstavil vse slike z besedilom. Stvari so že tako daleč, da se je za zamisel ogrela ena najbolj vidnih slovenskih založb. Problem je v financiranju. Na večji odkup v drugih slovenskih središčih zaradi »celjske« specifičnosti dela ne moremo računati. Vse je bolj odvisno od razumevanja odločujočih faktorjev v Celju, saj bi publikacija izšla v omejenem številu izvodov, zato bi bila brez večje finančne podpore za poprečnega občana nedostopna. Če bi prišlo do realizacije načrta, se mi zdi, da bo opravljeno pomembno kulturno delo. Celje bi dobilo edicijo, kakršne imajo le redka mesta v zamejstvu. In še več — album starih upodobitev Celja bi praktično pomenil prvi korak k širše zasnovani zbirki, ki bi predstavila likovno podobo slovenskih mest.

Razgovor pripravil: Drago Medved

Medobčinska dramska revija

Srečanje v Vojniku

Od 23. do 29. aprila je bila v Vojniku medobčinska dramska revija, ki jo je organizirala ZKPOS — Celje. Zvrstilo se je sedem gledaliških skupin s celjske, šmarske, velenjske in žalske občine. Vse dni so bile predstave razprodane. To potrjuje težnja, da bo treba kulturni dom v Vojniku čimprej obnoviti.

Prvi večer je nastopila vojniška skupina s delom Sergeja Mihalkova »Robinzoni in dekleta«. Delo pritevamo med lažje, sproščene sodobne tekste. Uprizoritev je bogata velika mera ljubezni do odrskega ustvarjanja. Režiral je Tone Zorko.

Po daljšem času je na tem srečanju sodelovala gledališka skupina iz Šmarja pri Jelšah. Amalija Anderluhova je režirala delo F. S. Finžgarja »Razvalina življenja«. Avtor je živo orisal življenje malega človeka z vsemi dobrimi in slabimi lastnostmi. Predstavi bi lahko očitali nekaj začetniških napak, vendar ne v tolikšni meri, da ne bi njena uprizoritev sodila v izbor najboljših dosežkov letošnje sezone.

Na tretjem večeru so se predstavili člani Delavsko-prosvetnega društva »Svoboda« iz Polzele s farsovojmi la Rabadana »Kadar se ženski jezik ne suče«. Jaka Jerišič

Iz dnevnika SLG

Kakor vsako leto tako tudi letos celjsko gledališče praznuje dneve naših praznikov z uprizoritvami svojih del, ki v najvišji meri izpričujejo delo in poslanstvo gledališča v službi kulture in človečnosti. Prav na dan 27. aprila smo gostovali v Turnišču pri Lendavi. Z dvema predstavama komedije Turgenjeva »Mesec dni na kmetih« je celjski ansambel počastil obletnico OF in praznik 1. maj. Na skrajni predel naše republike smo ponesli praznično besedo in povežali svoje delo in poslanstvo s pomembnimi dnevi naše zgodovine.

V okviru vsakodnevnih kulturnih akcij velja zabeležiti še odločitve delovnih kolektivov, da povežejo svoja praznovanja z obiskom gledaliških predstav. Tako so pred tedni praznovali v gledališču svoj vsakoletni spominski dan celjski železničarji. Na komemorativni slovesnosti na postaji je istega dne nastopil tudi dramski igralec Jože Zupan. Celjska »Tkanina« pa bo jutri praznovala svojo 20-letnico s svečano predstavo v gledališču (ogledati si bodo komedijo Figaro se ločuje), pred tem pa bo v gledališkem foyerju sprejem, na katerem bodo podelili nagrade, nastopil pa bo tudi Komorni moški zbor Celje.

Sezona se naglo bliža svojemu koncu. Pred nami je le še premiera Levstikovega »Tugomera« (18. maja), ki obeta zavoljo svojih uprizoritvenih intencij gledališko presenečenje in lep umetniški zaključek letošnjega dela. Ze pri zadnji premieri pa so se pojavili letaki, ki naznanjajo program za prihodnjo sezono, vabijo k vpisu abonmaja v mesecu septembru, hkrati pa opozarjajo na možnost že takojšnje rezervacije od danes naprej. Kaže, da bodo abonmaji prihodnje leto še bolj zasedeni, repertoar, ki je izbran iz svetovnih in domačih del, je vabljiv in v lepem raznovesju tako s komedijo kakor z dramskim izborom.

Likovne razstave amaterjev

V proslavo praznika 1. maj je v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju odprta razstava likovne sekcije »Prešeren« Celje. Slike in plastike razstavljajo naslednji avtorji: Vera Pristovšek, Erna Ham, Vinko Podjed, Stefka Papič, Vika Sekulič, Anta Trobej, Branko Vudler, Ljubica Savernik in Anton Prtnemer.

V prostorih Muzeja revolucije v Celju pa razstavljata slikarja Stane Petrovič in Darinko Plevnik, ki sta se s svojimi deli že predstavila na razstavi v Ravnah na Koroškem. O delu mladih likovnikov bomo še obširneje poročali.

Trije pevski nastopi

Moška pevska zbor iz Ponikve, »Skladatelj Ipatov« iz Sentjurja in mešani zbor France Prešeren iz Celja so v nedeljo pripravili prebivalcem Ponikve, Planine in Sentjurja lepo pevsko prireditev. Pod vodstvom zborovodij Maksa Kovčiča in Edvarda Goršiča so trije zbori nastopili s skupnim koncertom narodnih pesmi. S številnim obiskom so posebno prebivalci Ponikve in Sentjurja dokazali, da imajo podobne prireditve radi in ni bojzati, da bi ljubezen do lepega petja prenehala. V Sentjurju je pevski nastop izpopolnila tudi folklorna skupina domače osnovne šole.

stoma je pri svojem delu ostajal na pol poti. To je neka ugotovitev z razgovora po predstavi, sicer je bila predstava solidno delo mladega in perspektivnega režiserja.

Letošnja revija je zaključila Prosvetno društvo »Zarja« iz Trnovelj z uprizoritvijo drame Antona Leskova »Dva bregova«. Delo je izredno zahtevno, morda za mlade igralce prezahtevno. Režiral je Stefan Žvižek. Ansambel ni našel prave mere dramatičnosti in so se posamezni igralci izgubljali v pretiranem čustvenem patosu.

Ob koncu revije je spregovoril direktor strokovne službe celjske Kulturne skupnosti Jure Kilsinger in se zahvalil vsem sodelujočim, predvsem pa izrednemu vojniškemu občinstvu, brez katerega si ne moremo predstavljati uspele revije.

S. Z.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

KVALITETA GOSTINSTVU IN TURIZMU

ALI SO SLABE SANITARIE RES NAJVEČJI KAMEN SPOTIKE?

Po zaslugi celjske turistične zveze je leto kvalitete dobilo svoj odmev tudi v gostinstvu in turizmu na širšem celjskem območju. Zanimivo je, da je celjska turistična zveza posvetila temu vprašanju svojo plenarno sejo.

Pojem kvalitete v turizmu je zelo širok, saj se začne pri kvaliteti kraja in njegovih turističnih vrednotah ter se nadaljuje pri komunalnih napravah, v gostinskem objektu in konča pri uslugah in storitvah, ki jih gostinska in turistična podjetja nudijo gostu. Vmes pa je še dolga vrsta činiteljev, ki sodelujejo oziroma dopolnjujejo in skrbijo za gostovo dobro počutje.

Prizadevanja področne turistične organizacije na zboljšanje kvalitete so seveda omejena. Svoj največji vpliv pa lahko imajo v turistični propagandi, v delu potovalnih uradov, v boljši ureditvi gostinskih obratov in turističnih objektov ter v kvalitetnejšem izvajanju gostinskih uslug.

Teh nalog se je dobro zavedala tudi celjska turistična zveza, ki je opozorila na nekatere probleme in med drugim ustanovila posebno komisijo za pregled družbenih in zasebnih gostišč na širšem celjskem območju.

Glede turistične propagande je zveza opozorila na star problem, ki se kaže v tem, da se sredstva, ki jih za te namene plačujejo gostinska in turistična podjetja v republiški sklad, ne vračajo na teren. Ne gre za vsa, toda določen odstotek teh sredstev bi se moral vrniti na območje, kjer so bila zbrana. In potem bi bilo tudi za podrobno turistično propagando več denarja.

Celjska turistična zveza ni imela bistvenih pripomb na delo potovalnih uradov. Navzlic temu so menili, da bi morali njihovi uslužbeni bolj poznati kraje in območje, na katerem delajo. To v enaki meri velja za gostinske delavce. Nekateri primeri pa potrjujejo, da se potoval-

ni uradi, ki imajo sicer svojo centralo drugod, premalo zavzemajo, da bi pripeljali goste na celjsko območje.

Prvi rezultati komisije turistične zveze, ki ocenjuje ureditev gostinskih lokalov, kvaliteto uslug in podobno so pokazali, da so gostišča še kar dobro urejena, da je potreba solidna, da pa je problematično zračenje lokalov in zlasti sanitarije. Tu je slika več kot porazna. Slabe sanitarije so v resnici kamen spotike.

Akcija celjske turistične zveze v letu kvalitete je nalehala na velik odmev. Četudi so predloge zveze povsod sprejeli z velikim razumevanjem, se zdi, da je premalo pobude znotraj kolektivov. Marsikaj se da izboljšati v smislu kvalitete z dobro voljo, s prijaznejšim obrazom, poznavanjem razmer, nudenjem osnovnih turističnih informacij in podobno. Gre za tiste človeške odnose, ki so dosti več vredni kot pa urejen lokal po zadnji modi.

M. BOZIC

TRETJI KONGRES ZDRAVNIKOV

Slovensko zdravniško društvo vabi v Ljubljano od 17. do 20. maja letos na tretji kongres slovenskih zdravnikov, kjer se bodo zvrstili referati z družbeno aktualno temo in na visokem strokovnem nivoju.

Da bi bila javnost o poteku tretjega kongresa zdravnikov obveščena, so za 10. maj sklicali tiskovno konferenco, kjer bodo podrobno razčlenili potek kongresa.

Z. S.

Tekmovanje ekip prve pomoči

V tednu Rdečega križa je bilo med drugimi prireditvami pripravljeno v nedeljo tudi občinsko tekmovanje ekip prve pomoči. Tekmovanje je bilo na stadionu Borisa Kidriča v Celju. Tekmovalo je 16 ekip, od tega jih je bilo 11 v sestavi civilne zaščite krajevnih skupnosti, dve ekipi prve pomoči pa iz delovnih organizacij Aera in PTT. V tej tekmovalni skupini je prvo mesto dosegla skupina iz Aera, drugo iz krajevnih skupnosti Center in tretje iz krajevnih skupnosti na Dolgem polju.

Sodelovale so tudi ekipe iz srednjih šol. Med njimi je zmagala ekipa pedagoške gimnazije, ki bo nastopila 27. junija na zveznem tekmovanju srednjih šol v Ohridu.

Izven konkurence pa je nastopila še ekipa iz šole za zdravstvene delavce, ki bo nastopila 25. maja na republiškem tekmovanju medicinskih srednjih šol v Ljubljani.

VEČ USPOSABLJANJA

Komisija za družbenopolitična in idejna vprašanja pri komiteju občinske konference ZKS Celje je pripravila večeraj razgovor o idejnopolitičnem usposabljanju komunistov v organizacijah in oddelkih ZK.

Idejnopolično usposabljanje in družbeno izobraževanje postaja vse bolj aktualna naloga ZK. Vsakodnevna protislovja v konkretni praksi, boj za stabilizacijo, nova vloga ZK, zlasti pa kakovostno spreminjanje družbenih odnosov z ustavnimi dopolnilni ne prenesejo besedne suhoparnosti, nerazumevanja posameznih pojavov in premajhne usposobljenosti. ZK bo mnogo učinkovitejša, če bo v svojih vrstah znala zagotoviti stalen dialog o aktualni družbeni problematiki če bodo komunisti sprotno seznanjeni le ne z zunanjim plaščem posameznih pojavov, ampak tudi z vzroki in posledicami. Da bodo znali z močjo znanja in politične preudarnosti vplivati na odločitve, na razreševanje zapletenih konkretnih in širših problemov.

Sedanje stanje, vključno s podatki o organiziranih oblikah družbenega izobraževanja, kaže, da je idejnopoliti-

no usposabljanje članov ZK v Celju premalo razvito. V teh organizacijah in oddelkih ZK izpolnjujejo minimalni program usposabljanja (vsaka organizacija mora pripraviti razgovor o sodobni vlogi ZK in o pomenu in uresničevanju ustavnih dopolnil), ponekod so tudi že začeli s prakso, da na leto pripravijo vsaj en seminar za vodstvo ZK in ostalih političnih organizacij. Delovne organizacije razvijajo še druge oblike usposabljanja in izobraževanja. Vendar pa je v vseh prizadevanjih še premalo naertnosti in stalnosti.

Pri sprejemanju letnih planov v delovnih organizacijah bi morala ZK in sindikati spodbuditi akcijo, da bi letni plan zelo določno predvidel tudi širino družbenoekonomskega izobraževanja vseh zaposlenih, članov samoupravnih organov in vodstev vseh političnih organizacij. Znotraj ZK pa bi morali zelo pretehtano izbrati program idejnega usposabljanja, s katerimi bi se moral seznaniti vsak član ZK. Zakaj ne bi v delovnih organizacijah organizirali seminarjev, političnih šol, okroglih miz? In tribun, predavanje? Zakaj ne bi analitično pristopili k

ugotavljanju ravni usposobljenosti člana ZK, članov samo, upravnih organov in tudi vseh zaposlenih? Z anketami, z vzročnimi analizami, s posebnimi individualnimi razgovori in z drugimi oblikami neposrednega političnega dela.

ZK mora v delovnih organizacijah skupaj s sindikati spodbuditi širše družbeno-ekonomsko izobraževanje, še posebna naloga pa jo čaka pri programiranju usposabljanja znotraj oddelkov in organizacij ZK. Le v tem primeru, če bodo znale organizacije ZK vselej zaznati kaj je v središču pozornosti, kaj zahteva odločno akcijo članov ZK, bodo komunisti lahko aktivnejše prisotni v vseh dogajanjih znotraj kolektivov.

Spoznanj, da v ZK ni dovolj organiziranega usposabljanja, pa je očitno premalo. Preveč je ukoreninjena misel, da že vse vemo in vse znamo, da se ni treba več usposabljevati, da se ni treba več učiti. Če te miselnosti ne bomo spreminjali, si bo ZK sama sebi onemogočila večjo aktivnost, večjo možnost vplivanja.

J. V.

Za Novi tednik govori Sergej Bjelov

BUČNA PUBLIKA IN...

Med ponedeljkovim srečanjem državne reprezentance SZ in ekipe Celje je eden najboljših košarkarjev sveta Sergej Bjelov sedel na klopi za rezervne igralce. Izgovoril se je na težave v gležnju, sicer pa prav rad, ko smo se z njim dogovorili, privolil v kraji razgovor, ki smo ga opravili v odmoru med obema polčasoma.

NOVI TEDNIK: Zanima nas, kaj ste počeli v zadnjih tednih pred prihodom na turnir televizije v Jugoslavijo?

BJELOV: Pred nedavnim smo končali z našim državnim prvenstvom, nato pa smo od 9. aprila dalje imeli v gosteh košarkarje iz Amerike, s katerimi smo odigrali dve tekmi. Prva je bila v Moskvi in druga v Kijevu. Po teh srečanjih pa smo na ljubeno vabilo naših jugoslovanskih tovarišev pripotovali

na turnir televizije v Jugoslavijo, ki je bil, kot je znano, v Beogradu in v Ljubljani.

NOVI TEDNIK: Kakšno je vaše mišljenje o jugoslovanski košarki in kakšno mesto ji pripisujete v svetu, ne glede na to, da smo uradni svetovni prvaki?

BJELOV: Osebnost zelo visoko cenim jugoslovansko košarko, ki ji nedvomno pripada visoko mesto tako v Evropi kakor tudi v svetu. Konkretno ne bi mogel reči, kam sodi trenutno. Odlična je!

NOVI TEDNIK: Kako ocenjujete našo publiko?

BJELOV: Vaša publika je resnično zelo bučna in glasna. Tiste igralce, ki že dlje časa igrajo v ekipi, to ne moti, mlajši pa seveda podlegajo vplivu. Manjka jim izkušnje. Sicer pa se vaši publiki pozna, da dobro pozna

košarko in kar je zelo pomembno, zame je igranje košarke pred tako publiko zelo prijetno. No, o objektivnosti pa je vedno težko govoriti, kajti domače moštvo ima le mnoge prednosti, ki jih daje domača publika.

NOVI TEDNIK: In za konec le še eno vprašanje. S kakšnimi vtisi odhajate domov iz naše socialistične dežele?

BJELOV: Povedati moram, da nisem prvič v Jugoslaviji. Tu so bili, kot vedno doslej, do nas zelo pozorni, ustrezljivi preko mere in osebno odhajam domov z najlepšimi vtisi iz vaše čudovite dežele.

NOVI TEDNIK: Hvala lepa za razgovor in lep športni pozdrav vsem številnim ljubiteljem košarke v vaši domovini.

BJELOV: Tudi vam hvala in prav tako lep pozdrav v

Sergej BJELOV

imenu nas vseh, ki smo prišli med vas. Hvala!

Ta zadnji »hvala«, je Sergej Bjelov izrekel kar lepo po slovensko in v šali dodal, da ko pride drugič k nam, bo znal že več našega jezika. Krepko mi je stisnil roko in odšel med svoje tovariše, ki so se že pripravljali za pričetek drugega polčasa.

Razgovor je pripravil BERNI STRMCNII

REFERENDUM IN ŠMARČANI

Od referendumu za samoprisepek, ki se bo stekal izključno na žiro račun posameznih krajevnih skupnosti, si precej obetajo tudi v samem središču občine Smarje pri Jelšah. Z denarjem, ki se bo nabral na žiro računu, nameravajo narediti cel kup stvari, najvažnejše pa je prav gotovo, kot povsod po občini, vzdrževanje in pa gradnja cest. Sem je vsteto tudi asfaltiranje že obstoječih cestič. V programu, ki so ga v šmarski krajevni skupnosti naredili tako kot v sleherni krajevni skupnosti širom občine, predvidevajo ureditev komunalnih naprav v trgu, gradnjo kulturnega doma, ki si ga šmarčani že dolgo čele, ter dopolnitev pet kilometrov dolgega vodovoda iz Dolge gore v Smarje, ki postaja počasi že premajhen, saj zajema le Smarje. Vsem

v Smarju pa je znano, da je prav voda pogoj za uspešen razvoj kmetijstva. Vsa okolica središča občine je namreč izrazito kmetijska. To in še druge stvari nameravajo narediti šmarčani s samoprisepkom. Doslej so si sami naredili preko trideset kilometrov cest. Od tega jim je skupščina prispevala eno desetino sredstev za realizacijo, ostalo pa so prispevali občani krajevnih skupnosti Smarje pri Jelšah sami, največ pa vsekakor pred petimi leti, ko je bil izglasovan krajevni samoprisepek, ki so ga plačevali samo kmetje. Dosedanja uspehi krajevnih skupnosti so brez dvoma velika vzpodbuda k nadaljnjemu delu in skoraj gotovo bo krona vsega tudi pozitivno izglasovan referendum za samoprisepek.

-mst-

PREDSTAVNIKI JAVNOSTI — KAKO?

V zakonih, ki urejajo organizacijo, zlasti pa še upravljanje v družbenih službah, imamo določbe, v katerih piše, da najvišje samoupravne organe — svete sestavljajo tudi tako imenovani predstavniki javnosti. Tako piše v 87. členu Zakona o osnovni šoli, pa v 55. členu Zakona o srednjih šolah, da omenimo samo dva. Ti »predstavniki se zbera na šolah, skupaj z ostalimi iz kolektiva izvoljenimi člani najvišjih samoupravnih organov le dva do trikrat letno, medtem ko so člani svetov iz kolektivov večkrat zbrani, saj je na šolah to delo izredno razgibano. Kje so vzroki za to — družbeno in teoretično nujno sodelovanje, ki pa je praktično bolj ali manj zgolj samo formalno? Vzrokovi je verjetno več, opislali bi pa le enega — izbira in delo z zunanjimi predstavniki. Ljudje si v bistvu žele sodelovanje, ker jim pač preprosto ni vseeno, kaj »delajo šola z otroki; ker pa imajo svoje otroke na teh zavodih,

se to sodelovanje in zanimanje uravna le na raven opazovanja, saj je v zboru učiteljev le težko — bodimo odkriti — reči kaj na račun kvalitete dela, v najširšem pomenu besede, če se to — hočeš — nočeš lahko pozna na oblikovanju lastnega otroka. Zato v tem primeru misel, da bi se »predstavniki javnosti večkrat zbrali na šoli sami — skupaj z vodstvom, ni čisto za zavreči. Na teh sestankih bi na neformalni način premislili skupaj — brez obremenitev, vse o oblikah dela, sodelovanju, problemih in načrtih šol itd., pa smo zato prepričani, da kmalu tudi na formalnih sestankih ne bo več tiste napetosti, ki se je organizatorji tako boje. Gre skratka za to, da ob dobrem načelu ugotovljamo, da vsebinski in organizacijski prijem niso takšni, da bi to sodelovanje posameznikov in predstavnikov družbe s šolo zliilo v celoto.

Pa drugi primer. V 19. členu Zakona o izobraževanih

skupnostih piše, da več kot polovico članov skupščine te skupnosti sestavljajo člani, ki niso predstavniki izobraževalnih zavodov. Nekaj podobnega piše za skupnost otroškega varstva, pa kulturno skupnost in verjetno lahko še naštevamo. Sami zamisli in zakonodajalcem ni kaj zameriti. V konkretni praksi pa to povzroča težave v delu teh skupščin. Le redko so sklepni, na sejah je mučno čakanje — sejo skupščine otroškega varstva so celo predstavili. Vse to, bodimo pošteni, bolj gradi napore skupnosti, kot pa jih kvalificirano ovrednoti. Ponižuje tudi vse prisotne — ki so v večini vsi iz teh zavodov, o katerih delu se bo govorilo. Eni pridejo, drugi ne. Ali ni včasih le preveč formalizma? Ali tudi tu ni tistega organizacijskega vsebinskega povezovalca? Ali je tu nezainteresiranost? Menimo, da bi se morali za čimprejšnjo odpravo teh problemov sestati vsi neposredno zainteresirani, saj tako stanje, kot

je sedaj, neprimerno bolj škoduje, kakor koristi.

Pa da ne ostanemo samo v tem okviru. Tudi številni sveti na občini se ne morejo pohvaliti z zavidanja vredni sklepčnostjo. Več so jih morali ponovno sklicati, še v številnejših pa so dalj časa čakali na sklepčnost. Tudi t manjkajo predvsem tisti, ki niso iz zainteresiranih delovnih organizacij. O teh problemih so se pogovarjali tudi na zadnji seji komisije za svetlitve in imenovanja pri skupščini občine Celje ter sklenili, da se po temeljitem razgovoru z vsemi prizadetimi odločijo, kaj se bo dalo sprejeti. Trkanje na zavest imaš rad. V obratnem primeru bomo ostali pri tem, kaj je. Tega pa si nihče ne žel. Se zlasti ne sedaj, ko ustava dopolnila izredno izpostavlja vlogo interesnih samoupravnih skupnosti in vpliv zdrženega dela na vsa področja družbenega življenja.

Njihovo življenje je materinstvo

PREPEVAJOČA MATI

V vasi Lipa nad Frankolovim, kamor sem prišla deževnega majskega dne na obisk k materi MARIJI PODPEČAN, je bilo se vse v cvetju. Zlasti so se bohotno razcvetele jablane

Marija Podpečan

in še obsekana lipa pred Podpečanovo domačijo je sijala v svetlozelenem sijaju. V ozadju, niti za kamnov lučaj daleč, so temnozeleno poganjale kviščki smreke. Na skalnati škarpi pred hišo pa je rasel avrikelj. V pomiti, skrbno čisti hišici, kjer je zrastle deset Podpečanovih otrok, me je sprejela Podpečanova hči, ki živi z materjo v skupnem gospodinjstvu. Povedala mi je, da je mati nekaj bolna in je zato pri sinu v Celju.

Ni mi bilo žal poti, ker sem morala spoznati svet, kjer je »gor rastle« in živele Podpečanova Marija. V kasnejšem razgovoru v Celju, mi je med njenim pripovedovanjem vstajala pred očmi podoba, kjer ji je tekla zibelka, kjer je vse tako živo pisano, nepokvarjeno in zdravo. Zdaj razumem, zakaj je 79 letna Podpečanova mama še vedno tako čvrsta in jo spomin ni zapustil. Trda je bila zemlja in iz nje je zrastle ona — mati de-

setih živih otrok. Vsi imajo danes že osivele lase, vse je spravila h kruhu in vsem je namenila prostor pod soncem. Najstarejšemu ga je odmerila doma, pa je tik pred koncem vojne, ob zadnjih krčih nemške soldateske, padel v partizanih. Eden pa je bil že prej ustreljen v Mariboru. Dvoje sinov je torej pokopala, pa še vedno tako vztrajno drži glavo! Čudež? Ne, ostalo je še osem ust, za katere je bilo treba kruha. In žgancev, vsakdanja hrana stevine družine in med vojno še lačna partizanov. Marija s ponosom pove, da niso njeni otroci nikoli bili lačni, da pa je bilo treba zato trdo delati. Zemlja v rebreh je skopala in s kosom jo je bilo treba nositi, ko je zdrsula v globoče.

Sedemtridesetletna je rodila zadnjega otroka in njena največja skrb je bila, kam ga bo položila. Mož ji je zbil koske, katere so zvečer zvlekli izpod zakonskih postelj in že je bila majhna čumnata poma.

Kadar ji je bil vsakdan najtežji, si je Marija zapela. Nešteto pesmi se zna, ker je spomin ni zapustil. Ve povedati še dogodke, ki segajo daleč v preteklost in nič se ne zmoti. Pele bi se danes, pa jo glas ne uboga. Želi pa pesmi ohraniti, zato pravi, da jih bo zapisala.

Danes je Podpečanova mama srečna žena, bolijo jo le noge. Pa ni čudno, če ves dan cepi drva, potem pa se huduje nad svojo nemočjo!

Sedemnajst let zapored je prala plenice, ki se čutijo v nogah. In v toplih rokah, s katerimi je povila deset otrok.

Ob slovesu je bil stisk roke krepak in razumela sem, da je to ostanek moči, ki je napolnjevala njeno življenje. Izvor te mo-

či pa se imenuje — lju-bezer ZDENKA STOPAR

VEDNO DOMA

V Jakobu pri Sentjurju ni bilo težko izvedeti, kje je domačija TEREZJE BRECKO. Golovršnikova kmetija po domače. V njej in v hiši blizu nje, kjer sedaj živi Franc Brečko, najstarejši sin Terezije, se je rodilo šestnajst otrok.

Osem jih je še živih. Osem jih je umrlo, ko so bili še čisto mali. Najstarejši od teh osmih je umrl pri štirih letih.

Terezija Brečko je bila na pragu domačije, ko sva prišla. Ceprav sva ji bila nepoznana, naju je takoj povabila v hišo, še preden sva povedala, zakaj sva prišla.

»Pa bom v časopisu? To si pa nisem mislila,« se je nekoliko vznemirjeno zasmejala.

Franci, Marija, Martin, Lojze, Karl, Terezika, Fanika in Jožica so tisti, ki jih lajšajo grenkoba starih let. Mož ji je umrl pred štirimi leti in tako otroci njo še bolj čuvajo. Matja je le ena in edina.

Rodila se je med petimi sestrami in tremi brati leta 1908. v Vodrožu pri Jakobu. Malo manj kot dvajset jih je imela, ko sta se vzeela s Francom. Presešla se je na njegovo posestvo in tu živi še danes. Vse življenje je garala, od jutra do večera. Polja so zahtevala pridne roke in Terezija jih je vedno imela. Hkrati z žulji pa so bile njene roke nežne — za otroke. Za vseh šestnajst.

»Dva siromaka sva bila na velikem gruntu. Včasih je bilo hudo, prehudo. Danes je stokrat laže. Vsi ti stroji,« je zamahnila z roko, »človeku ni treba več garati.«

In res vedo pri Brečku, kaj je mehanizacija. Tudi v hiši, kjer se sveti nov pralni stroj. No, hčerka Fanika, ki z možem in otrokom živi doma, je povedala, da se ga mama ne dotakne. Za mater s šestnajstimi otroki, ki je bila najbolj daleč v življenju v Novi Gorici, so stroji nekaj povsem novega, čudovitega in nenavadnega.

Terezija Brečko

Terezija ni več tako zdrava, kot je bila nekoč. Prestala je tri težke operacije.

»Rada jem in popijem tudi kakšen kozarec. Ni boljšega kot goveja »župca«, če si na stara leta brez zob. Joj, joj, kako se je vse spremenilo. Pomislite, kako hudo je bilo običajti toliko otrok. Imeli smo takšno kuhinjo, da je teklo s stropa. Človek v takem ne more ostati zdrav. Zdaj imajo ljudje vse, kar želijo.«

Res je bilo težko, zdaj pa je zadovoljna, ko pridejo vsi domov. Za praznike. In ne samo za praznike, tudi ob nedeljah je vedno kdo na obisku.

»Dobri so. Oblačijo me, vse bi mi dali. Veste, takšna sem, da sem vedno doma, kot naša stara peč.«

Nato je ponudila še domačega vinčka, hčerka Fanika je prinesla vnučka in z vrat so nam tri generacije pomahale v slovo.

Tekst M. SENICAR
Foto: T. V.

IN ZADONELA JE PESEM...

Preteklo nedeljo je bilo Ljubno ob Savinji v središču pozornosti vseh, ki se tako ali drugače zanimajo za zborovsko petje. V počastitev Dneva zmage in 50-letnice ob-

drugih krajih, ki tokrat niso bili zastopani, res pa je tudi to, da je v prvi vrsti to občutiti pomanjkanje zborovodij, medtem ko pevcev prav gotovo v nobenem kraju ne

Na reviji pevskih zborov je pel tudi ženski pevski zbor prosvetnega društva iz Bočne, ki ga vodi JANEZ ROČNIK. Kot ostali je tudi ta zbor požel obilo priznanj ljubenske publike.

Foto: B. Strmčnik

stoja in delovanja Prosvetnega društva »Raduha« na Ljubnem so to ob sodelovanju Občinske zveze za telesno kulturo organizirali revijo moških, ženskih in mešanih pevskih zborov.

Pred nabito polno dvorano, v kateri bi se stoječe težko našli, se je v dve uri trajajočem programu zvrstilo enajst zborov iz naslednjih krajev: Solčava, Luče, Ljubno, Rečica, Mozirje, Nazarje, Bočna in Nova Štifta. Skoraj dvesto pevcev se je zbralo v tem idiličnem gorskem kraju, da bi pokazali pred občinstvom kaj vse so naštudirali preko zimске sezone. Kaj je pokazala revija? Predvsem in v prvi vrsti to, da doživlja zborovsko petje v mozirski občini občutno renesanso. Renesansa tako v kvantitativnem kot kvalitativnem smislu. Res, da so bili nekoč zbori tudi

manjka. Repertoar izvajanih pesmi je bil dokaj širok, nekateri zbori pa so posegli tudi po zahtevnejših stvaritvah domače zborovske zakladnice in reči je treba, da ravno izvedba le-teh nikakor ni bila slaba.

Ob zaključku revije pa so se vsi pevci združili v enoten pevski zbor in močeno je zadonela »Puntarska pesem«. Revija je bila pomemben glasbeni dogodek, ki ne bo šel hitro v pozabo.

B. S.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

CEYTON PLACE

2. nadaljevanje

Ceyton živi v teh tednih v znamenju sexa, seksualne revolucije, zabav, razvez in pač vsega, kar zajemajo te tri skromne črke: SEX.

Džordž je zaustavil Majkla:

»Ze veš, da imajo pri Kapsulaprom novo tajnico? Madona, kakšna baba! Samo ne vem še točno, kdo se peča z njo. Bo treba malo počakati.«

»Čakati, ja. Bo z njo tudi tako, kot je bilo s tisto pri »Machinproduktions«, ko jo je imel najprej direktor, potem glavni računovodja, komercialni, nazadnje pa je pristala v obratni pisarni?«

Poznate tisto japonsko zgodbo o Jaku, Jakcedraku in Jakcedrakudrom, ki so bili oženjeni s Cipko, Cipko Ripko in Cipko Ripko Rompom? Nedomna so vse zamešali in niso vedeli, čigava je katera.

Tako se je zgodilo tudi z Johnom, Mary, Benom in Josephino. Od samega dolgega časa, preveč avtomobilov in denarja, niso vedeli kaj početi, zato so vse svoje sile usmerili v tisto, kar bi strožja ženska imenovala »zadovoljevanje nizkotnih nagonov«. Hodili so od lokala do lokala, plesali križem, dokler niso neke lepe noči ugotovili, da je v postelji John z Josephino, Mary pa z Benom. Potem je počilo. Tako močno, da so se celo razvezali. Bajse so bili s spremembo tako zadovoljni, da je bilo

to nujno. Sicer pa je bilo v Ceytonu že nekajkrat v navadi, da so se med seboj zamešali prijatelji in njihove žene. To pa samo zato, ker se nekateri gibljejo v tako ozkih družbah, da ne morejo niti pogledati drugam. Tisti, ki pa se gibljejo v najrazličnejših sredinah ali v tisti, ki je najštevilnejša, pač nimajo potrebe, da bi posegli po ženi svojega prijatelja.

Ločitve ali razveze pa so sploh zanimiva stvar. Prav hec bi bil, če bi bile odprte tudi za javnost.

»K oni drugi je šel, vso noč ga ni bilo domov, zjutraj pa je prišel z usranimi gatami. Kaj mislite, da bom prala za drugo? Če je njo, potem mu naj še ona pere.«

»Videla sem ga, ko je plesal z Matildo. Tako je tiščal vanjo, da potem sploh hoditi ni mogel, ne da bi si držal roko pod trebutom. saj bi drugače vsi videli, kaj se je zgodilo. Opolnoči pa je šel za njo na stranišče.«

Še najmirneje in brez problemov je s »prijateljicami noči«. Svoj posel opravljajo tiho in skoraj legalno. Vzame sobo tu ali tam, če postane prevroče pa spremeni kraj bivanja za nedoločen čas.

Da, da, takšen je Ceytonsex, pa še naj kdo reče, da je to majhno mesto.

sosed sosedu

ZELENICE OTROKOM!

Razvoj vsakega mesta nezadržano napreduje in avtomobilizem se je razvil s tako naglico, da niso tega napovedovali niti največji optimisti. Zrasli so bloki, stolpnice so pogonale v višino, najbližja okolica pa je pri večini ostala neurejena. Z leti se je trava razsejala, razrastla in ljudje, prebivalci naselij, znešeni skupaj z vseh vetrov, so vsak po svoje začeli... Kaj? Urejevati, vrtičkarji, kakor je kdo vedel in znal. Eni so si ogradiili prostor pred bloki, za katerega so mislili, da spada k njim tako, da so si ga ogradiili. Potem so vse ljubosumno čuvali in se na ograjenem prostoru pričeli izzivljati. Nanesli so si kupe zemlje in napravili nekakšne skalnjake. Na sredo so postavili palčke iz mavca in njihove mu lepotnemu čutu je bilo zadoščeno. Pa še razno dragoceno cvetje so posadili in bedeli nad njim kot na punčico svojega očesa.

Drugi spet so nasadili mlado drevje, vse ogradiili in »park« ni smela prestopiti nobena noga.

Marsikatera otrokova noga je zakrvavela, ker le na to urejeno igrišče je bil otrokom dostop dovoljen. Le sem so smeli

prihajati in se igrati. Letu je bilo njihovo mesto. Pousod drugo pa so jih odganjali in podili v stran. Tako je tudi še danes. Otrokom so celo pobrali nekdanja igrišča, ker so jih spremenili v parkirne prostore ali pa prostor porabili za garaže. Tudi v Celju je tako. In vedno huje je. Hudujemo, karimo in pritožujemo se nad otroki, obenem pa jim jemljemo edini življenjski prostor. Zato so se ljudje, ki jim usoda naših otrok ni deveta briga, zganili in zahtevajo za otroke zelenice, vsaj nekaj, da bo otrok lahko začutil mehko hojo po travi. Tako imajo urejeno še tudi v tujih državah. Mi pa ljubosumno bedimo nad ograjenimi zelenicami pred bloki in otrokom prepovedujemo hojo po njih. Če bomo otroke kulturno vzgojili, bodo znali svoj košček zelenega sveta tudi čuvati. Ker do njih, ker se bodo zavdali, da so tam svobodni. Ne bo trepetal pred hudim pogledom iz sosedovega okna, ki v svoji vrtičkarski strasti pretirava in pozablja, da je bil enkrat mlad. Odrzimo drob-njakarsko majhnost in našim otrokom nudimo vsaj tisto, kar jim lahko. Zato — zelenice otrokom!

ZDENKA STOPAR

zmlkavte, tatove, kri-voprisežnike, lažnike, go-ljufe so privezovali na sredi trgov k prangarjem, da so jih videli in sramotili tržani in kmetiči.

Tako v srednjem veku. Povprašajte svoj samou-praviljski čut, svoj osebn-i moralni kodeks: Koga iz današnje zgodbe bi privezali k sramotnemu stebri? Bodite porotnik in nam sporočite svoje mne-nje.

mini reportaža

NIKOLI SAM

Franc Zupan je ugledal svet 1896. leta v Podsvetju. Oče je bil tudi Franc, mati pa Pepca. Do leta 1926 je bil doma. Seveda je bil vmes v I. svetovni vojni in krogi so švigale mimo njegove glave nekje v Karpatih. V tretjem letu vojne je bil ujet in v ujetništvu do konca vojne. To je bilo v Novi Guberniji. 1918/19 pa je odšel na koroško mejo. Zivahno je pripovedoval, vmes pa srknil požirek kačje sline, kako so ravno za 1. maj udarili na Celovec. Tja so prišli proti večeru. Nato so sledile še orožne vaje, vse skupaj pa je bil Zupan na Koroškem celih osem mesecev. Ko se je vrnil domov, je šel h knapom v Senovo, kjer je delal v jami. Kmalu se je oženil. Vzel je Mico z dvema otrokoma — Antonom in Micko.

V zadnji vojni je tudi imel konja in ni ga prevoza, ki ga ne bi naredil za partizane. Ob koncu vojne so prišli ustaši in mu zažgali hišo in vzeli konja. Po vojni si je vse sam postavil. Hišo in hlev. Vse to ima zdaj pastorka. Živi pri njej in dobro mu je. Ima svojo Zoro in vozita Kozjanom najrazličnejše stvari. Svoj čas je bil v Smarju predsednik koroških borcev. Na koncu je še pristavil to, da mu je najbolje šlo, kadar so bili prazniki. No, pogovarjala sva se v prvomajskih praznikih ob potici, ki je dišala na mizi. Sicer pa Zupan ni nikoli sam. Doma ga niso pozabili in pastorkina hčerka mu pravi stari ata.

Pa srečno, Zupan!

Kdo od Kozjanov ne pozna Zupana! Namreč, tako mu pravijo. Zupan in njegov konj. Zda ima pravzaprav kobilo Zoro in sta neločljiva prijatelja. Njen predhodnik je bil konj, s ponosnim imenom Sokol. In res, če se boste napotili v Kozje in srečali ob prvi hiši starejšega, rdečelčnega možakarja s hudomušnim nasmehom in s konjskim povodcem v roki — da, to bo prav gotovo ta Zupan.

mali intervju

Sprašuje: Milenko Strašek
Odgovarja: Slavko Zupan

Slavko Zupan je v središču šmarske občine, šmarju pri Jelšah, predsednik TVD Partizan, čeprav je to najbrž le njegov konjiček, ker je v službi na občinski skupščini. »Kako deluje v Smarju vaše društvo?»

»Pretežno se ukvarjamo s skupinskimi športi; namiznim tenisom, košarko in nogometom. Orodne telovadbe ne gojimo, ker nimamo pogojev za to, pač pa vadimo s pionirji parterno telovadbo v šolski telovadnici.«

»Kje se udeležujete?»
»Tekmujemo v medobčinski ligi v namiznem tenisu, v II. conski ligi v košarki, v nogometu pa občasno, ker ni pogojev, ljudi. Denar bi se še nekako našel. V naslednjem letu bomo uvedli še partizanski mnogoboj, ko bomo dobili vaditelja.«

»S kakšnimi problemi se srečujete pri vašem delu?»

»Največji problem so vaditelji, primerna telovadnica in premajhna finančna sredstva. Interes je velik, sploh pa se je delo poživilo, odkar je prišel na šolo novi profesor telesne vzgoje, ki je izredno postrtovalen. Letos bomo sodelovali pri vseh športnih prireditvah, ki bodo v občini in v manjšem obsegu tudi izven nje.«

»Vaši načrti za prihodnost?»

»Nameravamo postaviti slačilnico na že obstoječem igrišču in shrambo za orodje. Treba bo tudi misliti na boljše vzdrževanje obstoječih športnih objektov in seveda čim bolj razviti telesno kulturo v kraju in občini nasploh. V ta namen bomo najbrž, če bodo dopuščala sredstva, poslali v tečaj za vaditelje pet naših fantov, ki bodo potem delovali kot strokovni kader med mladimi.«

Najbrž bi bilo dobro ob tem še pripomniti, da ne bi bilo slabo, če bi šmarjani uredili tudi svoj bazen, ki je bil že lani v dokaj skromnem stanju glede na to, da bo kmalu sezona za kopalce.

S CELJSKE TRŽNICE

Kljub neprestani plohi je bila celjska tržnica pretekli teden lepo obiskana. Iz južnih krajev so spet pripeljali veliko blaga, po katerem rade segajo gospodinje, saj je zelo kvalitetno. Vsega je bilo dovolj, od sadja do zelenjave, katere cena je že nekaj tednov enaka. Kupovali smo lahko kvalitetno in manj kvalitetno špinačo, po 8 ali 15 dinarjev, novi grah in nov krompir po 8, paradižnik po 12 ali 16 dinarjev. Veliko je bilo na trgu solate po 6 do 8, berivko pa so prodajali po 15 dinarjev. Rdeča redkvice, šopek je stal dinar ali pol dinarja več.

Jajčka so bila po 65 do 70 para. Podražili so se mlečni izdelki. Skuta je po 12 in smetana po 16 dinarjev.

Kot vedno je bilo dovolj na razpolago cvetja, nageljni so bili po dinar ali malo več. Kot posebno zanimivost naj omenimo gobe, ki so imele ceno tudi 50 dinarjev, a so bile kljub temu vse prodane.

20 LET TKANINE

Kolektiv trgovskega podjetja na veliko in malo »TKA-NINA«, Celje, bo jutri, v petek, počastil dvajseto obletnico obstoja. Slavnost bo v slovenskem ljudskem gledališču, združena z nastopom komornega moškega zbora, govorom direktorja Lea Mlinariča o nastanku, razvoju, uspehih pa tudi perspektivah podjetja in ne nazadnje s podelitvijo priznanj vsem tistim članom, ki so v podjetju nepretrgoma dvajset let. Teh pa je sedemnajst. Jubilejno proslavo bo sklenila ključena predstava ansambla slovenskega ljudskega gledališča.

V TOVARNI EMO POSTANEK ŠTAFETE

Mladinski aktiv EMO bo organizator sprejema štafete mladosti, ki bo tekla skozi Celje. Mladinci celjske občine bodo štafeto palico sprejeli 17. maja pri Medlogu. Nato bo štafeta nadaljevala pot po Ljubljanski in Mariborski cesti, vse do upravnega poslopja EMO, kjer bo aktiv ZMS tovarne EMO pripravil slavnostni sprejem.

Pri prenosu štafete palice po celjskih ulicah bodo sodelovali člani številnih aktivov ZMS iz delovnih organizacij, sol ter pripadniki Jugoslovanske ljudske armade.

IZLET SOCIALNIH PODPIRANCEV

V okviru akcij, ki potekajo v tednu Rdečega križa, je bil v teh dneh, točneje 10. maja, organiziran izlet socialnih podpirancev celjske občine na naš Jadran. Popeljali so se preko Socerba in Kopra na Debeli ritč. Za vsakega izmed njih je bilo to veliko doživetje, o katerem bo naš tedenk še poročal v celostranski reportaži.

»PRESENETLJIV NAVAL«

Konec aprila so plakati v šoštanjcu oznanili, da bo gostoval v mestu znani pevec zabavnih melodij Stane Mancini. Popularni slovenski pevec pa je bil neprijetno presenečen, ko ga je v šoštanjki dvorani pričakal slab duccat poslušalec.

PREPOČASNA VOZNICA

Zadnji dan prvomajskih praznikov so bile slovenske ceste polne vozil. Po radiu so opozarjali voznike, naj ne zavirajo kolon, marveč naj rajši izstopijo iz njih, če se

Prvomajski prazniki. Planinske in druge postojanke so zaživele, obiskali so jih tudi tisti, ki sicer redko zaidejo v hribe. V planinski koč je bilo tesno in zato hlo. Precej razigranih, pa tudi okajenih glav. Pri mizi je sedela skupina znancev. Med njimi je

čutiljo nesposobne za tako vožnjo.

Kmalu po objavi, okrog 17.30 ure, smo dohтели osební avtomobil citroen CE 445-00, v katerem sta bila voznica in sopotnik. Proti Celju, na cesti Maribor-Celje, sta vozila prepočasí za to cesto. Sopotnik na desnem sedežu pa se je sladko smejal besnim voznikom, ki ga zaradi nasprotujočih avtomobilov niso mogli prehiteti v mariborskih klancih.

Menim, da so počasneži na cesti prav takšna ovira kot oni, ki vozijo prehitro in zato bi morali varnostni organi ukrepati tudi v takih primerih.

BANKA V PREBOLDU

Po zaslugi izrednega razumevanja krajevnih dejavnikov, zlasti pa upravnega odbora prostovoljnega gasilskega društva je celjski podružnica Ljubljanske banke odprla prla takoj po prvomajskih praznikih v Preboldu svojo novo poslovno enoto. Le prostor je urejen v domačem gasilskem domu, torej sred krajevnega dogajanja.

Nova poslovna enota celjske podružnice Ljubljanske banke bo opravljala vse posle s prebivalci, odprta pa bo d torkih in četrtek od 10. do 16. ure.

ŽALSKA MLADINA ZA MESEC MLADOSTI

- Mladina žalske občine je za praznovanje letošnjega meseca mladosti pripravila zelo obsežen in bogat program raznih prireditev in manifestacij. Medtem, ko je kulturno zabavno prireditev, ki ima naslov »NASA BESEDA PESEMI« že bila, in sicer v Veligori, se bodo do konca meseca vrstile še naslednje prireditve:
 - 14. maja: Kulturno zabavna prireditev v Vinski gori
 - 16. maja: Atletsko tekmovanje na stadionu v Zalcu
 - 17. maja: Sprejem zvezne štafete v Zalcu
 - 19. maja: Košarkarski turnir Preboldu — Simultanka Brum Parme v Zalcu
 - 21. maja: Srečanje borcev mladine na Sprajčevem hribu Grizah
 - 22. maja: Tekmovanje v kroso v Preboldu
 - 23. maja: Rokometni turnir Preboldu in
 - 25. maja: Svečana akademija dvoran: Hmezd v Zalcu.

PRIPRAVE NA KONFERENCO ZK

V Smarju se že intenzivno pripravljajo na svojo tretjo letošnjo sejo občinske konferenice ZK. Predvidevajo, da bo seja konec maja, kot najvažnejša točka pa bo na dnevnem redu problematika kmetijstva.

Da bi prišli do čimboljšega rezultata in natančnejšega stanja kmetijstva, kar je se

pa še res je

bil tuaj otrok, jantek. Prbližno štiri leta je imel. »No, Franček, boš kaj pil?« je vanj silil možki, najbrž oče. »Bom!« »Danes boš vinček!« Otrok je dobil kozarec in nagnil. Vse, kar je spil, je bilo preveč. »Franček, pa povej stricu, če imaš ljubico?«

„PLESNI VENČEK“ JE SPLETEN

V soboto je bilo v Narodnem domu živahno. Zbrali so se udeleženci plesnega tečaja, ki ga je organizirala Občinska plesna šola v Celju pod vodstvom neumornega Lojzeta Borinca. Tečaj je vodil priznani plesni mojster Ludvik Simončič iz Maribora. Tečajniki so še enkrat zaplesali standardne in latinsko-ameriške plese, nakar je imel ekshibicijski program še športni par iz Maribora. Na koncu pa smo videli še ples četvorke, ki so ga izvedli nekateri celjski maturantje. Foto: D. Medved

MESEC MLADIH V OBČINI CELJE

Letošnje prireditve ob mesecu mladih v celjski občini se bodo začele od 15. do 20. maja, ko bodo majska športna srečanja na igrišču v Štorah. Ostale prireditve si sledijo takole:

17. maja ob 8.50 pri tovarni EMO sprejem Titove štafete. Isti dan ob 18. uri bo množični večerni tek mladine po celjskih ulicah s štartom in ciljem pri Tkanini.

Naslednji dan bo ob 12. uri v Narodnem domu sprejem za mentorje Zveze mladine, dva dni kasneje, 20. maja, pa se bo ob 8. uri začela lokalna delovna akcija mladih v Runtolah pri Škofji vasi.

19. maja si boste lahko ogledali v Narodnem domu ob

17. uri oddajo »Mladi mladim« — kviz o Titu.

Centralna proslava bo ob dnevu mladosti. Takrat bodo sprejeli mladinci svoje mlajše tovariše v svoje vrste, in sicer 24. maja ob 18. uri na drsališču v parku in isti dan, prav tako v parku, ob 20. uri. Na drsališču bo tudi ples, igrate pa bodo Črne vrane. Peli bosta New swing quartet in Oto Pestner.

25. maja bo svečana seja predsedstva občinskega komiteja Zveze mladine Slovenije Celje ob 18. uri, kot poslednja v pisani vrsti prireditev pa bo 31. maja sprejem za aktiviste Zveze mladine v Kokarjih ob 18. uri. MST

KURIRČKOVA POŠTA

V naši občini je krenila na pot Kurirčkova pošta 9. maja. Tega dne so jo otroci iz osnovne šole IV. divizije v Dobrni predali naprej pionirjem iz Socke, Strmca, Crešnjic, Frankolovega in jo odnesli naprej v Vojniki.

Desetega maja bodo prejeli Kurirčkovo pošto iz rok šentjurskih pionirjev pionirji na Okopih, od tu pa bo potovala skozi Štoro, kjer se bodo vključili še svetinski in kmpoljski pionirji. Iz Štor bo potovala v Ljubečno in Hudinjo, od tu pa na četrto, drugo in prvo osnovno šolo. Osrednja proslava bo v domu Cvetke Jerinove v Celju, 11. maja. Tu bočo prevzeli Kurirčkovo pošto pionirji iz poluiske šole in jo predali laškim pionirjem. Z. S.

Kmetijstvo

KAKO UREDITI ODKUP MLEKA?

ODKUPNA CENA JE ZVIŠANA — Z UGOTAVLJANJEM TOLŠČE NISO ZADOVOLJNI — ALI BODO KMETJE LAHKO PRODALI VSE MLEKO?

Odkupna cena mleka se usklajuje s ceno pitanih goved. To je nujno, saj mleka primanjkuje vse več in ga je treba veliko uvažati. Lansko zvišanje odkupne cene se je hitro zgubilo v podražitvah krmil, zato ni prineslo trajne, dobre založenosti trga s svežim mlekom in mlečnimi izdelki. Prireje in prodaje pa ni moč pospeševati le z besedami.

Odkup mleka se ureja, težko pa je reči, da bo kmalu tudi urejen. Z odkupno ceno ne bodo urejene vse stvari, ki so doslej vznemirjale živinorejce.

Minimalna odkupna cena mleka bo enaka po vsej državi. Od 40 par za tolaščno enoto je zvišana na 55 par. Ta naj bi veljala za mleko, ki bo imelo 3,6 odstotka tolašče. Za mleko z manj ali več tolašče naj bi se v Sloveniji dogovarjali za ceno mlekarne in živinorejci. Treba pa bo biti pošten, da se za takim

določilom ne bi skrivale kakšne pasti.

Ugotavljanje tolašče v mleku povzroča pri zasebnih živinorejcih veliko negotovost. Če bi bile cene različne še za tolaščno stopnjo, bi lahko bilo jeze še več. Zaradi nepoštenega ugotavljanja tolašče in zaradi cene.

Ali živinorejci lahko očita-jo mlekarjem nepoštenost?

Mariborska mlekarne je ponudila kmetijskim zadrugam, ki odkupujejo mleko od kmetov za njo, da lahko v njenem laboratoriju same ugotavljajo tolaščo v mleku posameznih prodajalcev.

Mnogi bi rekli, da bi bilo nezadovoljstvo živinorejcev, ki prodajajo mleko, odpravljeno, če bi storile enako vse mlekarne. Strokovnjaki pa menijo, da ne bi. Kmetijski inšpektor, ki se je zaradi pritožb kmetov veliko ukvarjal z ugotavljanjem tolašče v mleku, je povedal, da so v vzorcih, ki so bili vzeti iz ene

posode ob istem času, ugotovili različne stopnje tolašče. Ugotavljanje torej ni natančno. Ali ni možno ali se površnost tako močno odraža?

Nekateri dokazujejo, da se tudi pri vestnem in poštenem delu lahko pokažejo različne stopnje tolašče v vzorcih istega mleka, če so vzeti ob različnem času in na različne načine, npr. z vrha ali z globine. To naj bi bilo opravičilo za tiste, ki merijo tolaščo. Živinorejci pa upravičeno zahtevajo za svoje mleko pošteno plačilo. Če je cena določena po tolašči, potem naj tolaščo ugotavljajo natančno. Če ne morejo, pa naj določajo ceno drugače. Noben predlog pa ni tako popoln, da bi zadovoljil vse in odpravil nezaupanje.

Ob zvišani odkupni ceni mleka ostane odprto tudi vprašanje, ali bodo mlekarne odkupile vse ponujeno mleko. Ponudba mleka se bo gotovo zvečala, nekatere mle-

karne pa že lani niso hotele prevzemati vsega mleka. V nekaterih krajih ga niso zbirale ob sobotah ali nedeljah, češ da v nedeljo niso prodale toliko svežega kot druge dni. Veliko mleka je ostalo v otročnih krajih, češ da je odvoz predrag ali ceste slabe. Dogajalo se je celo, da zbiralec s kamionom ni hotel prevzeti mleka v kraju, skozi katerega je peljal, češ da tam ne more biti zbiralnica.

Kje so mlekarne dolžne odkupovati mleko, tega ne določa noben predpis. O tem se bo treba dogovarjati z njimi. Na dogovarjanja pa bodo močno vplivale razmere na trgu: ponudba mleka in povpraševanje po njem, povpraševanje po mlečnih izdelkih in podobno. Z zvišano odkupno ceno mleka še ni urejeno vse. V nekaterih krajih ga bo morda še težje prodati kot doslej.

JOZE PETEK

Občinska gasilska zveza Zalec je pripravila minulo nedeljo občinsko tekmovanje gasilskih članskih desetini. Tekmovanja se je udeležilo 22 moških in ena ženska ekipa (iz Prebolda). Najboljši čas je dosegla desetina iz Prebolda, sledijo pa desetine iz Kaplje vasi, Gornje vasi, Sešč, Zalca itd. Na sliki: Zmagovalna desetina iz Prebolda med vajo.

Tekst in foto: T. Tavčar

KOLEKTIV
TRGOVSKEGA PODJETJAT **TEHNO-MERCATOR**
CELJEPOKLANJA BRALCEM
NOVEGA TEDNIKA ROMAN

Januš Golec

TROJNO GORJE

27

Pomlad usodopolnega leta 1593, je namenila tudi Emi, da je napočil čas, ko se bo oddolžila zaobljubi, da bo storila nekaj posebnega. Nič lažjega ni bilo, kakor da je preprosila delovodjo Jurija Stadlerja, da jo vzame s seboj na pregled vojnokrajinskih orožarn. Stadler ni bil samo za Emin načrt, še za zapovednika odrejenega pohoda jo je izbral, ker na svoje ljudi se je lahko zanesel, da ne bodo izdali skrivnosti: ženska načeljuje tako zaupnemu poslu, kakor je strokovni pregled najvažnejših utrdb. Emina nakana, da si ogleda v moški preobleki Vojno krajino, je ostala tudi domačinom prikrita. Kot edinega zanesljivega spremljevalca si je izbrala Mihaela Topliška. Bil je sin Matije Topliška, posestnika pri Sv. Trojici v Dobrežičah, ki je opravljal v kmečkem punktu službo trobentača pod kapitanom Stercem, bil ujet pri St. Petru, zaslišan na najvišjih mestih v Gradcu ter na Dunaju, odkoder se je vrnil na svoj dom. Njegov starejši sin Miha je bil po očetovem vzgledu več v rabi orožja, dober jezdec, močan dečko in zanesljiv v vsakem pogledu.

V prvi polovici aprila 1593 je odjezdilo krdelo jezdecov iz Lesičine proti Kozjemu. Ema je sedela na konju v lažji popotni moški obleki, kakor so pač bili tedaj oblečeni vitezi. Bilo ji je 40 let, a njena izredno krepka postava, visoka rast, bolj moški glas in sigurnost v sedlu je nikakor ni mogla osumiti, da bi se skrivala za vitezom Pavlom kmečka deklina. Za vse je bila »gospod Pavel« iz Pilštajna, ki vodi strokovne delavce in slovenske govornice nevesče Nemce v ogroženo Vojno krajino. Za jezdecem so ropotali vozovi z raznim orodjem. En voz je čuval Miha Toplišek. Hranil je Emino največjo dragocenost, v Lesičnem za junakinjo izdelano bojno opremo, ki je bila posebnost glede lične izdelave. Treba pomisliti, da so bili tedaj viteški bojovniki oblečeni, pokriti in obuti v železje in jeklo in si je privoščila kaj takega lahko le premožnejša gospoda. Poleg bojne opreme je še bil meč za goljatske roke, ščit, kopje in jekleni lok z zalogo puščic s konicami iz najbolj trdega in trpežnega jekla. Pohod se je pomikal iz Kozjega proti Podsredi, St. Petru, Bizeljskemu in Brežicam, kjer so počivali.

Emin oproda Miha je večkrat pripovedoval po povratku, kako se jim je godilo dobro v Zagrebu in kaj vse so videli ter doživeli v Vojni krajini. Pilštajnski vikar Penič je zabeležil okrog leta 1597 nekaj Topliškovih spominov, katere navajamo v naslednjem izpopolnjene:

»V Zagrebu,« pravijo vikarjeve beležke, »smo bili sprejeti in pozdravljeni od meščanov, duhovščine in vojaštva. S Hrvati se je pogovarjal naš vodja Pavel, Nemci so le jedli in pilj med zatrdili, da podobnega gostoljubja, kakor pri Zagrebčanih, ne poznajo nikjer na Nemškem. Ostali smo v lepem Zagrebu več kot teden dni.

Zapovedanega dela ni bilo. Gostili so nas, kakor bi nas hoteli opitati. Povsod prisrčna vabila na jed ter pijačo, pesem, smeh in zabave pozno v noč. Pustili so nas v Zagrebu, da bi se naj odpočili, sam Bog si ga vedi od česa. Nemci so še lepo zaslužili. Popravljali so premožnim Hrvatom bojno opremo, orožje in pritrjevali na zlatom okrašene pištole kresilne kamne. Iz Zagreba smo odjezdili v Karlovec ob Kolpi. Ze med potjo smo srečevali Hrvate, ki so nam pravili, da pripravljajo bosanski Turčini onstran Kolpe mogočen napad na Karlovec ali na Sisak. Od Zagreba do Karlovca smo rabili en dan. Karlovec je okrog in okrog z globokim jarkom obdana trdnjava, katero še štiti reka Kolpa. Mesto je obdano z visokim ter debelim obzidjem, ki je posejan s strelnimi linami in topovi. Jarek smo prekoračili preko mostu in prijezdili v mesto, kjer je le malo navadnih ljudi, pač pa polno vojaštva. Večerjali ter prenočili smo po vojaško. Drugi dan so morali naši delavci na delo v skladišča za orožje in na obzidje, da pregledajo topove. V Karlovcu je bilo vse natančno po vojaškem redu in predpisih. Le delaj in delaj, jej skromno in za pijačo pa — voda! Juckali smo, ko je zapustil del naših pod Pavlom po desetih dneh Karlovec in smo jo ubrali v našo končno postojanko Sisak, kjer smo si obetali boljše čase, kot med karlovačko Uskoško soldatesko. Od Karlovca do Siska smo jezdili ob levem bregu Kolpe. Glede desnega so nam zagotavljali tamkajšnji prebivalci, da ni več varen, da ga že ogrožajo manjša krdela turške konjenice. Po enem dnevu je že smo dospeli v Sisak. Sisak je manjša trdnjava, ki je pozidana na polotoku, katerega tvori Kolpa pred izlivom v Savo. S severa se izliva v Kolpo prav pri Sisku še bolj neznatna Odra. V Sisku so nas sprejeli veliko prijazneje, kot v Karlovcu. Tukaj se nam je godilo bolje že zaradi tega, ker ni bil poveljnik kak nemški ali madžarski general, ampak dva zagrebška kanonika, vrla Hrvata. Po pregledu obzidja in orožarn je pokazal naš Pavel v skladišču za orožje Hrvat, kako prelomi z lahkoto konjsko podkev, prestrelil s puščico na daljavo viteški oklep in da njegovega zamaha z mečem ne vzdrži nobena roka! Vse je oboževalo Pavlovo moč in izurjenost v rabi orožja. Vodja in oba sisaška poveljnika so se še dolgo posvetovali. Videl sem na lastne oči, kako sta stisnila oba visoka gospoda gospodu Pavlu hvaležno roko. Opoldne so nam postregli z imenitnim kosilom. Obedovali smo pri poveljnikih. Zvečer mi je povedal naš Pavel, da je zaupal svečenikom, da je v resnici vitez Ema, katero veže najsvetejša zaobljuba. Ker sta bila oba gospoda očevidca Emine moči ter spretnosti, sta trdo verjela, da Sisak ne bo padel v turške roke.

Tudi po tem razkritju sem prejel od gospodarice povelje, da mora ostati Ema v mojih ustih še tudi za bodočnost Pavel! Dobro, da, predobro se nam je godilo v trdnjavi in to le vse zaradi Pavla, ki je osvojil takoj srca poveljnikov, drugih oficirjev, vojaštva in prebivalstva.

Do tod sega kronika Mihaela Topliškega, oprode pilštajnskega viteza Pavla, katero je napisal vikar Met Penič in je ohranjena v latinskem jeziku in v le deloma čitljivih odlomkih. Gotovo je zaupal Penič papirju vse doživljaje spremljevalca Topliškega do povratka na Pilštajn po obleganju Siska, a so prestali starost več sto let le nekateri stavki in posamezne besede.

(Dalje prihodnjič)

VSE ZA VAS POD ENO STREHO — VELEBLAGOVNICA

ENKRATNA KOŠARKA

Ponedeljkova športna prireditev v celjskem Mestnem parku je bil košarkarski spektakel, ki ga v Celju še dolgo ne bomo pozabili. Organizatorjem in funkcionarjem celjskega košarkarskega kluba gotovo ne bo nikdar žal, da so ljubiteljem košarke v Celju privabili celotno sovjetsko košarkarsko reprezentanco, ki je ovenčana z nič koliko olimpijskimi svetovnimi in evropskimi naslovi. Če pa s tako ekipo merijo moči domači igralci, je to ne le za gledalce, ampak tudi za celjsko ekipo slednjič velika čast in priznanje. Ne nazadnje tud. izredna prilika, da se mladi košarkarji marsičesa naučijo od svetovnih mojstrov.

V tem smislu je tudi potekala tekma med Sovjetsko zvezo in Celjem. Celjani — okrepljeni z nekaterimi člani ljubljanske Olimpije — so se borili požrtvovalno in prikazali dokajšnjo mero košarkarskega znanja. Sovjetski košarkarji gotovo niso igrali na vso moč, stremeli pa so za lepo in učinkovito igro, ob kateri je uživala tokrat večstisočglava množica prijateljev košarke.

Celje : Sovjetska zveza 78:94 (41:48) — Celje: Bassin 12, Tone Sagadin 16, Polanec 8, Jelovac 14, Z. Sagadin 4, M. Sagadin 8, Zorja 16, Ramšak, Jerič, Leskovar, Divjak Erjavc — Sovjetska zveza : Krikun 12, Arzamaškov 9, Bolšov 2, Kovalenko 15, Dvorni 20, Andrejev 18, Audjejev 18, Zarmuhamedov, Jedeško, Aleksander Bjelov, Sergej Bjelov, Paulauskas, Sodnika Oblak in Pur.

Po tekmi pa avtogrami

Borbe pod koši so vedno ostre.

PRIZADEVNI STRELCI

Strelska družina »Franja Vrnčar« na Gorici pri Slivnici je bila ustanovljena leta 1963. Iz leta v leto je aktivnejša in predvsem po zaslugi prizadevnega predsednika Albina Kroflla šteje danes že čez 30 članov. Tekmujejo v različnih krajih v okolici in v glavnem osvajajo prva mesta.

Uspehi pa jih ne uspavajo in zavedajo se, da morajo za uspešno delo še marsikaj storiti. Tako nameravajo že v tem letu v osnovni šoli ustanoviti pionirski odsek, povečati število članstva in skupno z gasilskim društvom urediti strelsko dvorano. V ta namen so nekaj sredstev že zbrali, objubljeni pa jim je tudi pomoč občinske strelske zveze. Ob veliki prizadevnosti predsednika in vsega članstva pričakujejo, da jim bodo vsi načrti uspeli.

F. S.

ŠPORTNE VESTI IZ SAVINJSKE DOLINE

V I. kolu prvenstvenega tekmovanja v drugi republiški odbojarski ligi so igralci TVD Partizana Sempeter doma premagali ekipo Ljutomera s 3:2. Srečanje je bilo zelo razburljivo.

TVD Partizan Polzele je pripravil prvenstvo Polzele v šahu. Nastopilo je 13 šahistov. Zmagal je Florjanc z 10,5 točke, drugo in tretje mesto si delita Jezernik in Brišnik z 9 točkami, peto in šesto Pevnik in Vošnjak z 8,5 točke itd. Prvi trije so dobili praktične nagrade.

Občinskega prvenstva občine Zalec v kegljanju za posameznike se je udeležilo 60 kegljačev. Tekmovalci so imeli dva nastopa. Najboljši je bil Čehovin 1813 podrtih kegljev pred Brglezom 1803, Bračunom 1796, Kunstom 1787, Zagodetom 1782 itd. Tekmovanje je organizirala OZTK Zalec, pripravil pa ga je Kegljaški klub Zalec.

V nadaljevanju tekmovanja v štajerski rokometni ligi so rokometarji Partizana Petrovče doma premagali ekipo Rudarja iz Velenja s 24:18. Najboljši strelca pri domačih je bil Klinc 9, pri gostih pa Silošek s 5 goli.

T. Tavčar

ŽALEC 69 (26) STEKLAR 49 (27)

V soboto je bila v Zalcu odigrana prvenstvena košarkarska tekma II. republiške lige (vzhod), med mlado domačo ekipo, ki se je po dvoletnem premoru zopet vrnila v to ligo in Steklarjem iz Rog. Slatine. Kljub temu, da so v tem srečanju gostje veljali za favorite, so domačini zasluženo zmagali predvsem po zaslugi odlične igre v drugem polčasu, ko so povsem nadigrali goste iz Rogoške Slatine. Najboljši pri Zalcu so bili Ramšak, Rehar, Škrbec Andrej in Kranjc, pri Steklarju pa Drimel, Markovinovič in Krivec. Pred 100 gledalci sta sodila Petkovič (M. Sobota) in Grošger (Sl. Konjice).

KK ŽALEC: Ramšak 31, Rehar 21, Škrbec M. 8, Škrbec A. 6, Kranjc 2, Dolinar 1, Rezac, Koprivc, Bauer, Dajčar, Rebec in Korent.

KK STEKLAR: Drimel 19, Markovinovič 15, Krivec 10, Vuković 3, Bertalanec 2, Tajnšek, Kranjc, Jugovinar in Črnaša.

O. HOLZINGER

športne vesti

GIMNASTIKA

V Zalcu je bilo minulo nedeljo pionirsko prvenstvo celjskega gimnastičnega centra za nižjo stopnjo v vajah na drodju. Udeležile so se ga vrste in posamezniki partizanskih društev Celje mesto, Celje Gabrje, Store in Slovenske Konjice. Rezultati — pionirji: 1. Slov. Konjice 275,3; 2. Celje mesto I 267,7; 3. Kovinar Store 260,6; pionirke: 1. Celje mesto I 209,5; 2. Gabrje 203,1. Med posamezniki je zmagal Jurak pri pionirjih in Lončarjeva pri pionirkah.

M. RUDOLF

PLAVANJE

Preteklo nedeljo je bilo v Kranju letošnje člansko republiško prvenstvo v plavanju v zaprtih bazenih, ki so se ga udeležili tudi mladi plavalci celjskega Neptuna. Zaradi bolezni v ekipi so nastopili precej okrnjeni, pa kljub temu je bil njihov nastop dokaj uspešen. Med sedmimi ekipami so osvojili 5. mesto pred trboveljskim Rudarjem in Celulozarjem iz Krškega. Med najboljšimi rezultati je treba omeniti Mirnika, ki je preplaval 100 m prsno v času 1:23,7 ter Bobnovo, ki je preplavala 100 m hrbtno v času 1:30,0.

HOKEJ NA TRAVI

Igralci Gaberja so v nadaljevanju zvezne lige v hokeju na travi, v skupini zahod igrali v nedeljo v Zagrebu proti poprečni Mladosti. Kljub izenačeni igri pa so podlegli domačinom z minimalnim rezultatom 0:1 (0:0).

NOGOMET

Končno smo videli na Glaziji dobro igro in zmago domačega moštva Kladivar. V srečanju proti Nafti so domačini pričeli zelo skromno in gostje so že v 22. minuti vodili 2:0. Ko pa se je vilo in je ves drugi polčas deževalo, so se domačini ob odlični igri Koblenčerja zbrali in poraz spremenili v zmago. Zapored so imeli številne priložnosti, iz katerih so Reberšak dvakrat ter Motoh in Kuder zadeli v črno. Omeniti pa je vredno, da so poleg tega imeli še številne priložnosti in so kar šestkrat zadeli vratnico.

Končni rezultat srečanja je 4:3 (0:2). Dobro igro pa so tokrat pokazali prav vsi. Posebno pa moramo pohvaliti obe krili — Kudra in Koblenčerja.

V conski nogometni ligi je bilo dovolj uspeha za celjske predstavnike. Olimp je zmagal v gosteh proti Fužinarju 3:1, Kovinar prav tako v gosteh proti Akumulatorju 1:2, Steklar pa je igral neodločeno 0:0 proti Belčičih v gosteh. Doma pa sta izgubila Šostanj in Dravinja. Na razpredelnici je Steklar drugi, Olimp tretji, Kovinar peti in Dravinja šesta.

DVIGANJE UTEŽI

Celjski dvigalci so dosegli drugi uspeh. V gosteh so premagali Herkulasa iz Bača z rezultatom 4:3 in se na razpredelnici pomaknili za dve mesti navzgor. Za Celjane so ta uspeh priborili Čuček 230 kg, Gasperlin 260, Glavač 360, Jože Urankar 395, Slavko Urankar 382,5. Dvigalci imajo sedaj odmor in 7. septembra nastopijo doma proti Slavoniji.

JK

ROKOMET

Rokometarji Celja nadaljujejo tradicijo porazov na tujih igriščih, pa čeprav je nasprotnik vsaj na papirju slabši. Napadalec v spomladanskem delu tudi ne morejo preseči številko deset pri doseženih golih. Tako so tudi v tem kolu v Goraždu zapustili igrišče poraženi s tesnim rezultatom 12:10. Kljub temu je bil razplet na ostalih igriščih toliko ugoden, da so Celjani ostali slej ko prej na tretjem mestu v lestvici. O startu na prvo mesto v drugi zvezni ligi pa ne more biti več govora. Tudi če bi v naslednjem kolu na Skalni kleti premagali sarajevsko Bosno, bi za njo nastajali še za tri točke, s slabo igro v napadu pa dvomimo celo v to zmago.

— ed

ATLETIKA

Drugi del kvalifikacij za atletski pokal Slovenije, v katerem je bil na sporedu drugi del discipline, je minil v slabem in deževnem vremenu. Kljub temu je nastopilo v disciplini žensk na 400 m kar 36 tekmovalk. Lesek je skočil s palico 470 cm, Pavšarjeva je dosegla nov republiški rekord za st. mladinke v teku na 400 m s časom 57,4. Drugi boljši rezultati — moški: 200 m Kocuvan (K) 21,6, 800 m Zalokar (K) 1:53,6, Palica: Lesek (K) 470 cm, disk: Mijač (K) 47,79, kladivo: Vidmajer (K) 50,87, itd. Ženske: 60 m: Dermol (K) 7,6, 100m: Pavšer (K) 12,3, 400 m: Pavšer 57,4 (K), kopje: Urbančič (K) 39,98 itd.

T. TAVČAR

ODBOJKA

Obi celjska predstavnika v republiški ligi sta ostala praznih rok. Moška vrsta je doma izgubila proti republiškemu prvaku Kamniku z rezultatom 0:3 (15:17, 9:15, 8:15). Samo v prvem setu smo videli izenačeno igro, v kateri so Celjani celo vodili 9:3, in 14:11. Toda to je bilo premalo za končni uspeh.

Ženska vrsta je gostila lanskoletnega predstavnika Slovenije v zvezni ligi — Maribor. Borba je bila precej izenačena in tehnično na visokem nivoju. Žal pa so domačinke po vodstvu 2:0 v setih izgustile igro iz svojih rok in izgubile srečanje z rezultatom 2:3. To ne bi bilo potrebno, če bi domačinke imele malo več fizične kondicije. Dobro igro je potrdila edinole Metka Lesjak. Seti so se končali takole: 15:9, 15:10, 10:15, 9:15, 10:15.

STRELJANJE

Celjani smo osvojili še en naslov republiškega prvaka. To je uspelo moški vrsti strelskega društva Celje. Na republiškem prvenstvu v streljanju z značno puško inozemskega izvora je celjska četverka Jeram, Dobovičnik, Seršen in Jager med šestnajstimi društvi zadela največ krogov — 2154. Drugi je Maribor 2129 in tretji Kranj 2124.

Od Celjanov so osvojili boljša mesta sledeči strelci: 5. Jeram (Ce) 543, 6. Brečko (Kovinar) 541, 7. Dobovičnik (Ce) 540, 10. Seršen (Ce) 539, 14. Strajher (Tempo) 538, 17. Dečman (Kovinar) 535, 20. Jager (Ce) 532 kroga.

Koncem tedna odpotujeta v Novi Sad kot člana republiške reprezentance kar dva Celjana. Tone Jager bo tekmoval v malokaliberski precizni in standardni puški, Jože Tržan pa v pištolah. Slednji je na igrišču v Bolgariji postavil nov republiški rekord v pištoli proste izbire.

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

V nadaljevanju prvenstvenega tekmovanja v celjski nogometni podzvezi so bili doseženi take rezultati: I. skupina: Smartno : Vojnik 2:1, Senovo — Zalec 2:2, Opekari — Celulozar 4:2, Osankarica — Straža 5:1, Papirničar — Ljubno 2:3. Na lestvici vodi Smartno. Rezultati II. skupine: Gotovlje — Polzele 5:1, Smartno B — Boč 1:2, Pivovar — Pomkva 3:4, Oplotnica — Steklar B 4:1. Na lestvici vodi Pomkva.

T. TAVČAR

Srečanje

NARAVA JE LEPOTICA

Kot nepričakovano darilo so se tistega popoldneva prikradli skozi sivo kopreno svinčenih oblakov prvi sončni žarki in zableščala se je dolina ob Savinji v svojem polnem maškem žaru. Neverjetno, kako je nepričakovano sonce vplivalo tudi na ljudi. Kot bi dreznil v mravljišča, so postopali pred hišami in zrl v nebo, v razmočena polja in besedovali o zaostalih delih.

VILKO MAJERHOLD, šofer, avtomehanik, gostinec in še kaj, me je že pričakoval, saj sva se že nekajkrat dogovorila, da bova, ko si bo odtrgal nekoliko časa, posešla za mizo, da mi pove kaj zanimivega iz svojega bogatega življenja.

»Dober dan, Vilko« ga pozdravim in hkrati pobaram, če ima kaj domačih salam. V mislih sem že videl lep narezek, kajti res je, kar je res, čez Gornjesavinjske salame ga ni, da o želočcu seveda ne govorimo.

»Salame, žal, teh pa nimamo, ker mi je pes ušel v šrambo in je vse požrl.« mi je hudomušno odvrnil Vilko. Tudi to je ena plat njegovega življenja. Poln humorja in dobre volje, vendar pripravljen za šalo, za potegavščino in vse, kar zraven sodi.

»Se ti ne zdi, da bi bilo koristneje, če bi kaj napisal o lepota naše doline, o Matkovem kotu, o vsem, kar je tam lepega, kot pa da bi pisal o meni Hudomušneži se bodo samo smejali...« me je začel prepričevati, ko sem pripravil beležko in silil vanj s prvimi vprašanji. »Le počasi prijatelj. Najprej je treba nekaj zagrizniti, malo zaliti, šele nato se dela. In tako bova tudi storila, kakšen konec stare salame bomo pa tudi še našli, drugače bomo pa želočca narežali.«

Tako sva tudi storila in priznati moram, da sem že jedel dober savinjski želoдец, tako dobrega pa že dolgo ne. Izkoristil sem priliko in hitro ga vprašam:

»Vilko, tu v Sentjanžu imaš gostilno, v Matkovem kotu penziona, ki si je že pridobil svoj sloves tudi preko me a

naše domovine. Koliko si kaj pripravil želodecov za letošnjo sezono?« ga vprašam.

»Veš, takole se bova zmeinit. O številkih ne bova nič govorila, če nočeš, da mi financarja spraviš na glavo. Zapišeš pa lahko, da sem jih pripravil toliko, da jih za gvišno ne bo zmanjkalo ne tu in ne v Matkovem kotu.« se je odrezal in takoj pristavil, da je tisto o financerjih le zgolj šala.

»Tudi si doma, iz teh krajev, povej mi kaj o svoji mladosti, o dosežanem življenju.« ga povprašam, ko si nataka kozarec piva in me zre preko mize.

»Pri hiši nas je bilo pet. Razkropili smo se po svetu, jaz sem končno ostal doma. Izučil sem se avtomehaničarske stroke in ob okupaciji sva z bratom zbežala pred gestapom v Avstrijo. Tu so me mobilizirali in pod pretvezo poslali v Rusijo. Polnih 22

Takole so sredi Glavnega trga v Mariboru »gihali« za plačilo krožne vožnje po Mariboru. Moški s kravato je VILKO MAJERHOLD.

mesecev sem prevažal tovarnjak po ruskih cestah, ko sem januarja 1944 dobil dopust, ki pa ga nisem utegnil izkoristiti, ker sem takoj, ko sem prišel domov odšel v partizane. Delal sem na TV liniji, stanica 22 in tu ustanovil še krojaško ter čevljarско delavnico in puškarno. Po končani vojni sem bil nekaj časa na komandi mesta v Celju, kot šofer, nato pa

sem se demobiliziral in se vrnil domov.«

»Ali nisi nekaj časa vozil tudi avtobus?« ga prekinem.

»Da, toda le nekaj mesecev. Pomagal sem Pavelnu Urhu iz Solčave. Nato sem odprl svojo delavnico. Leta 1955 pa sem vse to obesil na klin in sem odprl gostilno. Imam namreč tudi štiriletno gostinsko šolo.«

»Brez zamere, Vilko, toda govornice se širijo o tebi in še nekom, glede neke čudne vožnje v Mariboru. Kaj je bilo s tem?« ga pobaram, čeprav sem štorijo že poznal, povedala mi jo je žena, toda želel sem, da mi jo ponovi.

»Ja, fant moj, to je bila pa štorija in pol. Ustanovili smo društvo šoferjev in avtomehaničarjev in kmalu smo organizirali izlet v Maribor. To je bil velik dogodek. Danes je seveda drugače. Kdo bi pa še šel v Maribor na izlet? Hočimo ti mi takole po »tistem

šmenta, ko smo jo drugič mahali čez glavni trg, je bilo tož že polno radovednežev, ki so stiskali glave in se verjetno spraševali, le kdo bi to mogel biti. Jaz jih pozdravljam naprej, oni mi odzdravljajo, kar mi naenkrat šine v glavo misel, da bo treba fijakarja tudi plačati. Hitro skočim z voza, se pomešam med ljudi na pločniku in opazujem, kako je Plesec potlepo nadaljeval, ne da bi vedel, da mene ni več zadaj. Ko sta čez čas zopet privozila mimo, me je opazil med ljudmi. Velet, je ustaviti in nato se je pričelo pregovarjanje — o plačilu seveda. Zbralo pa se je tudi nekaj naših sotovarišev in pričeli so slikati, da bi se ohranil spomin na to veliko »furo«. Pa ti opazi kočijaž kolege, kako slikajo in kar naenkrat pravi, da ni treba nič plačati, ker so vse to sedaj slikali novinarji in bo to objavljeno, to pa je zanj največja reklama. Vzravnal se je na prednjem sedežu in pognal pretegnjeno kljuse... E, prijatelj moj, to ti je bilo smešno.«

»Vidiš, kako vse prav pride in slika bo pa le prišla v časopis, čeprav po več kot dvajsetih letih Sicer pa pustiva o, Vilko vsi ljudje vedo, da si pravzaprav strasten zbiralec korenin in drugih predmetov in narave. Kako je s tem?«

»To je pa zopet nekaj drugega. Veš, mnogi so že prišli k meni, češ prodaj mi to ali ono figurico, vidiš, pa jih ne prodajam. Ne zbiram jih zaradi tega. V vsaki stvari v naravi je nekaj lepega, samo pravilno je treba pogledati. Spočetka ljudje nič ne vidijo, ko pa jim neko korenino pravilno obrneš, pa opazijo figurico. No da, včasih tudi nož opravi svoje, ko je treba tu in tam malo odrezati. Oseben sem prepričan, da narava v nedrjih krije prav take lepote, kot jih ustvarja na površju. Le odkriti jih je treba, treba je znati gledati. Povsod okoli nas je toliko lepot, pa jih ljudje žal vse manj vidijo. Veliko sem tega že zbral, samo časa nimam, to je problem. Sicer pa pridi pogledat, me je povabil v sobo. Res je kaj videti!«

Vilko s »kozorogovimi« rogovi, seveda ne pravimi, temveč je to le ena izmed naštetih korenin, ki jih zbira.

»V Matkovem kotu imaš manjši penzion. Kakšne imaš načrte v zvezi s tem. Boš objekt še naprej razvijal?« me zanima.

»Zaenkrat sem kočico malo razširil, uredil nove sanitarije. Razpolagam s 23 posteljami, v načrtu pa imam dvojje stvari: najprej bom usposobil igrišče za male sporte. Splani-rano je že. Ljudje se morajo ukvarjati tudi s tem. Poleg tega pa lahko zapišeš še to, da bom za gvišno zgradil tudi manjši bazen, da se bodo gostje lahko kopali. Sicer pa je tako. Tam gor v planini je tako lepo in tja zahajajo taki gosti, ki vedo, zakaj so tja prišli. Jaz pa poskrbim še za to, da so solidno in hitro postreženi. Z junijem, ko bomo stalno odprli, bo vse za sedeno, saj je že mnogo stalnih obiskovalcev, ki pri meni tam gor v planini preživijo po nekaj dni zaslužnega počitka. Ni ga lepšega kraja, kot je Matkov kot, to ti povem!« je pristavil in segel po zalogaju visokega kruha, ki ga menda peče ljubinski pek. Odličen je!

Se sva besedovala o tem in onem, pa sva se vedno tako

ali drugače vračala v njegov Matkov kot, ki se mu je, ko vse kaže, zapisal z vsem, kar ima. Znova in znova je govoril o njem, o podzemeljski jami, ki da je v bližini ceste in krije prečudovite kapnike škoda le, ker je ljudje ne morejo videti. Veliko sva govorila o gostinstvu, o razvoju turizma v Gornji Savinjski dolini. Prepočasni vse to napreduje, čeprav so možnosti ve-like.

Svojevrsen človek je tak Vilko, saj je med drugim tiste vrste človek, ki jih je ljudska govorica označila kot »stavžentkinstlerje«. Vse naredi sam, od zidarskega, do mizarjskega od kuhanja za svoje goste, do strežbe za mizo.

Obiščite ga kdaj v njegovem Matkovem kotu, pa me lahko primete za vsako besedo, k sem jo napisal o njem. Možak in pol trden kot korenine, ki jih zbira, vesel in pri srčen, kot svet okoli, ki ga obdaja. Takšen je Vilko Majerhold, takšnega poznajo ljudje in takšen bo ostal. Gornjesavinjecan — skratka.

BERNI STRMCNI

med štirimi očmi

ZALJUBLJENA

Draga Nataša, prosim, da ne objaviš tega pisma, ker bi me prijateljice takoj spoznale.

Stara sem dvanaest let, zaljubila pa sem se v trinajstletnega fanta. Nekaj časa sem živela v prevari, da ljubi samo mene. Potem se je začelo. Zvedela sem za več deklet, pa tudi moja prijateljica je bila med njimi, po katerih je fant gledal. Sedaj smo ljubosumne ena na drugo. Ko je bil med fantom in mano prvi preprij, se je začel proti meni postaljati z drugimi dekleti. Meni je bilo tako hudo, da nisem nič spala, on pa se je zabaval z drugimi. Potem je bil spet dober z mano kakšen teden. Pa me spet ne pogleda. Tako se ponavlja. Povej mi prosim, kako naj ga pripravim, da bo ljubil samo mene. Ne napiši, naj mu rečem adijo, ker tega ne bi zmožla.

Darja
Ljuba Darja,
si pa res hecna, kam pa naj ti odgovorim, če svoje-ga naslova nisi izdala? Morala sem ti torej v naš tednik,

pa tudi drugače bi ti, ker se ne trese zemlja in podira svet, če te prvi fant vleče za nos. Komaj dvanajst let imaš, pa že te mučijo hude, nepopisne skrbi. Bi ne bilo še lepše sanjati o princu, ki bo prihajal na belem konju in ti bo zvest na veke? Pa šalo v stran in k stvari! Škoda se mi zdi tvojih noči, da jih izgubljaš za trinajstletnega fantiča, ki mu še puh ni pognal pod nosom in še ne ve, kaj je zvestoba, kaj je ljubezen. Vajina razmerja mi nisi podrobno opisala, pa upam, da je vse še v mejah prijateljstva, ki mora biti prav v tem obdobju najmočnejše. In če je samo to, potem ne vidim razloga, da tvoj dečko ne bi smel spregovoriti še z drugimi dekleti. Recepta za ljubezen ti ne morem dati in storila bi na tvojem mestu tisto, kar pravijo ti, da ne moreš, pokazala bi fantu hrbet. Če mu je kaj do tebe, bo že našel pot, da se ti spet približa.

Pa še ena misel mi roji po glavi. Bolje je, da pustijo otroci igro z vžigalicami pri miru!

Nataša

NEPRIJETEN ZADAH

Vseč so mi vaši odgovori v rubriki Med štirimi očmi, zato sem se odločil, da vas povprašam za nasvet.

Star sem dvajset let. Moja nadloga je neprijeten vonj iz ust. Tega do nedavna nisem imel. Hodil sem že in še hodim k zobozdravniku, pa tudi po umivanju zob ni najboljšo. Zanima me, če moram k zdravniku, ali pa lahko v lekarni dobim kakšno reč. Morda sem bolan na pljučih, vendar to izključujem, ker me ni nikoli bolelo v prsih. Ustni zadah me moti tudi zato, ker se ne upam približati dekletom.

Marjan

Dragi Marjan,

Jaz bi svoje korake na tvojem mestu usmeril k zdravniku. Se prej pa bi povprašal zobozdravnika, če ga res obiskuješ, ali je z zobmi vse v redu, potem pa bi šel k splošnemu zdravniku. Lahko so vzroki globlji, pa se ni za igrati. Kar mislim si, da je s tako nalogo težko misliti na dekleta, zato čimprej odidi po nasvet ali na pregled k zdravniku, ki ti bo najbolj natančno povedal in odkril vzrok za neprijetni zadah iz ust.

Igor

ženin vsakdan

ZAVEZANA MLADOST

Naj se v našem kramljanju o modri kdo ne ustraši, da mislimo mladost izriniti iz naših cest ali jo uokviriti v poškrbljenost visoko zaprtih oblek. Tako smo zapisali v naslovu zato, ker je danes kravata, zavezana pod vratom eden izmed zadnjih krikov mode za mlade. Zato le pogumno sezite po njej vse tiste, ki odrasčate v drugo desetletje, pa tudi tistim prisojci, ki so se rosnih let že otrele. Odvisno je od tega, kako si kravato zavezemo in kakšno izberemo. Če bo zelo pisana, bo pristajala bolj mladim, če pa bo enobarvna, bo strožja in primerna tudi za starejšo državljanke. Izredno lepa je kombinacija modrega kompleta in rdeče kravate, ki je lahko narejena iz različnih materialov. Če prevladuje lahko blago, si ne smemo zavezati volnene kravate, ki bo delovala izredno togo in težko. Zapomnite si pravilo — k lahkeemu kompletu lahko kravato, k volnenemu iz kompaknejšega blaga. Naj zafrfo-

ta po zraku ali pa se vleže po prsih.

Pogumno torej sezimo po novi modni muhi, ki nas dela tako ljubke in koketira malo z moškimi!

KROŽNA PLEŠAVOST

Pri krožni plešavosti začno lasje na enem ali več mestih hkrati izpadati v obliki ostro začrtanega kroga. Koža na teh mestih navadno ni vneta. Vzroki za to obliko kožne bolezni so različni in do danes še ne popolnoma razjasnjeni. Motnje v živčnem in hormonalnem sistemu, dedno nagnjenje, kronična vneta žarišča in podobno. Ugotovljeno je, da duševne motnje lahko ta pojav sprožijo in poslabšajo. Pri kronični obliki krožne plešavosti lahko pride tudi do nastanka popolne pleše. Zdravila in nego bo tudi tu doletel zdravnik specialist, sami pa bomo pomagali z brezhibno higieno in utrjevanjem lasišča. Če zgodaj ugotovimo krožno plešavost in pravočas-

no obiščemo zdravnika, lahko že po nekaj mesecih lasišče ozdravimo.

SEBOREIČNI PRHLJAJ

Seboreični prhljaj je motnja v zaroženevanju kožnih povrhnjice. Belkaste, suhe luske se kopičijo na lasišču odstranjujemo pa jih s čisti njem ali praskanjem. Pogosto se suhemu prhljaju pridruži še lojavica — pretirano delovanje lojnic. Luske postanejo mastne, rumenkaste. Lasje so mastni, premočno izpadajo, lasišče srbi. V večini primerov je treba zdraviti z vitamini, pravilno prehrano, pravilno nego lasišča. Oblog lasišča z zmesjo ricinusovega žvepla in olja lahko zelo pomagajo, če so stalne in obenem odstranjujemo tudi notranje vzroke. Lase peremo z oljnim šamponom ali katrionom in žveplovim milom. Žveplo rahlja in odpravi poroženelost in učinkuje kot razkužilo proti morebitnim zunanjim povzročiteljem. Lasišča nikakor ne smemo drgiti s praskanjem ali drgnjenjem. Masiramo le s priskom in premikanjem kože.

BOZA MLAKA

KOSMET — Rugorska klisura

Zakaj je Kosovo takšno, kot je? Ni prostora za analizo zgodovinskih in socioloških dejstev. Pred 25 leti, ko je bil v Jugoslaviji sprejet prvi petletni načrt, je znašal narodni dohodek na Kosovu 52 % tedanjega zveznega poprečja. Deset let kasneje se je zmanjšal na 42 %, čez dvajset let na 36 %, danes pa znaša narodni dohodek na prebivalca na Kosovu komaj še 31 % zveznega poprečja. To je vsekakor posledica skromnih investicij, kar pomeni tudi počasnejšo preobrazbo prebivalstva.

Nerazvitost prinaša težave. Medtem, ko porast prebivalstva zahteva odpiranje vedno več novih delovnih mest, razmere gospodarstva na Kosovu zahtevajo investicijska vlaganja v bazično industrijo, v kateri je vsako delovno mesto izredno drago. Posebno karakteristična je energetika. V to je skoncentriran precejšen del sredstev. V preteklih petih letih je vsako novo delovno mesto na Kosovu stalo za 62 odst. več, kot je zvezno poprečje. Da bi bile težave še večje, so cene glavnih proizvodov kosovske industrije maksimirane. Tu gre za svinec, cink, električno energijo in umetna gnojila.

Industrijski obrati navedenih panog so bili zgrajeni s krediti na kratke odplačilne roke in z visokimi obrestnimi merami. Posledica tega je trikrat večja prezdolženost kosovskega gospodarstva v primerjavi z zveznim poprečjem.

Tako opisani problemi Avtonomne pokrajine Kosovo, nakazujejo poti na

daljnega razvoja. Osnovni cilj je, da bi dosegli 420 dolarjev narodnega dohodka na prebivalca. Za celotno Jugoslavijo je predvideno, da naj bi leta 1975 dosegli 1.000 dolarjev narodnega dohodka. Ambicije Kosova s 420 dolarji bi pomenile, da se pomakne odnos v doseganju zveznega poprečja od sedanjih 31 na 42 odst. Prvo leto planiranega obdobja je mimo, Kosovo pa se ne približuje cilju...

KAKO VENDARLE DOSEČI 420 DOLARJEV?

Republike so se sporazumele o ukrepih za hitrejši razvoj Kosova v primerjavi z ostalimi nerazvitimi območji v Jugoslaviji. Glede na to naj bi bilo v Kosovu do leta 1975 investiranih 14 milijard dinarjev, kar bi bilo trikrat več kot v preteklem petletnem obdobju. Investirali naj bi v glavnem v predelovalno industrijo. Za nova vlaganja v proizvodnjo surovin, za kar pokrajina neposredno ni zainteresirana, pa bi se morali dogovarjati z industrijo v ostalih delih Jugoslavije, ki te surovine potrebuje. Med pomembne akcije je treba vsekakor prišteti hidrosistem Ibar—Lepenac, ki bo odpravil pomanjkanje vode v vzhodnem delu pokrajine.

NAJPREJ »MALO KOSOVO«

Kosovo je komaj prešlo predindustrijsko fazo razvoja. Vendar bo leta 1975,

Avtonomna pokrajina Kosovo

SVINČENA UTEŽ NA JUGOSLOVANSKI LESTVICI RAZVOJA

Ko je govor o nerazvitih predelih Jugoslavije in njihovih problemih, se Kosovo vedno odvaja, ker je jugoslovanska skupnost spoznala, da nerazvitost te pokrajine pomeni svinčeno utež celotnemu razvoju in da bo jutri še huje, če se razlike v razvitosti ne bodo zmanjševale. Z osmimi zaposlenimi na tisoč prebivalcev, s komaj tretjino poprečnega jugoslovanskega narodnega dohodka na prebivalca, zavzema Kosovo nesporno zadnje mesto na tabeli nerazvitosti. Če je potrebno navesti tudi primer prednjačenja pred ostalimi, potem je to naravni prirastek prebivalstva, ki je na prvem mestu v Evropi, odstotek nepismenih in nezaposlenih.

ko bi se pokrajina do neke mere približala bolj razvitim predelom države, na Kosovu živelo še vedno 55 odst. kmečkega prebivalstva.

Doslej največji gospodarski uspeh pokrajine je nedvomno izkoriščanje lignita, svineca in cinka — glavnih kosovskih surovin. S tem so položeni temelji predelovalni industriji. To pa še ne pomeni, da bi se lahko že doslej bistveno spremenila socialna struktura prebivalstva, saj je od milijon 200 tisoč prebivalcev pokrajine zaposlenih komaj 70 tisoč ljudi.

Metalurško-kemični kombinat »Trepča« je sicer pomemben za industrializacijo pokrajine, toda ta kombinat stagnira. V preteklih petih letih so nekoliko modernizirali posamezne rudnike. Kombinatski »Trepča«, ki ima vsega 20 obratov v Srbiji in v Crni gori, zaposluje 12 tisoč delavcev. Drugi pomembnejši dosežek je rudarsko-energetsko-kemični kombinat »Kosovo« v Obiliću pri Prištini, ki izkorišča velikanske zaloge lignita za proizvodnjo električne energije, industrijskega plina in oglja, kmalu pa bodo pričeli proizvajati tudi azotna gnojila. Ko bo zgrajena peta termoelektrarna s kapaciteto 200 megavatov, bo zaključen takoimenovani kompleks »Malo Kosovo« in na vrsto pride »Veliko Kosovo«. Od Obilića do Skopja je speljan plinovod, gradijo pa ga tudi proti Kosovki Mitrovici, v načrtu pa je še plinovod proti Nišu. V nerazviti občini Glogovac bodo v treh letih zgradili topilnico niklja. Rezerve te rude računajo na 24 milijonov ton, ponuja pa se površinski odkop. Prva tekstilna tovarna na Kosovu je bombažna predilnica v Prištini, ki surovine izključno uvaža, svoje izdelke pa izvažajo, pri čemer pa navezuje stike tudi z domačimi potrošniki bombažnega prediva. Omeniti je še vredno industrijo sintetičnih vlaken v Prizrenu, ki je imela precejšnje težave. Ko pa se je preusmerila na proizvodnjo poliestra, so se razmere močno izboljšale.

ČLOVEŠKI VIDIK INDUSTRIALIZACIJE

Uvajanje industrije na tako zaostalem območju, kot je Kosovo, je po pravilu izredno dolgotrajno tudi v takšnih tovarnah, ki so vključene v podobne industrijske gigante kot je

»Crvena zastava« ali niška Elektronska industrija. Karakterističen je primer pečke tovarne avtomobilskih delov, v kateri so morali uvesti prisilno upravo, da bi proizvodnja normalno stekla. To je tovarna, ki izdeluje sedeže in zadnje obloge za Fiat 1300 in 125 PZ. V tovarni se postopoma usmerjajo tudi na izdelovanje delov za tovarnjake znamke fiat in OHM.

NAJPREJ ODZIV V SRBIJI

Kar zadeva sodelovanje večjih jugoslovanskih tovarn z gospodarstvom Kosova, je potrebno poudariti, da je bil prvi odziv v tovarnah ožjega območja

Srbije. Elektronska industrija Niš ima že nekaj let obrat v Uroševcu, gradijo pa manjšo tovarno elektromotorjev in likalnikov. Smederevska železarna gradi v Uroševcu tovarno šivnih jeklenih cevi, medtem ko ima beograjski »Intereksport« v Prištini tovarno zidnih tapet. »Prva petletka« iz Trstenika je že pred sedmimi leti odstopila proizvodnjo hidravličnih amortizerjev Prištini. Tovarna se dobro razvija in sodeluje tudi z velenjskim »Gorenjem«.

Čeprav so vse omenjene tovarne grajene v glavnem s sredstvi Avtonomne pokrajine Kosovo, je pomnilo vključevanje v dobro razvite delovne organizacije hitrejšo osvajanje teh

nologije in organizacije dela. To je vsekakor pomoč Kosovu, pričakovati pa je, da bo v bodoče vse večji priliv kapitala v to pokrajino. Računajo predvsem na partnerje za svinec, cink, nikelj in električno energijo.

Kosovo razpolaga tudi z dvema centroma za razvoj zimskega turizma. To je na Sari in na Prokletijah.

Ob vsem tem bi moralo kosovsko gospodarstvo letno povečevati produktivnost dela za 8 do 9 %, da bi stopili v korak z ostalimi in da bi dosegli tistih, danes še ne dosegljivih 420 dolarjev narodnega dohodka na prebivalca.

TEODOR BRUDAR

S KREDITOM
NAJCENEJE
GRE

**BREZ
POROKOV**

**ENOSTAVNO IN HITRO
NAJETJE KREDITA**

V VSEH

PRODAJALNAH

TEHNO-MERCATOR
CELJE

Ciril Špindler

RSK

Celje je v avstrijskih časih slovelo kot izredno čisto mesto.

Kako ne bi, ko pa je po njegovi glavni ulici, takrat imenovani Dunajska cesta, iz dneva v dan vihtel brezovko visok možak, ki mu nismo vedeli pravega primka, ampak smo ga klicali le z Rsk. Hudomušneži so trdili, da se ga je vzdevek prijel, ko so mu nekoč za nevarno počle hlače pa

je reklo rsk. Tega možakar ni rad slišal, toda celjski paglavci, ki sem med njih sodil tudi sam, smo ga radi dražili z rskom. Seveda smo morali z eno nogo biti pripravljeni na beg. Kogar je dohitel, ga je pošterno oplazil s svojo metlo. To pa ni bil mačji kašelj, saj je mož v višino meril bližju dva metra. Če pa so bile silovite kot pri Martinu Krpanu,

Rsk je bil poleg Tina Ukija, tega celjskega Krjavlja, najpopularnejši celjski original. Tina Ukija je prekašal le po svoji dobrodušnosti. Za krajcar ti je zaukal tako glasno, da je bilo veselje. Galerija posebnih pa ne bi bila popolna, če se ne bi spomnili malega Italijana, ki smo mu pravili Napolitanec. Ali je bil res doma iz Napolija, ne vem; toda harmoniko je ob večerih igral tako ganljivo, da je utihnil zabvi zbor v Koprivnici.

Ko me je pozneje življenjska pot zanesla po svetu, sem povsod srečeval posebnosti, ki so zabavali staro in mlado. Med njimi se posebej odlikuje »Sarajlija«, imenovan Ludi Nikola. Po sarajevskih ulicah in lokalih je dolga leta stresal politične zbadljivke, ki so

se jim vsi smejali. Tudi oblasti mu niso prišle do živca, ker je pač Nikola veljal za »pamečno budačo«. Pravili so, da je nekoč ustavljal vlak na odprti progi in začudenemu vlakovodji dopovedoval, da ločimotivi manjka fesa. V tistem času je bil prometni minister Mehmed Spaho, ki menda ni ponoči ni snel fesa (samo ko je potoval v Atatürkovo Turčijo). Po nemški zasledbi Sarajeva je Nikola na mostu čez Miljacko ustavljal nemškega podoficirja na motociklu, češ, njegova lahko ustavi samo on in Stalin. Bilo je to po bitki pred Mokro. Toda Nemec ni bil dovozen za takšne vvice. Pograbil je Nikolo in ga vrget v reko. V mrzlih valovih Miljacke se je Nikola prehladil in umrl. Baje so mu množice priredile pogreb, ka-

kršnega dotlej niso pomnili.

Ne vem, kdaj je umrl Rsk. Toda spomin nanj se mi je zagrebel v dušo zaradi moralne lekcije, ki sem jo prejel v rani mladosti.

Bilo mi je osem ali devet let. Nisem mogel mimo pometača, da ga ne bi dražil z »Rskom«. Dogodilo pa se je, da me je nekoč mamika poslala po pivu. Toda izgubil sem spotoma desetico in si nisem upal staršem pred oči. Glasno sem jokal in nisem sprva nič opazil, da stoji pred menoj strašni Rsk. Ljubeznivo me je povprašal, zakaj tako bridko jočem. Ko sem mu jecljal je povedal o svoji nesreči, sem se mu zasmilil. Brez besed je potegnil iz žepa desetico in mi jo stisnil v roko. Bilo me je sram in imel sem težko vest, ker

sem ga tolikokrat izžival z »Rskom«.

Postalo mi je jasno, da ima ta preprosti pometač plemenito dušo. Vedel sem tudi, da je reven kot cerkvena miš in da mu moram denar vrniti, čeprav on tega ni zahteval. Toda nisem imel moči, da bi to staršem povedal. Skrivaj sem izmaknil desetico iz hranilnega nabiralnika in jo vrnil pometaču. Zavedal sem se, da je eno zlo dejanje rodilo drugo, toda vendarle sem v svoji mladi glavi sodil, da sem z manjšim zlom popravil večje. Danes vem, da nisem ravnal prav. Toda po toči je prepozno zvoniti.

Vendar pa je plemenito Rskovo dejanje v meni pobudilo zavest, da je tudi tak skromen delavec vreden spoštovanja.

RADIO Celje

Ob delavnih začetek oddaj ob 16.00 s poročili in Tehnocomercatorjevo reklamo. Ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.46 — zabavni globus, ob 17.00 — kronika, ob 17.15 — obvestila. Zaključek oddaje ob delavnih je ob 18.00 uri.

Cetrtak, 11. maja: 17.30 — aktualno v sindikatih (šmarje pri Jelšah), 17.45 — zabavna glasba.

Petek, 12. maja: 17.30 — mladinska oddaja, 17.45 — revija mladinskih pevskih zborov celjske občine.

Sobota, 13. maja: 17.30 — poslušate jih najraje.

Nedelja, 14. maja: 11.00 — napoved časa in programa, Tehnocomercatorjevo sporočilo, 11.03 — pogovor s poslušalci (šmarjski referendum), 11.23 — obvestila, 11.35 — zabavni globus, 11.55 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.49 — literarna oddaja Jurjevanje, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — konec oddaje.

Ponedeljek, 15. maja: 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 16. maja: 17.30 — torkova reportaža: Zdenka Stopar-Pod Konjško goro, 17.45 — domači ansambli.

Sreda, 17. maja: 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe.

Ljubljana

PETEK, 12. MAJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Od melodije do melodije; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Marija Orešnik: Nasveti za zrejo piščancev; 12.40 Z domačimi ansambli in godci; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turiste; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Človek in zdravje; 18.15 »Signal«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Franca Flereta; 20.00 Naj narodi pojo ... 20.30 »Top-pops 13«; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačin.

SOBOTA, 13. MAJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 S pihalnim orkestrom RTV Ljubljana; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Miran Brinar: Ali bo jelka pri nas izumrla; 12.40 »Po domač«; 13.30 Priporočajo vam ... 14.10 Sobotno popoldne za mladi svet; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Gremo v kino; 18.15 Iz operetnega sveta; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s Fanti treh dolin; 20.00 Spoznavajmo svet in domovino; 21.00 Za prijeten konec tedna; 22.30 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 14. MAJA: 8.00—8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Smilja Radovančev-Popović: Dogodek v 43. regimentu; 9.05 Srečanje v studiu 14; 10.05 Se pomnite, tovariši ... Rado Pehaček — generalni polkovnik Tito — vojskovodja in strateg narodnoosvobodilnega boja; 10.25 Pesmi borbe in dela; 11.20—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 13.30 Nedeljska reportaža — Ujčič: Po sledovih Titove mladosti; 13.50 Z domačimi ansambli; 15.05 Iz operetnega sveta; 16.00 Radijska igra — Blagoje Ivanov: »Tri bežna srečanja«; 17.05—19.00 Nedeljsko športno popoldne; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 »V nedeljo zvečers«; 22.30 Melodije za lahko noč.

PONEDELJEK, 15. MAJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.20 Pet minut

za novo pesnico; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Jelka Hočevar Plesen na krompirju, nevarna bolezen; 13.30 Priporočajo vam ... 14.10 Med zbori Jakova Gotovca; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne; 18.15 Zbor in orkester Horst Jankowsky; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s Triom Avgusta Stanika; 20.00 Brahmsova vokalno-instrumentalna dela; 22.15 Za ljubitelje jazza.

TOREK, 16. MAJA: 8.10 Operna matineja; 9.05 Radijska šola za srednje stopnjo — Gustav Krklec; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Viktor Repanšek: Opozorilo pridelovalcem krompirja, zlasti semenskega; 12.40 Z domačimi ansambli in godci; 14.10 Glasbena tribuna mladosti; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Popoldanski simfonični koncert; 18.15 V terek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s Stiriimi kovači; 20.00 Prodajalna melodij; 20.30 Radijska igra — Ioan Grigorescu: »V ringu«; 22.15 Glasba Karla Pahorja na novjših posnetkih.

SREDA, 17. MAJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Z orkestrom James Last; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Prof. Dolfe Cizej: Kaj lahko pridobimo z zboljšanjem sušenja sena; 12.40 »Od vasi do vasi«; 13.30 Priporočajo vam ... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Jezikovni pogovori; 18.15 Slovenske popevke; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.20 Glasbeni večeri simfoničnega orkestra RTV Ljubljana; 22.15 S festivalov jazza.

TV spored

NEDELJA

9.45 Po domače z ansamblom Milana Križana (Ljubljana)
10.12 Kmetijska oddaja (Zagreb)
10.55 Mozaik (Ljubljana)
11.00 Otroška matineja: Don Kihot, Carni svet živali (Ljubljana)
11.50 Mestece Peyton (Ljubljana)
12.40 TV kašpot (do 13.00) (Lj)
Nedeljsko popoldne — studio C — Obisk v nedeljo — Nekaj veselih domačin s Slovenskim instrumentalnim kvintetom (Lj)
18.00 Abel tvoj brat — poljski barvni film (Ljubljana)
19.45 Cickcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 Vaščani Luga — serijska oddaja (Beograd)
21.20 Zabavno glasbena oddaja (Zagreb)
21.35 Sportni pregled (JRT)
22.05 Poročila (Ljubljana)
PONEDELJEK
17.45 I. Rosič: Riki — IV. del (Ljubljana)
18.15 Obzornik (Ljubljana)
18.30 O srečanju z Barkerjem — serijski, angleški film (Lj)
18.55 Mozaik (Ljubljana)
18.55 Mozaik (Ljubljana)
19.00 Maksimeter (Beograd)
19.45 Kratak film (Ljubljana)
19.50 Cickcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Beograd)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 V ogledalu časa: M. Mansfeld Požig Reichstaga — dokumentarna TV drama (Lj)
... Kulturne diagonale (Lj)
Poročila (Ljubljana)

TOREK

17.50 L. Baum: Carovnik iz Ozza — III. del (Ljubljana)
18.15 Obzornik (Ljubljana)
18.30 Oktet »Svoboda iz Postojne« (Ljubljana)
19.05 Mozaik (Ljubljana)
19.05 Zivljenje šimpanzov — II. del barv. odd. (Ljubljana)

19.30 Jutri bo prepozno — barvni film (Ljubljana)
19.50 Cickcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 Džungla v razredu — ameriški film (Ljubljana)

SREDA

17.55 Don Kihot — serijski film (Ljubljana)
18.20 Obzornik (Ljubljana)
18.35 Bi'a je ena stara slika (Lj)
19.00 Mozaik (Ljubljana)
19.05 Na sedmi stedi (Ljubljana)
19.30 Naš ekran (Ljubljana)
19.40 Cickcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 Mi med seboj — Tolmin (Ljubljana)
21.35 IGRALCI: Jože Zupan (Lj)

CETRTAK

17.45 Glasbena pravljica: Globina zvana (Ljubljana)
18.00 Risanka (Ljubljana)
18.15 Obzornik (Ljubljana)
18.30 Eo' za obstanek — barvni film (Ljubljana)
18.55 Mozaik (Ljubljana)
19.00 Civilizacija — barvna oddaja (Ljubljana)
19.50 Cickcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 Cetrtkovi razgledi: (Lj)
21.35 Bos skozi pekel — japonska nadaljevanka (Ljubljana)
22.20 Jaz' na ekranu: Kvartet Boone-Drew (Ljubljana)

PETEK

17.30 Velik zmagovalec in njegova sužnja (Trapollo HH 33) (Ljubljana)
18.15 Obzornik (Ljubljana)
18.30 Glasbena oddaja (Ljubljana)
18.45 Gospodinjki pripomočki (Ljubljana)
18.55 Ekonomsko izrazoslovje — Devizni režim (Ljubljana)
19.00 Mestece Peyton (Ljubljana)
19.50 Cickcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 Moški in ženske — francoski film (Ljubljana)
22.10 Rezerviran čas ... Poročila (Ljubljana)

POSLUŠATE DR NAJRAJŠE

Tako, led je prebit! Oddaja z novim »oblačilom« je stekla in zdaj pričakujemo le še vaše kupone. Nikar ne pozabite nanje, saj bomo v vsaki oddaji izžrebali srečnega dobitnika plošče, ki jo posebej za to priložnost poklanja trgovsko podjetje TEHNO-MERCATOR, kot pokrovitelj te oddaje.

V preteklem tednu ste kljub temu, da so bili samo štirje prodajni dnevi, pridno kupovali plošče. Zato vas moramo pohvaliti. Obiskali smo Tehnocomercatorjevi prodajalni ELEKTRO in RADIO ter VELEBLAGOVNICA »T« in po temeljitim računju prišli do naslednje

POP LESTVICE »T«:

1. PRO ARTE
2. MIDDLE OF THE ROAD
3. DUSKO LOKIN
4. DALIBOR BRUN
5. IVICA SERFEZI
6. KRUNOSLAV SLABINAC
7. DUBROVACKI TRUBADURI
8. BOR GOSTIŠA — MARJETKA FALK
9. THE SWEET
10. DELIRIUM

DRAGA NEMOJ PLAKATI
SACRAMENTO
ZASTO ME OSTAVLJAS
ANDELINA
MICKA GRE V DISCO-KLUB
ZBOG JEDNE DIVNE CRNE ZENE
DOK PALME NJISU GRANE
MI SMO MI
POPA JOE
JESAHIEL

Ime in priimek:

Točen naslov:

Naslov skladbe:

Plošče kupujem v: »Veleblagovnica T«, »Elektro«, Radio» (Ustrezno obkroži).

Kupone pošljite do srede do 12.00 na naslov: NOVI TEDNIK, Gregorčičeva ulica 5, 63000 CELJE.

ZA VAS
ZA VAŠE GOSTE
ZA VAŠE POSLOVNE
PRIJATELJE

Gorenje

ZBRANI KOOPERANTI

Srečanja predstavnikov kooperantskih podjetij tovarne gospodinske opreme Gorenje v Velenju postajajo tradicionalna in ne samo formalna. Gre za srečanje velike družine, kot ta dogodek radi imenujejo. Po navadi je enkrat na leto v Velenju zberejo najodličnejši predstavniki tistih jugoslovanskih kolektivov — njih pa je več kot sto —, ki sodelujejo v proizvodnem programu Gorenja, ki z večimi ali manjšimi deli pomagajo pri proizvodnji tistih izdelkov bele tehnike, ki se potem kot gospodinjiski aparati vseh vrst uveljavljajo doma in na tujem.

Zadnje takšno srečanje velike družine Gorenja je bilo v torek. Ko so si gostje oziroma predstavniki kooperantskih podjetij ogledali nove hale — od zadnjega srečanja se je veliko spremenilo —, so se setali na razgovoru, ki je osvetlil ne samo današnji položaj velikega kolektiva v jugoslovanskem prostoru, marveč tudi številne probleme in naloge.

Uveljavitev gospodinjiskih aparatov Gorenja na domačem in tujem trgu je uspeh celotne družine, zato je nujno, da vsi njeni člani delujejo sinhrono, da se vsak zase

in vsi skupaj borijo za boljše proizvodnjo, manjše stroške, za kvaliteto itd.

Srečanje kooperantov Gorenja je uspelo in znova potrdilo, da gre za kolektiv, ki ima močno jugoslovansko

obeležje, saj se proizvodni procesi za gospodinjiske aparate ne odvijajo samo v Velenju, marveč še v mnogih drugih krajih, v mnogih drugih republikah.

MB

AKTIVNA MLADINA

Z akcijami v počastitev meseca mladosti smo v Konjicah začeli že 27. aprila. Takrat se je skupina mladincev odpravila na pohod po poteh IV. divizije. Med potjo so na grobovih talcev v Frankolovem položili vence.

Na sam predvečer praznika dela smo se zbirali ob kresovih. V Konjicah smo zakurili dva, kresovanje pa so pripravili aktivni ZM tudi v Vitanju, Zrečah, Ločah, Zičah in Tepanju.

Pozabili tudi nismo na športno aktivnost. Ekipe mladinskih aktivov delovnih organizacij in terenskih aktivov se bodo 14. maja pomerile na orientacijskem pohodu, ki ga organiziramo že drugič z željo, da bi postal tradicionalen.

Med 15. in 21. majem bomo imeli svoj teden kulture, ker

kvalitetnih kulturnih prireditev pogrešamo. Zato je občinski komite ZMS namenil del sredstev tudi v ta namen.

Vsako leto imamo v tem času tudi sprejem pionirjev v ZM. Letos se bomo vrnili k že preizkušeni obliki sprejema na posameznih osnovnih šolah. Na predavanjih bomo kandidate seznanili z zgodovinskim razvojem mladinske organizacije in se dogovorili za sodelovanje v naslednjem letu.

25. maja popoldne bo imel ObK ZMS ob prisotnosti vseh družbeno političnih organizacij svojo svečano sejo. Podelili bomo nagrade ljudem, ki imajo zasluge pri delu z mladino, Titu pa bomo poslali čestitke ob njegovem rojstnem dnevu.

Marina Tavčar

Velenje

ZMAGAL JE POLYPEX

Na ploščadi pred kulturnim domom v Velenju so se v nedeljo pomerile ekipe prve pomoči. Pokrovitelj tekmovanja je bil občinski sindikalni svet, organizator pa občinski odbor RK in oddelek za narodno obrambo pri občinski skupščini. Že tretjič po vrsti je zmagala ekipa Polipexa, drugo mesto je zasedla ekipa RK Velenje, tretje pa krajevna skupnost Šoštanj. Med osnovnošolskimi ekipami je zmagala ekipa iz šole Gustava Šiliha, sledila pa je ekipa iz šole Miha Pintarja-Toleda. Dve ekipe prve pomoči sta sodelovali tudi na vaji teritorialne enote, ki je bila istočasno v okolici Velenja in Šoštanja.

B. Mišnar

NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA

VELEBLAGOVNICA TKANINA CELJE

Nagrade so tele:

1. nagrada 100 din

5 nagrad po 30 din

Rešitve pošljite do 20. maja na naslov NOVI TEDNIK, Celje, Gregorčičeva 5. Na kuverto ne pozabite pripisati NAGRADNA KRIŽANKA »TKANINA«. Veliko uspeha pri reševanju ter obilo sreče pri žrebanju!

URJENJE DUHA	MIŠEL	VELIK PLANINSKI PTIČ	PTIČ PEVEC SONARODNAK	VELIKOGRSKI VRH	TONA RAGUSA	PUŠTINJA V SEVEROČILU	BRATOV SIN POKRITA RIHTA
ADIKALIZACIJA	OSARANOST NARUH LOCO CITATO	VELIKOGRSKI VRH	VELIKOGRSKI VRH	TONA RAGUSA	PUŠTINJA V SEVEROČILU	BRATOV SIN POKRITA RIHTA	NIKALNICA MESSINA
NAZIV	OSARANOST NARUH LOCO CITATO	VELIKOGRSKI VRH	VELIKOGRSKI VRH	TONA RAGUSA	PUŠTINJA V SEVEROČILU	BRATOV SIN POKRITA RIHTA	NIKALNICA MESSINA
ELATINA ALG	OSARANOST NARUH LOCO CITATO	VELIKOGRSKI VRH	VELIKOGRSKI VRH	TONA RAGUSA	PUŠTINJA V SEVEROČILU	BRATOV SIN POKRITA RIHTA	NIKALNICA MESSINA
SLAK LOTZE	OSARANOST NARUH LOCO CITATO	VELIKOGRSKI VRH	VELIKOGRSKI VRH	TONA RAGUSA	PUŠTINJA V SEVEROČILU	BRATOV SIN POKRITA RIHTA	NIKALNICA MESSINA
ATLET-SKA DISCIPLINA	OSARANOST NARUH LOCO CITATO	VELIKOGRSKI VRH	VELIKOGRSKI VRH	TONA RAGUSA	PUŠTINJA V SEVEROČILU	BRATOV SIN POKRITA RIHTA	NIKALNICA MESSINA
BONAPARTE NAPOLEON	OSARANOST NARUH LOCO CITATO	VELIKOGRSKI VRH	VELIKOGRSKI VRH	TONA RAGUSA	PUŠTINJA V SEVEROČILU	BRATOV SIN POKRITA RIHTA	NIKALNICA MESSINA
ATOM Z ELEKTRICNIM NABOJEM	OSARANOST NARUH LOCO CITATO	VELIKOGRSKI VRH	VELIKOGRSKI VRH	TONA RAGUSA	PUŠTINJA V SEVEROČILU	BRATOV SIN POKRITA RIHTA	NIKALNICA MESSINA
GENEZA RESKEM JEZERU	OSARANOST NARUH LOCO CITATO	VELIKOGRSKI VRH	VELIKOGRSKI VRH	TONA RAGUSA	PUŠTINJA V SEVEROČILU	BRATOV SIN POKRITA RIHTA	NIKALNICA MESSINA
VELIKA VZBIRA PRI TKANINI	OSARANOST NARUH LOCO CITATO	VELIKOGRSKI VRH	VELIKOGRSKI VRH	TONA RAGUSA	PUŠTINJA V SEVEROČILU	BRATOV SIN POKRITA RIHTA	NIKALNICA MESSINA

mali oglasi

PRODAM

UGODNO prodam zaradi selitve 80-litrski bojler Ignis, mešalno baterijo, kopalno kad 160 cm »Emos« in dvedelno pomivalno omarico. Zg. Hudinja 62, Celje.

STARO kmečko hišo z nekaj zemlje (sadovnjak in gozd) primerno za vikend na razglednem kraju prodam. Informacije v Smarjeti 59 — pošta Skofja vas.

PRODAM kombi zaprt VW po ugodni ceni. Potočnik Karl, Straža 3, Strmec pri Vojniku.

PRODAM peč za zračno ogrevanje. Ponudbe pod »Peč«.

DOSTAVNI avto volkswagen, odprt, v dobrem stanju prodam za 1.100.000 S din. V raču vzamem tudi osebni avto ali ček. Ogled vsak dan do 13 ure pri »Snagi« Celje na Teharski cesti. Vuković Milorad.

MOSKO športno dvokolo Rog v zelo dobrem stanju prodam. Celje, Ljubljanska 30.

RABLJENO velenjsko peč za centralno kurjavo (35.000 kalorij) in 90-litrski bojler, prodam po zelo ugodni ceni. Presinger, Kajuhova 12 — Celje.

PRODAM mladiče — nemške ovčarje z rodovnikom. Košec, Zagrad 60a, Celje.

FIAT letnik 63-64 v dobrem stanju prodam. Vprašati: Ternovšek Marija, Vruncčeva 25 D Celje

PRODAM poltovorni avto fiat 615 dobro ohranjen, vezan z B kategorijo za 10.000 din. Ogled vsak dan. Franc Tržan, Lahomno 40, Laško — zaposlen pri »Bars«.

POSESTVO na lepi sončni legi, voda, elektrika in cesta do hiše — prodam. Katarina Podplatan, Kompole 46, Storc

PRODAM kompletno kuhinjsko pohištvo. Pojavnik, Celje, Ulica bratov Vošnjakov, novi blok 32.

FIAT 750, karamboliran, ugodno prodam. Informacije Šentjur — Šentjakob 1.

PRODAM adaptirano dvosobno stanovanje z garažo in delavnico. Blatnik, Braslovče 21.

UGODNO prodam spačka letnik 1966. Hramše 24, Dobrna.

UGODNO prodam motor MZ 150 cm. Japljeva 9 (Polule) Celje.

PRODAM skoraj novo enostanovanjsko hišo z manjšim gospodarskim poslopijem — elektrika, centralna kurjava, vodovod, vrt, brajde in majhna njiva. Deset minut od avtobusne in železniške postaje v Storah. — Franc Jošt, Store 52.

PRODAM opel rekord letnik 1955 zelo dobro ohranjen z novo mašino Kiker Ana, Zagrad 95, Celje.

DVE dnevni sobi in peč na olje prodam. Ogled v popoldanskem času. Hribar Tone, Soseska Ložnica 33, Zalec.

UGODNO prodam moped T 12 letnik 1968. Vprašajte po telefonu Celje 32-23.

ZELO UGODNO prodam fiat 1300 in 1000 kosov monto opeke. Poizvedbe Slance 19 Teharje (v večernih urah).

TELEVIZOR Apolo in stroj za izdelovanje zidne opeke poceni prodam. Brezovšek, Smiklavž, Skofja vas.

PRODAM popolnoma nov voz — srednji, nosilnost 1500 kg. Zgank Franc, Hrenova 13 — Strmec pri Vojniku.

OBKALNIK dobro ohranjen na konjsko vprego ugodno prodam. Stožir Martin, Trnovlje 29, Skofja vas.

FIAT 1100, letnik 1955 v voznem stanju z rezervnimi deli prodam. Cena 390.000 S din. Informacije po pošti ali osebno. Tramšek Ivan, Store 78.

PRODAM 150 m »Alkatens« cevi za vodovod 1". Zupančič Rajko, Debro 18, Laško.

MALO posestvo vseh kultur, sončna lega prodam ali zamenjam za hišico z vrtom. Informacije Jože Čater, Drameljska cesta 2 (pri Cinkarni) — popoldan.

MOPED T 12 prodam ali zamenjam za težji motor do 150 cm. Smarjeta 59, Skofja vas.

PRODAM TAM 2001 nov — prevoženih 4000 km. Steinberger Marjan, Smarje pri Jelšah 31.

KUPIM

DVODELNO omaro iz mehkega lesa — kvaliteta ni važna — kupim. Celje, Ljubljanska 80.

STAREJSO kmečko hišico z malo vrta v okolici Celja — tudi s preužitkom — kupim. Ponudbe pod »Kajžica«.

KUPIM sadovnjak ali njivo na relaciji Letuš—Sempeter. Ponudbe pod »P.čam v gotovini«.

KUPIM nov ali rabljen čoln za tri ali štiri osebe, lahko tudi z motorjem: Pišite na naslov. Koštomaj Stane, Zepina 13, Skofja vas.

KUPIM fiat 750 za 550.000 S din. Založnik, Lindek 20 — Frankolovo.

STANOVANJE

USLUZBENKA išče prazno sobo — nudi pomoč v gospodinjstvu. Ponudbe pod »Na Otoku ali bližini«.

MIRNA uslužbenka išče sobo in kuhinjo v mestu. Ponudbe pod »Nudi nagradov«.

MLAD zakonski par išče večjo sobo ali sobo in kuhinjo. Plača v naprej. Kotnik Srečko, Stanetova 25, Celje.

ODDAM opremljeno sobo mlajši ženski osebi. Informacije od 16. ure naprej. — Stanimirovič, Cigaletova 1 — Celje.

MATI s triletnim otrokom nujno išče opremljeno sobo. Štefka Pavlovič, Trubarjeva 26, Celje.

ZDRAVNIK z ženo brez otrok išče opremljeno garsonjero ali sobo s souporabo kuhinje in kopalnice v Celju. Ponudbe pod šifro »Zdravniki«.

ZAPOSILITEV

STRUGARJA sprejemmo takoj. I. Javoršek, Celje — Ipavčeva 28.

SPREJMEM kvalificiranega avtomehnika ali priučenega. Prevolnik Andrej, avtomehnik, Šentjur pri Celju.

PODJETJE Koteks Tobus Odkupna postaja Celje, Cesta v Trnovlje 19, sprejme takoj delavca za skladišna dela pri surovih kožah. Interesenti naj se oglašijo na gornji naslov.

GOSPODINJSKO pomočnico k tričlanski dobri družini, sprejemmo takoj. Lahko tudi mlajša upokojenka. Kländer — Ulica Pohorskega bataljona 16, Ljubljana.

SVET Osnovne šole Šentjur pri Celju razpisuje prosto delovno mesto hišnika. Prijave sprejema Svet šole deset dni po objavi.

RESNO gospodinjstvo, predvsem upokojenko srednjih let išče zdravnica s šestletno hčerko. Zasebna soba, ostali pogoji ugodni. Dr. Zvonka Gornik, Dobrna 3b.

NUJNO iščem dekletko iz Zalca ali iz okolice za 8-urno varstvo dveh otrok. Ponudbe pod »Varstvo«.

IŠCEM inštruktorja za matematiko za 6. razred osnovne šole. Ponudbe pod »Dopisna šola«.

Komisija za medsebojna delovna razmerja pri

PODJETJU ZA PTT PROMET V CELJU

objavlja prosta delovna mesta

PISMONOŠ

pri pošti FRANKOLOVO in VELENJE

Poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- dokončana osemletka,
- odslužen vojaški rok,
- opravljen izpit za vožnjo z mopedom.

Izjemoma se lahko prijavijo tudi kandidati, ki imajo manj kot osemletko, vendar ne manj od 6 razredov osnovne šole in izpolnjujejo tudi ostale pogoje.

Kandidati naj pošljejo pismerne prijave v roku 10 dni po objavi na naslov: Komisija za medsebojna delovna razmerja pri Podjetju za ptt promet Celje.

KINO UNION:

11. maja še franc. barv. film MOZ MILJONSKO VREDNOSTI od 12. do 15. maja amer. barv. film MARPHYJEVA VOJNA od 16. do 18. maja jug. barv. film ZAJTRK S HUDICEM.

KINO METROPOL:

11. maja še franc. barv. film STOP ZA MORILCA, od 12. do 15. maja ital. barv. film OPERACIJA OPLJUM, 11. maja ital. barv. film NEZMOTLJIVI SANDO, od 16. do 18. maja amer. barv. film OPERACIJA OPLJUM.

KINO DOME:

11. maja še franc. barv. film PLACILO ZA STRAH, od 12. do

14. maja amer. barv. film SLAVNI FANTJE, od 15. do 17. maja ital. barv. film ADIOS GRINGO.

KINO DOBRNA:

13. in 14. maja italijanski barv. film ADIOS GRINGO.

SLG

Četrtek, 11. maja ob 19.30 uri Calderdon: »Zvijenje je sena« za IV. mladinski abonma in izven. V vlogi kralja Basilia nastopa Polde Bibič, član MGL.

Petek, 12. maja ob 20.30 uri Von Horvath: »Figaro se ločuje« — zaključena predstava za Tkanino Celje.

Sreda, 17. maja ob 19.30 uri Jurčič—Levstik: »Tugomera za II. mladinski abonma in izven.

Četrtek, 18. maja ob 19.30 uri »Tugomera« premiera za premierski abonma in izven. Predstava v počastitev 100-letnice društva slovenskih pisateljev.

RAZSTAVA slik-likovne sekcije »Prešeren« Celje od 5. V. do 15. V. v Gledališču.

LOKAL primeren za obrt odam v najem. Teharska cesta 83.

MAJHNA DRUŽINA bi prevzela od starejših ljudi brez naslednikov manjše posestvo v okolici Vojnika ali v Savinjski dolini v bližini ceste. Vzame ga tudi v najem in pozneje odkupi. Ponudbe pod šifro »Sožitje«.

RAZNO

BREZOBRESTNO posojilo nudim tistemu, ki mi da sobo in kuhinjo. Ponudbe pod »Danica«

SIVILJA gre sivat na dom. Ponudbe pod »Sivilja«.

FANT 29 let, išče dekletko do 25 let po možnosti s kmetijo. Ponudbe pod »Okolica Celja«.

KOMUNALNO PODJETJE LAŠKO

razpisuje prosto delovno mesto

ŠOFERJA C kategorije

Pogoj: Urejena vojaška obveznost, zaželena praksa. Osebnih dohodki po pravilniku. Stanovanje ni na razpolago.

Komisija za volitve in imenovanja SKUPŠČINE OBČINE LAŠKO

razpisuje zaradi reelekcije delovno mesto

RAVNATELJA Posebne osnovne šole v Laškem

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

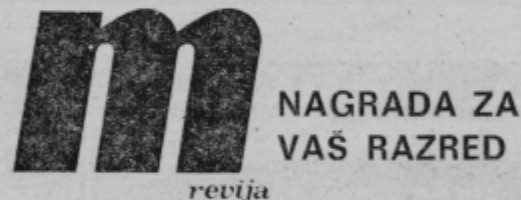
- da imajo višjo šolsko izobrazbo — ortopedagog,
- da imajo pet let ustreznih delovnih izkušenj,
- da imajo organizacijske sposobnosti in da so družbeno aktivni.

Kandidati naj pošljejo pismerne ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev, kočkované z 2,00 din na

»Skupščino občine Laško — Komisija za volitve in imenovanje«.

Razpis velja 15 dni od dneva objave.

Tekmovanje osmih razredov osnovnih šol se vedno traja. Najuspešnejše razrede čakajo zanimive nagrade. Več zbranih novih naročnikov v domačem kraju — daljši izlet

Ničesar še ni izgubljenega. Tekmujte in zbirajte nove naročnike. Vsak dan je vrstni red drugačen. Se vedno se lahko uvrstite med najboljše. Zbirajte naročnike v domačem kraju. Pošiljajte naročilnice na naslov: revija m, Nazorjeva 1, 61000 Ljubljana. Na pisemsko ovojnico napišite šolo, razred, kraj.

Tekmujte vztrajno, znašli se boste med najboljšimi, nagrade vas še vedno čakajo.

Privoščite si zdravo toploto v vašem domu

ODPRTI KAMIN

s toplozračnim ogrevanjem SUPER FIRE (Avstrija)

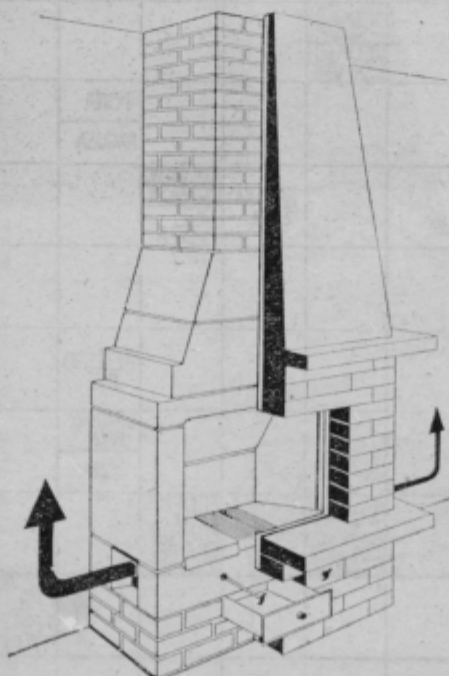
Informacije in prodaja iz konsignacije

KOVINOTEHNA

EXPORT IMPORT

CELJE

Ljubljanska banka

Dne 21. aprila je bilo v Novi Gorici 25. nagradno žrebanje Ljubljanske banke za lastnike vezanih hranilnih vlog in vezanih deviznih računov. Na javni prireditvi je bilo izžrebanih 3999 nagrad.

Dobitniki glavnih premij so:

premija	poslovna enota	vrsta vloge	številka
30.000 din	Beograd	vez. dev. rač.	49956
20.000 din	Ljubljana, Trg revolucije	vez. hran. vloga	22380
20.000 din	Beograd	vez. dev. rač.	17486
10.000 din	Novi Sad	vez. hran. vloga	3781/02
10.000 din	Mestna hranilnica Ljubljana	vez. dev. rač.	807
10.000 din	Mestna hranilnica Ljubljana	vez. dev. rač.	4377

Poleg tega je bilo izžrebanih še 30 nagrad po 5.000 din, 90 po 2.500 din, 250 po 1.000 din, 750 po 300 din, 1373 po 200 din in 1500 nagrad po 150 din.

Podroben izid žrebanja je bil objavljen v Nedeljskem dne 30. aprila 1972.

TRG. PODJETJE

moda

CELJE

- Drogerija -

moda

**NUDIMO VAM OGROMNO IZBIRO
OČAL VSEH DIMENZIJ IN OBLIK
ZA ZAŠČITO VAŠIH OČI!**

ZATO V DROGERIJO

LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

IN VAŠA NALOGA?

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani da je pravilen. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5 do ponedeljka 8 tem že sodelujete pri žrebanju. V žrebanje bomo avrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z Libelinimi tehničarki bodo nagradjeni le tisti izžrebanci ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in igralce v novi NT igri. In še posebne nagrade za nove naročnike — za vse nove naročnike ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru, pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebno žrebanje — za Libelino konvektorsko peč at: pa za maser. Skupno torej 250 nagrad Libele za nove naročnike in bralce! In še 125 knjižnih nagrad NT.

Zadnje vprašanje je bilo težko. Drugače si ne moremo razlagati, da je prišlo v uredništvo le nekaj več kot sto dopisnic. Tudi z mnogimi napačnimi odgovori. To pomeni, da nekaterim bralcem letnice iz zgodovine delavskega gibanja niso ravno pri sre. Sicer pa je res, da zgodovine ne predstavljajo le letnice.

Iz Slovenskih Konjic smo dobili nekaj predlogov za vprašanja. Res, hvala! Danes bomo kar uporabili enega. Drugi pa še pridejo na vrsto. Dragi bralci, oglasite se in napišite, ali vam je naša nagradna igra všeč.

Libeline tehnice pa v tem kolu prejmejo:
Zdenka Colja, Čopova 7, Celje
Marija Kolar, Novake 13, Strmec pri Vojniku
Marjana Uranjek, Migojnice 45, Griže
Ida Podvršnik, Renkova 2, Celje
Heda Laznik, Cankarjeva ulica, Celje
Vera Zamernik, Strmec 5, Luče ob Savinji
Pepca Zupančič, Teharska, Celje
Alojz a Vipotnik, Straža-plastika, Rogatec
Janko Jež, Zabukovica 15, Griže
Martin Brglez, Radmirje 69, Ljubno ob Savinji

Stoletno pratiko bodo dobili:
Antonja Debelak Zagrad 38, Celje
Anton Acman, Loke 15, Mozirje
Vili Košenina, Gomilsko 38
Ludvik Stuhec, Jurklošter
Ivan Gnuš, Griže 10

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

Pravilni odgovor pa je takle: Velik zlet delavsko prosvetnih društev Svoboda je bil na celjski Glaziji leta 1935. Takrat je imel slavnostni nagovor Franc Leskošek-Luka.

In novo vprašanje, tokrat o Slovenskih Konjicah?

Prav gotovo veste, da so Konjičani letos spremenili datum občinskega praznika. Na eni izmed zadnjih sej občinske skupščine so tudi sklenili, kdaj bodo letos praznovali občinski praznik. Napišite kdaj bo to! Vsaj mesec če že ne tudi dneva.

Dopisnice z odgovori pošljite na naše uredništvo do ponedeljka, 15. maja 1972. Izžrebanje, na ta dan se dobimo v uredništvu ob 17. uri.

KUPON

14

Odgovor: _____

Ime in priimek: _____

Točen naslov: _____

Današnji tempo življenja zelo vpliva na človeka. Utrujenost, notranja napetost, nervoza in odvečna teža zaradi premajhnega gibanja, so naši stalni spremljevalci.

LIBELA MASER pa nam pomaga v vseh teh težavah.

Uporabljajo ga milijoni ljudi najrazličnejših poklicev, zlasti pa gospodinj, poslovni ljudje, šoferji in vsi, ki bi se sicer morali veliko več gibati.

LIBELA-CELJE

NAROČILNICA

IME _____

PRIIMEK _____

TOČEN NASLOV _____

POŠTA _____

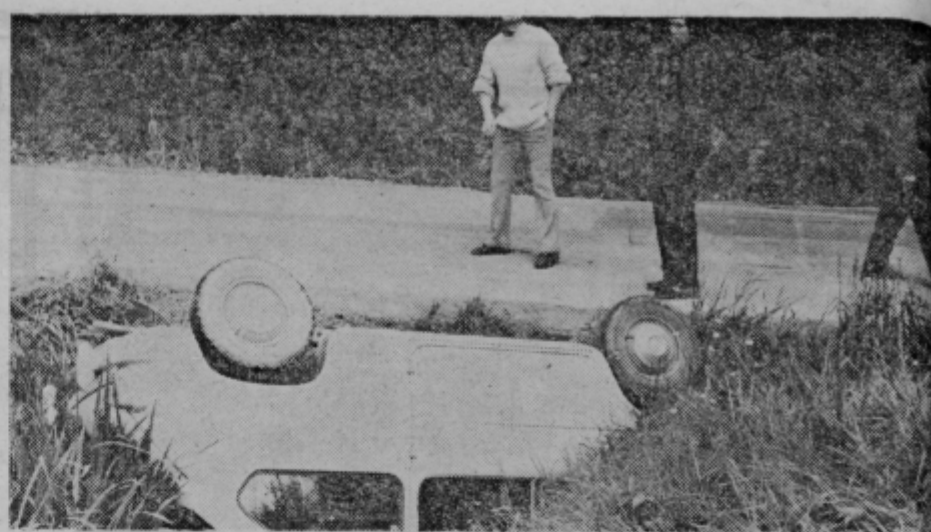
s to naročilnico naročam Novi tednik in se s podpisom obvezujem da bom redno plačeval(a) naročnino

Podpis _____

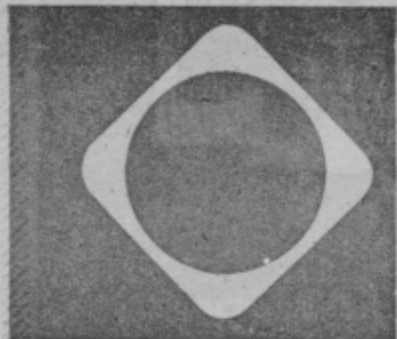
LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA

Večtisočglava množica je v ponedeljek v Mestnem parku pozdravila košarkarje Sovjetske zveze. Del ekipe vidimo v ospredju. Foto: T. Tavčar

Takole je končal svojo vožnjo voznik fička v ponedeljek dopoldne, ko se je prevrnil v jarek ob cesti med Teharji in Storami. Foto: B. Strmčnik

KOVINOTEHNA CELJE

Obiščite nas na mednarodnem sejmu ALPE-ADRIA v Ljubljani, hala A, od 13. do 21. maja

- uvoz-izvoz
- trgovina na malo in veliko
- engineering
- zastopstvo tujih firm

Mlini in mlinarji

Piše DRAGO MEDVED

Z MLINOM IN HARMONIKO

Kdor v Jurkloštru pozna Borinovega Miho — pa ni tistega, ki ga ne bi poznal — dobro ve, da je Miha iz Lahovega grabna, star mlinar tega kraja. In ne samo to. Malokdo se je v tistih krajih ženil, pa da mu ni Miha s svojo harmoniko na ohceti tolžil srbečih peta ...

lo počije in spet gre. Od hiše do mlina ni daleč. Je pa zato v hrib, in kdor ni vajen strmine, se hitro utruja. Miha pravi, da gre dnevno dvajsetkrat gor in dol. Tisto dol je v mlino. In ko sem ga povprašal po nasledniku-mlinarju, je utihnil. Pa je le prišlo iz ust tisto, kar sem si na tistem mislil. Še en par, ki bo skupaj odšel iz te lepe romantične soteske — mlin in mlinar — iz tega Lahovega grabna pod Jephovcem, kjer je cela pokrajina kot en sam pušljec. Le tu in tam je kakšna domačija prilepljena na strmo reber in človek ima občutek, da jo samo božja previdnost, kot pravijo ljudje, drži v strmini, da ne zdrсне v grapo. Ko sva z Jožetom odhajala, nam je Miha veselo pomahal v pozdrav. Ko sva se peljala ob Gračnici mimo Badovinčevega groba, sem razmišljal o Mihi, ki pravi, da bi še enkrat bil rad mlad, ne glede na to, kaj vse je moral v sedmih desetletjih svoje življenja prestati. Med zelenjem prebujene pomladi je izginjal mlin, edini je izginjal mlin, edini a tudi zadnji v Lahovem grabnu.

Do Mihe me je pripeljal njegov nečak Jože. Ko sva se vozila po divji, a romantični soteski proti Jurkloštru, se je Jože najbolj bal tega, da bi bil stric morda kaj bolan in ga ne bi našla dobre volje. Ko sem malo za tem stisnil še krepko roko že sedemdesetletnemu Mihi, se mi je zdelo, da pravzaprav ne more biti nikoli slabe volje. Med pogovorom ob dobri kapljici in domačih klobasah je sam večkrat zatrčil, da se pač hudi časi pozabijo, lepi pa dajo človeku živeti.

Pred devetdesetimi leti je prišel iz Vidma iz Italije v Jurklošter Borinov Janez. Bil je delavec. Poročil se je z Laharnerjevo Amalijo in tako sta živela pet let v trdem delu. Pa se je s ponarejenimi dokumenti odpravil nekega dne v Nemčijo in je bil tam dve leti za knapa. Ko se je vrnil, je imel toliko denarja, da je v Jurkloštru kupil 10 ha gozda.

Tega je malo skrčilo, da je dobil nekaj zemlje in prostor za hišo in hlev. V tej hiši smo zdaj sedeli in v njej se je 1903. rodil Miha. Borinov Janez je bil namreč Mihov oče. V družini je bilo deset otrok, Miha je bil sedmi. Življenje je bilo težko in tako se je Mihov oče odločil, da bo postavil mlin. Ob vodi je bila prva žaga v Jurkloštru in točno na tistem mestu so postavili mlin. Na zunanji kaže dve veliki kolesi in streha je

krna s skodlami ali kakor pravijo v teh krajih — s stiklami. Miha jih je ravnno pred časom naredil osem tisoč in slovi daleč naokoli kot izvrsten izdelovalec stiklov. Ko je bilo Mihi 16 let, se je učil mlinariti, kajti oče ni bil kako vešč tega opravila. Toda Miha ni bil samo v mlino, čeprav je bilo dela za noč in dan. Z dvajsetimi leti je že korajžno vlekel meh harmonike in počasi je bil že kar nepogrešljiv muzikant v nekdanji izvrstni gostilni z imenom Grad. Danes je na tisti hiši je še skromen,

obedel napis. V gostilni pa je bila tudi lepa klenica Jožica in kmalu je bilo med njima še nekaj več kot samo spogledovanje. Tako sta stopila pred oltar, točneje pred župnika Kocjančiča, ki ju je leta 1932 poročil za vse čase. Kmalu sta se rodila dva otroka. Hčerka Erna, pri kateri živi Miha, in sin Gvido, ki je danes v Celju.

Mlin je zahteval svoje. Kolesa so se vrtela noč in dan, obrt je cvetela, saj so nosili v mlin tudi iz dveh uri oddaljenih krajev. Življenje je teklo svojo

pot in v deželo je prišel okupator. Toda Miha je vedel, da ti časi pomenijo hudo preizkušnjo za vsakega poštenega človeka. Miel je za partizane, toda po moko so hodili vsi, tudi Nemci. Obrt je imel do 1941; vrniti pa so mu jo morali čez dve leti in sicer na zahtevo drugih ljudi — tistih, ki so jedli kruh iz Minovega muna. To so bili najtežji časi. Po vojni je bil Miha celna deset let oadboren, zaaj pa je že osmo leto v poravnanim svetu in kakor sam pravi — skoraj vse začevše so dobro resili in skoraj vedno se Miha oprime svojega humorja in z njim resuje še tako kocijljive trenutke. Že dolgo je tudi zoorovski pevec in pravi, da kadar se zbero vsaj starje v gostilni in zapoje, je v hipu polna miza pijace in potem je težko priti domov. Tudi v mlino je razlegnil menove. Če pa je prisel k njemu se Vreckov Lojz s kitaro, je bilo sploh veselo. Miha pravi, da je igral na najmanj dvestotih ohceti in to takih, da če je šel v četrtak od doma, je prišel domov šele naslednji petek zjutraj, kajti muzikant gre zadnji od hiše. In nimaokrat je imel za klooukom zataknjen petelinji kljun in kremplje. To je namreč dobil za darilo — pa seveda poln koš dobrot, kot se za muzikanta spodobi. Spomni pa se Miha tudi ohceti, ki je trajala stiri-najst dni in razigrani svatje so v tem času snedli vo-

Kakšen mernik še ...

Zvestoba do groba ...